

საქართველო

ფასი | ღირი

განმარტვით

info@geworld.net

ვიშაო ჩვენო, როგორი ხარ ჰავლაბარსა შინა...
3

სასურსათო გენოციდი

თუ რაციონი არასაკმარის ცილას შეიცავს, ორგანიზმს ექმნება ცილოვანი დეფიციტი. ეს კი ენდოკრინოლოგიური დაავადებების, ნერვული სისტემის მოშლისა და სხვა მრავალი ავადმყოფობის მიზეზი შეიძლება გახდეს. ცილის ხანგრძლივ უკმარისობას შეუძლია ციროზი და ღვიძლის კიბო გამოიწვიოს.

როცა საარსებო მინიმუმი 156,10 ლარია და 850 ათას ადამიანს ხელისუფლება 100 ლარს, ანუ საარსებო მინიმუმზე 56,10 ლარით ნაკლებს, უხდის პენსიას, ხოლო 1 მილიონ 800 ათას ადამიანს 34-ლარიან შემწევობას აქლავს, ეს არ არის ხალხის დაცინვა და აბურღად აგდება, ეს უკვე საკუთარი მოსახლეობის მიზანმიმართული გენოციდი.

ქეთი ბეჭაური: ფაუნტაზი არ უშვებოდნენ, ალბათ, საქონ-ხენტრახიო ბანაკებში ტყვეებს იმას, რასაც ესენი უკეთებენ პატიმრებს...
9

ზვიად წაქაძე: პარლამენტის შენობის მიმდებარე ტერიტორიაზე მხსოვრებით ხელისუფლებამ 30-30 ლარი გადაუხადა, რომ ფანჯრებიდან და აივნებიდან «ვიშა, ვიშა» ეუვირათ
10

80 გრამი სორსი დღიურ ნორმად ადამიანის სასიკვდილოდ განიკვანა!

რა დამიშავა ვიშა?

ლთთი ქობალაია: ივანიშვილის ბარემოხვავი არიან ადამიანები, რომლებმაც საგებრელო ააოსრას... რა ბარანტიანა, რომ ისინი ივანიშვილსაც არ ესვრიან?

მათ გამსახურდიანს ესროლეს და ივანიშვილს დაინდობენ?!
4

საქართველოს გასაჭირი

„ზამთრის სასახლის“ შტურმი

1993 წლის შემოდგომაზე ელცინის ტანკები რუსეთის პარლამენტს ესროდნენ; მაშინ მისი დამოკიდებულება დასაბეჭდულ პარტნიორობაზე თითქმის 100%-იანი გახდა. სწორედ ამ დროს დაეცა სოხუმი და თბილისმა აფხაზეთზე კონტროლი დაკარგა. გამანადგურებელი მარცხი საქართველომ მაშინ იწვნია, როდესაც რუსეთი ფრიალ დასუსტებული იყო და კატასტროფის პირას იდგა.

სააკაპვილიის არაადეკვატურობის ავალიტუდა კი უკვე საგანგაშოა. სულ მალე, შესაძლოა, საერთოდაც დაირღვეს გრაპიტაცია პრაზიდეტის სასახლეში და გამორიცხული არ არის, უპრეზიდენტო „ლატვი“ ექვმიტანილების თავი მიიღოს და სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობითაც კი. სწორედ ეს აზრებით სააკაპვილითან „განდობილას“ და ამიტომაც ცდილობენ, ხალხთან მისი ყოველი შეხვედრა „ავე მივსა“ აკომპანიონებით წარგართონ, ხოლო ამოცნელი მოხუცების რაზმულაბს ახლა გავშვების ჩახუტება და კონცნაც დაემატა.

შარშანდელი შემოდგომის პირველმა ელდამ ამ გაზაფხულზე „ნაცებს“ ლამის გაუარა, რადგან ბიძინა ივანიშვილის წარმოუდგენლად მაღალი რეიტინგი რამდენიმე თვის მანძილზე ბუნებრივად შემცირდა. ხალხი ელვისებურ ქმედებას და სწრაფ შედეგს ელოდა, მაგრამ „ქართული ოცნების“ ლიდერმა „ნებიერი“ მოქმედება ამჯობინა. სიკაცული ხალხი დაიბნა, ოპოზიციური კოალიციაში გაერთიანებულ სუბიექტებსაც ეჭვის თვალით დაუწყო ყურება და „ნაცებმაც“ იფიქრეს, რომ მოსახლეობა საბოლოოდ, სააკაპვილიის საყვარელ ტერმინს თუ გავისხენებთ, „დაჩმორეს“, მაგრამ თავისუფლების მოედანზე გამართულმა აქციამ ნაცელიტას თავზარი დასცა.

მიუშაო ჩვენო, როგორი სარ ჰავლაბარსს შინს...

მეოცნებეებიც“ პატრუქს უწევენ, რადგან, შესაძლოა, ამან (შენდობით მოტყუების მცდელობამ) მათ მიმართ ხალხის ნდობის ვოტუმი სერიოზულად დააზარალოს. მაგრამ, სანამ „ქართული ოცნების“ განკითხვის დრო მოვა (ამ შემთხვევაში გაფრთხილებებით), „ნაცმოძრაობის“ შიდა საფრთხე კიდევ უფრო რეალურ კონტრებს შეიქმნის და შესაძლოა, გაუფრთხილებელ რისხვად დატყუდეთ თავს ცალკეულ ინდივიდებს. ყველას გვახსოვს, რომ შევარდნაძის ხელისუფლების წარმომადგენლები თავიანთი სილარიბეზე მოთქვამდნენ, როცა 2003 წლის საპარლამენტო არჩევნების დროს სახელისუფლო ბლოკს ფული დასჭირდა, მაგრამ ე. წ. ვარდების რევოლუციის შემდეგ ასეულობით მილიონი მიართვეს სააკაპვილიის ცერებრებს საკუთარი თავისუფლებისათვის ხელშეუხებლობის სანაცვლოდ.

27 მაისის აქციით დაფეთებული „მიშადიდებლები“ დღეს ყველაზე ერთგულებსაც კი ეჭვის თვალით უყურებენ; აინტერესება, კიდევ რამდენი გამოთქვამს მზაობას, შეუერთდეს საპროტესტო ტალღას, რომელიც ნაცულიტით ემუქრება „ნაცმოძრაობას“ მისი ლიდერიანად. თუმცა სააკაპვილიის გარემოცვაში ახლაც არიან ადამიანები, რომლებიც ეკლესიაში შესვლის დროსაც კი „მამო ჩვენოს“ ნაცვლად მიშაო ჩვენოს“ ბუტბუტებენ. არც არის გასაკვირი, რადგან ზოგიერთი „ყოველდღისობის“ „ჯიბ-ჯიბა“ მიუხედავად კი ლამის ეთიპიანება ეთიპიანებს „ფიც-პირცხლნაჭამ“ ბეჭდს. ამის მაგალითად გამოდგება თუნდაც მახათას მთაზე მისული არაადეკვატური პრეზიდენტის მიმართ გამოვლენილი სისათუთე და პირმოთენი ლიმილით გადაცემული სახუქარი, რომლის ჯიბში ჩატენვასაც ამოდ ცდილობდა კოორდინაციადარღვეული. მათ ურც სააკაპვილიტო ტროპებს უკავიათ მოქმედებას და სააკაპვილიტო მნიშვნელობის ანტიპროტესტულ-გაენათელი მიტროპოლიტის კალისტრატეს „ბრწყინვალეების საპრეზიდენტო ორდენით“ დაჯილდოება იმის ნათელი დასტურია, თუ როგორ უფასდებათ ფარისევლებს სააკაპვილიის დიდების ხელაპყრობით ადგენენ.

ველოს ცა ქართულითა უზუნუარებით კვლავაც სისხლისფრად არ შიდივბოს. არამხოლოდ ბუნებრივად, არამედ იქ, მიუხედავად იმისა, რომ ბევრი უგუხური გადაწყვეტილების შესრულება უწვევდათ წლების მანძილზე. ხოლო „ქართული ოცნების“ ორიოდ დღის წინანდელი საპროტესტო აქცია, რომელიც თავიდან იქცა და ანალოგიური იყო, როგორც თვით ამ პარტიის და, საერთოდ, კოალიციაში განხორციელებული ნაშრომისა და მისი მხარეებისა, რომლებიც მხარეობდნენ, რომ „ნაცების“ ძალაუფლებით ტყობის გარეგნულად განხორციელებული სურვილი, 30 წლით მოგვიანებით ხელისუფლებაში, უკვე რელიზების სტადიაში შევიდა. ასე სთხოვა მუხარაქმაც ეგვიპტელებს, ზუსტად ამ სიტყვებით მიმართა და მათ დაუფერეს. აცადეს და შემდეგ 30 წელი უყურებდნენ. აცადეს, მაგრამ ცუდად დასცადეს და ბოლოს ტაპირის მოედანზე ხანგრძლივი და მომქანცველი პროტესტით გაისტუმრეს ჯერ სახლში, შემდეგ კი — განსასჯელის სკამზე.

საკაპვილიისთვის სამკედრო-სასიცოცხლო ბრძოლის ეტაპი დგება. ეს არამხოლოდ მისი, არამედ მისი გარემოცვისთვისაც გადამწყვეტი ბრძოლა იქნება, არა საქართველოსთვის, როგორც თავის დროზე შეატყუა შევარდნაძის მმართველობით თავმოყვრულ საზოგადოებას. მისი „თხოვნა“ მუხარაქის სტილში, „2-3-4 წელი კიდევ მაცადეთ“, სწორედ იმის მანიშნებელია, რომ „ნაცების“ ძალაუფლებით ტყობის გარეგნულად განხორციელებული სურვილი, 30 წლით მოგვიანებით ხელისუფლებაში, უკვე რელიზების სტადიაში შევიდა. ასე სთხოვა მუხარაქმაც ეგვიპტელებს, ზუსტად ამ სიტყვებით მიმართა და მათ დაუფერეს. აცადეს და შემდეგ 30 წელი უყურებდნენ. აცადეს, მაგრამ ცუდად დასცადეს და ბოლოს ტაპირის მოედანზე ხანგრძლივი და მომქანცველი პროტესტით გაისტუმრეს ჯერ სახლში, შემდეგ კი — განსასჯელის სკამზე.

თუმცა რად გვინდა მუხარაქის გახსენება. საქართველოში მიიწვი არავინ დააცდის სააკაპვილიტო არათუ 30, არამედ 2 წელიწადსაც კი, და თუ „ნებიერი“ ნაცვლას არ ინებებს და კვლავაც შეეცდება „ლაზიკისა“ და „დიდგორის“ დემონსტრირებით (უპილოტო საფრენი აპარატები სათვალავში ჩასადგები არ არის) ხალხს დაშინებას, ყველაფერი გაიძლეობს ადრე დასრულდება, ვიდრე წარმოუდგენია — მისი საპრეზიდენტო ვადის ამოწურვამდე. საზოგადოების პროტესტი უკვე კრიტიკულ ზღვარს მიუახლოვდა და ეს კარგად ესმით გონიერ ადამიანებს ხელისუფლებაში. წარმოდგინეთ, ასეთებიც არიან იქ, მიუხედავად იმისა, რომ ბევრი უგუხური გადაწყვეტილების შესრულება უწვევდათ წლების მანძილზე. ხოლო „ქართული ოცნების“ ორიოდ დღის წინანდელი საპროტესტო აქცია, რომელიც თავიდან იქცა და ანალოგიური იყო, როგორც თვით ამ პარტიის და, საერთოდ, კოალიციაში განხორციელებული ნაშრომისა და მისი მხარეებისა, რომლებიც მხარეობდნენ, რომ „ნაცების“ ძალაუფლებით ტყობის გარეგნულად განხორციელებული სურვილი, 30 წლით მოგვიანებით ხელისუფლებაში, უკვე რელიზების სტადიაში შევიდა. ასე სთხოვა მუხარაქმაც ეგვიპტელებს, ზუსტად ამ სიტყვებით მიმართა და მათ დაუფერეს. აცადეს და შემდეგ 30 წელი უყურებდნენ. აცადეს, მაგრამ ცუდად დასცადეს და ბოლოს ტაპირის მოედანზე ხანგრძლივი და მომქანცველი პროტესტით გაისტუმრეს ჯერ სახლში, შემდეგ კი — განსასჯელის სკამზე.

რტია კი ძალის მიფსმული თოვლივით დადნება და მხოლოდ ყვითელ ლაქად დაჩნდება ამ 8 წლის მანძილზე „ალმა ხნულ და დალმა ფარცხულ“ მშობლიურ მიწას. ამიტომაც უხეშად მოქმედება დაიწყეს, მაგრამ მაია მიმინოშვილის გათავისუფლების მსგავსი „პირუეტი“ უკვე მათსავე საწინააღმდეგო შედეგებს იძლევა. გამოცდების ცენტრის ყოფილი ხელმძღვანელი გათავისუფლებიდან მეორედ დასვე ბიძინა ივანიშვილმა ისტუმრა ბევრი „ნაცისტის“ საოცნებო შუშის სასახლეში და პირისპირ ესაუბრა. არ მინდა ერთხელ თქმული სიტყვების „ლატვის ნახალინისპის“ გამოვრება, მაგრამ საზოგადოების ისედაც გაორებული დამოკიდებულება უფრო მეტად გამაფრდა, რადგან ხალხს არ მოსწონს თანამდებობიდან გაგდებულის მოთქმა რეჟიმის უსამართლობაზე და მისი გმირად შერაცხვა. მით უმეტეს, თუკი მანამდე ეს უკანასკნელი სააკაპვილიის მთავრობის მინისტრიც იყო და საზოგადოებას მისგან არაფერი მოუხმენია ძვირი ამავე რეჟიმის სასტიკ ქმედებებზე და ერთგულად ემსახურებოდა წლების მანძილზე.

ამ ბოლო მაგალითმა, განსაკუთრებით კი გამოცდების ცენტრის თანამშრომლების პროტესტმა (გახსოვთ, ბოლოს როდის მოისმინეთ სახელმწიფო სტრუქტურის ჩინოვნიკების უკმაყოფილო ბუზღუნა?) „ნაცები“ დაარწმუნა, რომ, საქმე საქმეზე როცა მიდგება, ბევრი მოიძულებს მკვებავ პარტიას და ყველაზე დიდი „მოცნებებიც“ გახდებიან. მით უფრო, რომ მისასვლელიც აქვთ — „სულ ზევით, ზევით, მაღლა და მაღლა...“ ერთ დროს მონოლიტურად შერაცხილი პარტია კი ძალის მიფსმული თოვლივით დადნება და მხოლოდ ყვითელ ლაქად დაჩნდება ამ 8 წლის მანძილზე „ალმა ხნულ და დალმა ფარცხულ“ მშობლიურ მიწას. ამიტომაც უხეშად მოქმედება დაიწყეს, მაგრამ მაია მიმინოშვილის გათავისუფლების მსგავსი „პირუეტი“ უკვე მათსავე საწინააღმდეგო შედეგებს იძლევა. გამოცდების ცენტრის ყოფილი ხელმძღვანელი გათავისუფლებიდან მეორედ დასვე ბიძინა ივანიშვილმა ისტუმრა ბევრი „ნაცისტის“ საოცნებო შუშის სასახლეში და პირისპირ ესაუბრა. არ მინდა ერთხელ თქმული სიტყვების „ლატვის ნახალინისპის“ გამოვრება, მაგრამ საზოგადოების ისედაც გაორებული დამოკიდებულება უფრო მეტად გამაფრდა, რადგან ხალხს არ მოსწონს თანამდებობიდან გაგდებულის მოთქმა რეჟიმის უსამართლობაზე და მისი გმირად შერაცხვა. მით უმეტეს, თუკი მანამდე ეს უკანასკნელი სააკაპვილიის მთავრობის მინისტრიც იყო და საზოგადოებას მისგან არაფერი მოუხმენია ძვირი ამავე რეჟიმის სასტიკ ქმედებებზე და ერთგულად ემსახურებოდა წლების მანძილზე.

ინტერვიუ

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლოთი ქობალია:

ივანიშვილის გარემოსვაში არიან შანტაჟისტები, ტერორისტები, როგორცავე სამეგრელო ანოხარს... რა გარანტიას, რომ ისინი ივანიშვილს არ ესპრიან? გამსახურდიას ესროლეს და ივანიშვილს დაინდობენ?!

ლოთი ქობალია დღესდღეობით საქართველოში შექმნილ მდგომარეობას უარყოფითად აფასებს. მისი თქმით, ამჟამად ხელისუფლების შეცვლის წინაპირობა არ არსებობს. ის აღნიშნავს, რომ ივანიშვილის კოალიციამ არიან გაერთიანებული, ქვეყანას სიკეთეს არ მოუტანენ, უფრო მეტიც: შესაძლოა, საკუთარი ლიდერიც კი გასწორდეს, ამაზე მათი წარსული მეტყველებს. რაც შეეხება „ტყის ძმების“ მეთაურს — დავით შენგელიას ციხიდან გათავისუფლებას, ქობალიას თქმით, ასეთი მძიმე მუხლით გასამართლებულ ადამიანს ტყუილად არავინ შეინჯალებს...

— სატყუალოდან ვადაზე ადრე გათავისუფლებულ „ტყის ძმების“ მეთაურს — დავით შენგელიას 24-წლიანი პატიმრობა შეწყობა მისჯილი. მძიმე დანაშაულები ბრალდებულებს ასე ადვილად არ იწყებენ, თქვენი აზრით, რას ემსახურება შენგელიას ციხიდან გამოშვება?

— მე მხოლოდ ერთი რამის თქმა შემიძლია: ციხიდან გათავისუფლებული ივანიშვილი, ვისი გათავისუფლება ამ ხელისუფლებას ხელს აძლევდა, ხოლო ის ადამიანები, ვინც შენგელის ნაწილად ციხეში იმყოფებოდნენ (მე არ ვთვლი, რომ ის ტერორისტული აქტი იყო), დღესაც იხდებიან სასჯელს. უკვე ოცი წელი გავიდა, მაგრამ ისინი არავის გაუთავისუფლებია.

ამასთან, დღეს ციხეში სხედან ადამიანები, რომლებიც მტკიცედ იდგნენ ქვეყნის სადაზროს და საქართველოს დამოუკიდებლობა მოუტანეს.

— რა გულისხმობს „ტყის ძმების“ მეთაურს გალსა და ზუგდიდში?

— მე არ ვიცი დათოს გავლენასთან დაკავშირებით. შენგელია ჩვენთან არ იყო. ის მხედრობის წევრი იყო, ახლა რეზერვისტებთან მივა თუ სხვაგან წავა, ვერ გეტყვით, ის კი ვიცი, რომ ზვიად გამსახურდიას ხელისუფლების წარმომადგენლები მაგას არ გაიკარებენ.

— თუ ხელისუფლების ინტერესი არ არის, ასეთი მძიმე დანაშაულისთვის გასამართლებულ ადამიანს არ შეიწყალებენო, ამბობთ. ერთ დროს თქვენც ხომ შეიწყალებულს, როგორ ხდება ეს?

— მე ვერ ის ვერ გავიგე, რატომ დამაპატიმრეს — საქართველოს რომ დამოუკიდებლობა მოუტანე, ამისთვის ცი-

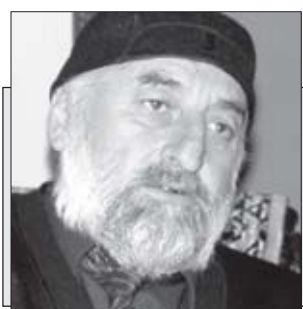
ხეში ჩამსვეს, მერე დამბარა-ლეს ათასწიანი უზედურობები. უნდა ითქვას, ჯაბა იოსელიანთან და კიტოვანთან ერთად გავსამართლებინე. მე მოვიპოვე თავისუფლება, მათ კი დანარჩენ საქართველოს ესროლეს ტყვენი. სიკვდილით დასჯა მქონდა მისჯილი, მაგრამ ხელისუფლებამ განაჩენი შეცვალა, როგორც პოლიტიკტიმარს, საერთაშორისო ორგანიზაციების მითითებითა და შუამდგომლობით, განაჩენი შემიცვალეს და ვერ დამხვრიტეს. მე შევარდნაძემ კი არა, საერთაშორისო ორგანიზაციებმა გადამარჩინეს. არავისთვის არასდროს შეწყალება არ მითხოვია, ციხეში ჩემთან მოდიოდნენ პროკურატურის წარმომადგენლები და მთხოვდნენ, რომ დამეწერა შეწყალებაზე განცხადება, არც დამინერია და არც დავნერ.

— თქვენ თქვით, რომ ზუგდიდში არიან რეზერვისტები, არის იმის ალბათობა, რომ ისინი საარჩევნო პროცესებში ჩაერთონ?

— გეტყვით იმას, რომ, როგორ ხელისუფლებასაც ვიშაზურებთ, ისეთი ხელისუფლება გვყავს. მე მჯეროდა, რომ მოვიპოვებდით დამოუკიდებლობას, ვიბრძოლე და მივალნიე კიდეც. ახლა მე არ ვიცი, რა ხდება ზუგდიდში, მე არავის არ დავდევი კუდში, ახლა სოფლის ში ჩაერთონ?

— თქვენ თქვით, რომ ზუგდიდში არიან რეზერვისტები, არის იმის ალბათობა, რომ ისინი საარჩევნო პროცესებში ჩაერთონ?

— გეტყვით იმას, რომ, როგორ ხელისუფლებასაც ვიშაზურებთ, ისეთი ხელისუფლება გვყავს. მე მჯეროდა, რომ მოვიპოვებდით დამოუკიდებლობას, ვიბრძოლე და მივალნიე კიდეც. ახლა მე არ ვიცი, რა ხდება ზუგდიდში, მე არავის არ დავდევი კუდში, ახლა სოფლის ში ჩაერთონ?

მეურნეობით ვარ დაკავებული, ვხნავ და ვთესავ, შარშან სიმინდი ავიღე, მაგრამ არ გაამართლა, მომატყუა ხელისუფლებამ. — ალბათ, ამერიკულ ჰიბრიდულ სიმინდზე საუბრობთ...

— დიას, ჰიბრიდულ სიმინდზე ვსაუბრობ, მითხრეს, — თესლის ფულს გამოგიჩერეთო, და ისიც არ გამოგიჩერეს. ჰიბრიდული სიმინდი დავითესა და ვერაფერი მოვიინდი, არ გამოდგა ეს სიმინდი, სიმინდი კი არა ფურჩი იყო და სხვა არაფერი, ბანაის ვალაი დაგიადო. სახლი ჩავიდე ბანაში და 20 ათასი ლარი სესხი გამოვიტანა, დღეს თუ არა სხვა მომავლისავე და სახლს გამოვიტანა, რომელიც ვადავიხარხარო? მუშაობ ვიჩინე.

— გამოდის, რომ შევარდნის დროს დაგაპატიმრეს და სიკვდილი მოგისაჯეს, სააკაშვილის პრეზიდენტობის დროს კი ჰიბრიდული სიმინდი შემოგასაღეს, რის გამოც ვალები დაგედო და სახლს გაიყვანეს, ახლა ვისი იმედი გაქვთ, ივანიშვილის ხელისუფლებაში მოსვლას ხომ არ ელოდებით?

— შევარდნაძეს ხელი-სუფლებასი ერთი პროცენტული სულის მატარებელი კაცი არ ჰყავდა და ამიტომ ეტირებოდა, ზვიად გამსახურდიამ მთლად ეროვნული რომ იყო, ამიტომ სხვაგვარ მოუღეს პოლიტიკა. ამ ქვეყნისას ვერაფერს ვაბიძებო, ზოგი მასონია და ზოგიც კი რა არის, არაფერ იცის. მე ახლა დავაპატიმრე და არ შავიძლია ბრძოლა, ივანიშვილის გარემოსვაში არიან შანტაჟისტები, ტერორისტები, როგორცავე სამეგრელო ანოხარს. გუშინდელ მიტინგზე არ გამოვიდა 300 ათასი კაცი? ე. ი. ივანიშვილს არ ჰყავს ბავრი მხარდამჭერი, არც ვიცი

«ვიმე გამსახურდიას ეროვნულ ხელისუფლებას ებრძოდა, ვიმე პრაიმივანი დაავსო, ვიმე დამოუკიდებლობა სააკაშვილის ომი გააოხრდა, ის ხალხი ივანიშვილთან. მე შეიძლება ივანიშვილის ეპიკრიზს, მაგრამ იმ ხალხთან ვერ დავდებო»

რა პრინციპით ხელმძღვანელობს. მე არ ვიცი ივანიშვილს, არც ივანიშვილის გარემოსვაში მომდონს.

— ვინ არ მოგწონს? — თუნდაც რესპუბლიკელები, ბერძენივილები და ბევრი სხვა.

— ხელისუფლების შეცვლის იმედი არ გაქვთ?

— ვერ გეტყვით, გააჩნია, როგორი არჩევნები ჩატარდება — დემოკრატიული, სამართლიანი თუ უსამართლო, დემოკრატიულ ქვეყნებში ხელისუფლებებს ცვლიან, ერთმანეთს ულოცავენ ხელისუფლებების გადაბარებას, ჩვენთან კი ასე არ ხდება. თუ ვართ ველები, მაშინ დავტოვებთ მუდმივად ეს ხელისუფლება, ჩავატყავთ თავში და მოვერიოთ ოპოზიციას, მაშინ გვეყოლება სულ მიშა, მაგრამ ვიქნებით ველები და არ ვიქნებით ქვეყანა, სახელმწიფო არ გვექნება...

— თუკი არჩევნები კიდევ გაყალბდება და არ შეიცვლება ხელისუფლება, რა მოხდება ამ შემთხვევაში?

— გააჩნია, ხალხს რა უნდა, რატომ არ გამოვიდა თუნდაც ნახევარი მილიონი კაცი თბილისში? ჩემი აზრით, არ იყო საკმარისი 100 ათასი კაცის გამოსვლა, ეს იმას ნიშნავს, რომ მოწონთ და უნდათ ეს ხელისუფლება. იცით, რას გეტყვით? ვინც გამსახურდიას ეროვნულ ხელისუფლებას ებრძოდა, ვინც პრაიმივანი დაავსო, ვინც დამოუკიდებლობა სააკაშვილს ომი გამოუცხადა, ის ხალხი ივანიშვილთან. მე ვაპირებ ივანიშვილის გარემოსვაში, მაგრამ იმ ხალხთან ვერ დავდებო. ივანიშვილის გარემოსვაში არიან შანტაჟისტები, ტერორისტები, როგორცავე სამეგრელო ანოხარს. გუშინდელ მიტინგზე არ გამოვიდა 300 ათასი კაცი? ე. ი. ივანიშვილს არ ჰყავს ბავრი მხარდამჭერი, არც ვიცი

— დარწმუნებული ხართ, რომ ივანიშვილსაც გარემოსვაში მომდონს? კერძოდ ვის გულისხმობთ?

— თუნდაც ყარყარაშვილს, რომელიც თბილისის გადანვაში მომანილოვდა. გარდა ამისა, შევარდნაძის დროინდელი ფუნქციონერები ივანიშვილთან არიან.

— ყარყარაშვილი ცუდი კაცია?

— აბა, კარგი კაცია? ყარყარაშვილმა და მისმა ბანდამ ესროლა დამოუკიდებელ საქართველოს.

— ძალიან ცუდ პროგნოზს აკეთებთ ივანიშვილზე, რატომ?

— რა გარანტია მაქვს, რომ ისე არ დამინწყებთ სროლას. — ვინ დაგინწყებთ სროლას — ივანიშვილის კოალიციის წევრები?

— დიას, როგორც ვითხარით, ივანიშვილის გარემოსვაში არიან შანტაჟისტები, ტერორისტები, ქვეყნის დამაქვეყნარნი, სამეგრელო რომ ათასჯერ ააოხრეს.

— ვინ ააოხრა?

— ყარყარაშვილს თავი დავანებოთ, თუნდაც დავით თევზაძე იქ არ არის?

— მერე თევზაძემ ააოხრა სამეგრელო?

— ის არ გვებრძოდა? გამოსულიყო ცალკე და იმათთან არ ყოფილიყო, თუ არ უნდაოდა. ამხელა ქვეყანა დაინგრა, ერთი კაცი მითხარით, რომელიც გაასამართლეს.

— რას იტყვით ახალი ქალაქის — ლაზიკის აშენების თაობაზე?

— ხალხო, ამ პატარა საქართველოში 9 სახელმწიფო შეიძლება შეიქმნას? მე არ ვიცი, რა მისია აქვს ლაზიკას. თუ სააკაშვილს უნდა, რომ ის გაჭირვებული ხალხი, ვინც ბარაკებში ცხოვრობს, იქ ჩაასახლოს, ვერ გეტყვით. თუ ლაზიკაში თურქი-მესხები, თურქები, გერმანელები ან ამერიკელები სურთ ჩაასახლონ, ვერც ამას გეტყვით. მაგრამ მალე ახალი რეპაბლიკის ბორჯბორს, სომხები და ახალგაზრდები დაიბრუნდებიან ჩაილურის წყალი დალია, დაკარგულია და პერასოდეს დავიბრუნებო. ორი ოსეთი ხომ გვაქვს? ჰოდა, ლაზიკაც მერე აფხაზეთი იქნება.

— ოქტომბრამდე რამდენიმე თვე დარჩა, როგორ ფიქრობთ, ჩატარდება სამართლიანი არჩევნები?

— თუ ეროვნული ძალები არ დადგა ერთად, მე არაფრის იმედი არ მაქვს, ცარიელი თიხი მაქვს, ისიც თუ არ წამართვენს.

— ყოველთვის სამეგრელოდან იწყებოდა ქვეყნის გაერთიანება, ფიქრობთ, რომ ხელისუფლების შეცვლა ამჯერად სამეგრელოდან დაიწყება?

— არ ვიცი, დღეს ვის რა მიზანი აქვს და რისთვის ცხოვრობენ ადამიანები. ისეთ საზიზღრობებს ვხედავ, გული მერვეა.

— რას გულისხმობთ?

— თბილისში რამდენიმე კვირის წინ ე. წ. პარადი რომ მოაწყვეს. აფთარი ხომ უბედური ცხოველია, ის თავის ნაშიერს ქამს, მაგრამ ისიც კი არ იკადრებს იმას, რასაც ისინი კადრულობენ.

— ვინ ისინი?

— იცით, თქვენ, ვისზეც ვამბობ — მამათმავლობაზე არც ერთი ცხოველი არ მიდის... ამ „პიდარასტებს“ ვინც მფარველობს, დამნაშავეები არიან. ყველაზე ცუდმა ცხოველმა — აფთარმა როგორ უნდა აჯობოს ადამიანს? ზოგიერთი რომ აცხადებს, რომ დემოკრატიულ ქვეყანაში ნებადართულია ასეთი რამო, რა დემოკრატია, ხალხო, მამაკაცის მამაკაცთან დანოლა დემოკრატია? შევარდნაში ასეთი დემოკრატია, სადაც მამათმავლობაა. თბილისში ჩამოსვლა უკვე არ მინდა — ვინმე „პიდარასტმა“ ხელი რომ არ ჩამომართვას და არ წამბილნოს. ციხეში ასეთ ადამიანებს სივარეტს არ ანოვებენ ხელში. ძალიან იმედგაცრუებული ვარ ხელისუფლებაზე და ოპოზიციასაც — ასეთი საქართველო არ მინდა. მე რომ ხელახლა დავიბადო, საქართველოს დამოუკიდებლობისთვის კი არ ვიბრძოლებ, არამედ ერის სიმშინდისთვის, ან ბერი გავხდებოდი, ან — მღვდელი. დემეტრე თავდადებულს თავის ცხოვრებაში დროსტარების მეტი არაფერი გაუკეთებია, მაგრამ კრიტიკულ მომენტში თავი განიარა და საქართველოს რწმენა შეუნარჩუნა. დღეს ისეც დადგა თავგანწირვის დრო...

— ლაზიკის აშენების თაობაზე?

— ხალხო, ამ პატარა საქართველოში 9 სახელმწიფო შეიძლება შეიქმნას? მე არ ვიცი, რა მისია აქვს ლაზიკას. თუ სააკაშვილს უნდა, რომ ის გაჭირვებული ხალხი, ვინც ბარაკებში ცხოვრობს, იქ ჩაასახლოს, ვერ გეტყვით. თუ ლაზიკაში თურქი-მესხები, თურქები, გერმანელები ან ამერიკელები სურთ ჩაასახლონ, ვერც ამას გეტყვით. მაგრამ მალე ახალი რეპაბლიკის ბორჯბორს, სომხები და ახალგაზრდები დაიბრუნდებიან ჩაილურის წყალი დალია, დაკარგულია და პერასოდეს დავიბრუნებო. ორი ოსეთი ხომ გვაქვს? ჰოდა, ლაზიკაც მერე აფხაზეთი იქნება.

ავღანეთში ნატოს ოთხი სამხედრო დაიღუპა

ავღანეთში ქვეითსანიანალმდეგო ნაღმების აფეთქების შედეგად ნატოს ოთხი სამხედრო მოსამსახურე დაიღუპა. ინფორმაციას ამის შესახებ შედია ალიანსის მიერ გაკეთებული განცხადებაზე დაყრდნობით ავრცელებს. სულ ბოლო თვის განმავლობაში ავღანეთში დაღუპულ ნატოს სამხედრო მოსამსახურეთა რაოდენობამ 33-ს მიაღწია. წლის დასაწყისიდან დაღუპულია 165 სამხედრო. სულ სამხედრო ოპერაციის დაწყების შემდეგ დაღუპულ ბრიტანელთა რაოდენობა 414 აღწევს.

უკრაინულ დაუბრუნებს ჩაღი თავი გაუტანს

უკრაინის პარლამენტთან დაახლოებით 200 ადამიანი რუსული ენის სტატუსის განმსაზღვრელ კანონპროექტს აპროტესტებს, რომლის თანახმადაც, რუსულ ენას რეგიონული სტატუსი უნდა მიენიჭოს. აქციის მონაწილეები უკრაინის პარლამენტთან პლაკატებით ხელში დგანან. ტრანსფარანტებზე წერია: „ჩემი სახელმწიფო ენა უკრაინულია, შორს ხელები ჩვენი ენისგან“. აქციის მიმდინარეობას უკრაინელი სამართალდამცავები თვალყურს ადევნებენ. უკრაინის უმაღლეს რადაში რუსული ენის სტატუსის განმსაზღვრელი კანონპროექტის განხილვისას დეპუტატებს შორის ხელჩართული ჩხუბი მოხდა. შედეგად ოპოზიციის ერთ-ერთ დეპუტატს თავი გაუტყდა.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის ქ. №6, ტელ: 234-32-95

ერთი მსახიობის თეატრი ერთადერთი პაციენტის სცენიდან გასვლა უზუზუნაველი ვერ დარჩება. „ზამენა“ მყისიერად უნდა მოხდეს, მყისიერად, მაგრამ უსისხლოდ. პაციენტს კი ხელში ყულფი უჭირავს და ძვეყანას არბავს კისერზე. ძალის გამოყენებას, შესაძლოა, ყულფის მოჭერა მოჰყვას. პაციენტი უკვე ტერორისტად იქცა: — არ მომეპაროთ, თორემ სხამსაც ფეხს ვკრავ და ჩემს შემდეგ წყალსაც ნაუღია ეს ძვეყანა!

ერთი პასიენტის თეატრი, ანუ სტაიკი უსისხლოდ

აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი ჰილარი კლინტონი 5 ივნისს სამხრეთკავკასიური ტურნეს ფარგლებში საქართველოს ეწვევა. იგი ბათუმში აშშ-საქართველოს სტრატეგიული პარტნიორობის კომისიის პლენარულ სხდომას გახსნის. ჰილარი კლინტონი ვიზიტის ფარგლებში საქართველოს პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილს, პოლიტიკოსების ფართო წრეს და სამოქალაქო საზოგადოების წარმომადგენლებს შეხვდება. ოპოზიციური კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერმა ბიძინა ივანიშვილმა განაცხადა, რომ იგი შეეცდება, შეხვდეს აშშ-ის სახელმწიფო მდივან ჰილარი კლინტონს, რომელიც საქართველოში 5 ივნისს ჩამოდის. მან ასევე განაცხადა, რომ 27 მაისს თბილისში გამართულ აქციას „დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა ევროპელებისთვის და ჩვენი ყველაზე დიდი მეგობრის, ყველაზე ძლიერი მეგობრის — ამერიკისთვის“.

ერთობა უსიამო ამბავი უნდა გამცნოთ — ჩვენთან რაპიზორი ჩამოდის! — ჩვენმა გოროდნიჩიმ საკუთარ ამქარს ეს ამბავი უხალისოდ აღწნობდა და ქუთაისის გუბერნიას მიაშურა. კაცმა რომ თქვას, გოროდნიჩი კი არა, მთლად უფროსია, მაგრამ რეჟისორი ხომ ოკეანისგაღმდიდან მოდის და რა იცი, რა არ მოეწონოს? ბოლო ჩამოსვლაზე ჰავლაბრის რეზიდენციას ისეთი ცული თვალით შეხვდა, რომ ამჯერად პარლამენტის ახალი შენობით უნდა მოუბრუნოს გული. აქოდა, მარტო ჩემთვის კი არ ვაშენებ, ახალი დედაქალაქი და „ლაზიკა“ მაქვს დაწყებული და ამ დანყებულ საქმეს შუა გზაზე წუ მიმატოვებინებო!

ნაღდად მიგვიღებენ ნატო-შიო, ამბობს ბობჩინსკი. 2014-ში უშენოდ შევალ, ეპასუხება დობჩინსკი. ამასობაში კი არჩევნები ახლოვდება და ჩიჩიკოვი მთელ ქვეყანაში ყიდულობს მკვდარ სულელებს, რომ ბობჩინსკის გადაგდება არ დაუშვას. ჩიჩიკოვის ამბავი თავის დროზე გოგოლს პუშკინმა უამბო. ბესარაბიის სოფელ ბენდერში თურმე მრავალი წელი არავინ კვდებოდა. ჩვენი მეზობელი ქვეყნის ცენტრალური რაიონებიდან გაქცეული ყმები იქ თავს შესაფარს პოლიტიკურად და გარდაცვლილი ყმების სახელებს იღებდნენ. არც ერთი გარდაცვალება ოფიციალურად არ რეგისტრირდებოდა, ხოლო პოლიცია გაქცეულ ყმებს ვეღარ პოულობდა.

სწრაფადვე ამთავრებს მიტინგს. რევიზორისთვის საკმაო ხალხია — მან უნდა ირწმუნოს, რომ ახალ მმართველს სერიოზული მხარდაჭერა აქვს. **კაცმა რომ თქვას, ამ შემთხვევაში ძვეყანას რაპიზორი კი არა, ერთი კარგი პოლიტიკოსი უნდა იყოს პაციენტი!**

რეგული კი იცინის, იცინის, კვდება სიცილით! ამ გლობალურ სოფელში, ყველაფერთან ერთად, უარსებობს არცა და აიჭრა: თავის დროზე შექსპირმა კომედია დანერგა „ვენიციელი ვაჭარზე“, მაგრამ მაიკლ რედფორდმა იგი დრამად აქცია. ებრაელი მეფაზე შეიგირვანქა ხორცილი აიღებს.

დედაქალაქის გარდა და ერთი პაციენტის სპექტაკლებს მართავს. პაციენტის დამოკიდებულება ფულის მიმართ იმაზე უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ერთი შეხედვით ჩანს. მას მხოლოდ ძვირი საათები კი არა, ის ძალაუფლება უყვარს, რომელიც ფულს მოაქვს. ფული კი დობჩინსკის უფრო მეტი აქვს. პაციენტი ისევე ჰგავს დიდსულოვან მმართველს, როგორც სოლომონ ისაკიჩ მეფე-სამეფო — გრავ მონტე-კრისტოს. რამდენიც არ ეცადა, მანაც, ჩვენი პაციენტივით, ვერაფრით მოიმორა გვარიდან ჯღანი.

ერთობა უსიამო ამბავი უნდა გამცნოთ — ჩვენთან რაპიზორი ჩამოდის! — საგოროდნიჩედ გამზადებულმა ხალხიანად აღწნობა საკუთარ ამქარს ეს ამბავი და დედაქალაქის ცენტრალურ მოედანზე „ასობით ათასი“ ადამიანი გამოყვანინა. რევიზორი ოკეანისგაღმდიდან მოდის და, თუ „ხალხის ძალა“ აჩვენა, იქნებ კეთილი თვალთაც გადმოხედოს! მერე რა, რომ ბოლო ხანებშივე თავდაც გოროდნიჩის აფინანსებდა და მისი ნაყიდი ხელკეტებით ახლა მისივე მომხრეებს უჭრებენ გვერდებს!

ჩვენებური ჩიჩიკოვი ყმებს კი არა, ხმებს ეძებს. ეძებს და პოულობს კიდევ, ხოლო დობჩინსკის ყველას დაძაბილზე გამოსული ხალხი მისთვის მის მიმცემი ჰგონია და, ემანდ რამე არ მოხდესო,

დობჩინსკის გამოჩენამდე ვარდისფერ ქვეყანაში ერთი მსახიობის თეატრი ყვაოდა. „მასოვკამ“ სცენაზე შემოვარდნა მოინდომა, მაგრამ ოკეანისგაღმდი „პომრეჟმა“ (რეჟისორის თანაშემწემ) რამდენიმეჯერ მოახერხა მისი კულისებშივე გარეკვა. თუმცა მას შემდეგ, რაც ერთი მსახიობი ამქარად ერთ პაციენტად იქცა, მის პალატა №8-ში სულ უფრო იმატა. „მასოვკის“ შემოტევაზე.

ეპოსსა და ტრაგედიას ნატო პოლიტიკულმა პაციენტმა ვერც კი იგრძნო, რომ კომედის გმირად ჩამოყალიბდა. ის ტრაგედიას თამაშობს, მაყურებელი კი იცინის, იცინის, კვდება სიცილით!

დასაწყისიდანვე უარსებობს არცა და აიჭრა: თავის დროზე შექსპირმა კომედია დანერგა „ვენიციელი ვაჭარზე“, მაგრამ მაიკლ რედფორდმა იგი დრამად აქცია. ებრაელი მეფაზე შეიგირვანქა ხორცილი აიღებს.

უპრავლესობა არ ფლობს ინფორმაციას, შესვლაზე თუ არა კლინტონი ივანიშვილს

მმართველი უმრავლესობა არ ფლობს ინფორმაციას, შესვლაზე თუ არა აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი ჰილარი კლინტონი საქართველოში ვიზიტის ფარგლებში ცალკე ფორმატში „ქართული ოცნების“ ლიდერ ბიძინა ივანიშვილს.

უმრავლესობაში მხოლოდ იმას აცხადებენ, რომ კლინტონი ვიზიტების ფორმატში ხვდება არასამთავრობო სექტორს, პოლიტიკურ სპექტრს და მოულოდნელი არ იქნება, თუკი ის შეხვედრას ივანიშვილთანაც გამართავს. „პირველ რიგში, ჰილარი კლინტონი ჩამოდის თავის კოლეგა გრიგოლ ვაშაძესთან. შეხვედრა საქართვე-

ლოსა და ამერიკას შორის სტრატეგიული პარტნიორობის ქარტიას ეძღვნება. ვიზიტებისას აშშ-ის სახელმწიფო მდივანი ასევე არასამთავრობო სექტორსა და პოლიტიკურ სპექტრს ხვდება. თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ ბიძინა ივანიშვილიც პოლიტიკური სპექტრის წარმომადგენელია და მხარდაჭერების განსაზღვრული რაოდენობა ჰყავს, გამომდინარე აქედან, ის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი პოლიტიკური მოთამაშეა“, — აცხადებს ევროპასთან ურთიერთობის კომიტეტის თავმჯდომარე დავით დარჩიაშვილი.

ლოში არავის აუშენებია იმდენი, რამდენიც მას. დარწმუნებულია, რომ ყველაფერი, რასაც აპირებ, მსოფლიოში პირველი და საუკეთესოა.

მას სჯერა, მაგრამ მაინც ვერ არის დამაჯერებელი. მის თამაშში სულ უფრო მეტი სიყალბეა. მას რევიზორისაც ეშინია და საკუთარი გარემოცვისაც. მარტო თამაშობს, ოღონდ ჭკვიანს ყანაში ვეღარ ნავარდობს. ტრაქტორებიც გვალვამ დაუზინა, წყალდიდობამ და სეტყვამაც უდროოდ მოუსწრო. ერთი სიტყვით, იღბალმა ზურგი აქცია.

მისი სცენაზე დატოვება უკვე სახიფათოა; „პომრეჟი“ ნერვიულობს, დასიც, გამნათებლებიც და რადისტიც. ეს უკანასკნელი — მით უფრო, რომ მოვარდნილმა წყალმა სარდაფში დამონტაჟებული მოსასმენი აპარატურა დაუტბორა და „უყუროდ“ არის დარჩენილი!

ვერც გაჰყავთ სცენიდან, რადგან „დემოკრატიის შუქურას“ ასე უცებ ვერ გამოერთავ, ერთი მსახიობის თეატრში კი ერთადერთი პაციენტის სცენიდან გასვლა შეუძლებელია ვერ დარჩება. „ზამენა“ მყისიერად უნდა მოხდეს, მყისიერად, მაგრამ უსისხლოდ. პაციენტს კი ხელში ყულფი უჭირავს და ძვეყანას არბავს კისერზე. ძალის გამოყენებას, შესაძლოა, ყულფის მოჭერა მოჰყვას. პაციენტი უკვე ტერორისტად იქცა: — არ მომეპაროთ, თორემ სხამსაც ფეხს ვკრავ და ჩემს შემდეგ წყალსაც ნაუღია ეს ძვეყანა!

როგორც ყველა ფეტიშისტი, ჰგონია, რომ ფსიქიატრიული დასჯერა იხსნის გარდაუვალია. როგორც ყველა შუქურა, რომ თავად შეუქლთა სხვას ავრის, მას კი ვერაფერი ავრის. ან გარდაცვლილი „ჰემარას“ ლოზუნგია: „თქვენ ხართ სენი, დაგვეხსენით!“ ზედგამოჭრია მისთვის, ოღონდ თქვენებით მიმართვა მისდანი სრულიად უადგილოა. და არა იმიტომ, რომ ღმერთსაც შენობით მიმართავენ ქართველები. უბრალოდ, იმდენი ამართლებს არავის უშენი საბარათოლოში, რამდენიც ამ პაციენტს. იმდენიც არავის უშაბია, რამდენიც მას. იგი, ძირითადად, ხორცილი ეკვებება, სისხლიანი სტიკი უყვარს. ქართველების ხორცი კი არც სისხლით და არც უსისხლოდ არ შეერგება.

თამარ ღვთისძე
P.S. შეილოკმა სასამართლო პროცესი მოუგო ანტონიოს. მოიგო და გამწარებულმა საძულველი ქრისტიანისგან გირვანქა ხორცი მოითხოვა. სასამართლო დარბაზში შეკრებილი ვენეციელები შეძრა მეფაშის მზადყოფნამ, ცოცხალი ადამიანისთვის ხორცი მოეჭრა. ანტონიოს დამცველმა, მამაკაცის ტანსაცმელში გადაცმულმა პორციამ დანა მიანოდა შეილოკს, მაგრამ, როცა იგი ანტონიოს მიუახლოვდა, პორციამ შეაჩერა და უთხრა: — მოაჭერი ხორცი, ოღონდ ისე, რომ წვეთი სისხლი ამ ქრისტიანისა არ დაიღვაროს, რადგან კონტრაქტში სისხლის შესახებ არაფერია ნათქვამი! საბოლოოდ შეილოკმა ქრისტიანის სიცოცხლის ხელყოფისთვის ქონებაც დაკარგა და რჯულიც.

დღეს კანონი იცვლება იმის მიხედვით, სად, როგორ დასჭირდება ხელისუფლებას. ამ დროს კონსტიტუციის მიხედვით, ფაქტობრივად, არ არსებობს და ნებისმიერ ცვლილებას, მნიშვნელოვანს თუ ნაკლებად მნიშვნელოვანს, ისე ახორციელებენ, რომ ჩვენ ვეღარც ვიგებთ ამას. მაგალითად, დაზარალებული, რომელიც მხარე, საერთოდ ამოიღეს საპროცესო სივრცეიდან, ახლანდელ ადვოკატმა სოსო ბარათაშვილმა მაცნობა, რომ აპირებენ მოწმის ინსტიტუტის გაუქმებას. ხელისუფლება ახლა უკვე ცდილობს, დააპანონოს ის, რაც არანაირად არ ჯდება კანონიერების ჩარჩოებში.

ქეთი ბექაური:

ფაუისტები არ უზვებოდნენ, ალბათ, საკონსტიტუციო განაკვეთი ტყვეებს იმას, რასაც ესენი უკეთებენ მსჯავრდებულებს...

ადამიანის უფლებების დარღვევის ბოლოდროინდელ ფაქტებსა და სხვა მნიშვნელოვან მოვლენებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება ადვოკატი და უფლებადამცველი ქეთი ბექაური.

— ქალბატონო ქეთი, დამოუკიდებლობის დღესთან დაკავშირებით სააკაშვილმა ერთგვარი პიარაქცია ჩაატარა და შეწყალების კომისიის მიერ გადაგზავნილი 70-კაციანი ნუსხიდან 66 პატიმარი „დემონსტრაციულად“ შეიწყალა. ამით ხელისუფლებამ ხაზი გაუსვა იმას, რომ მისი სისხლისსამართლებრივი პოლიტიკა არც ისე ეფუძნება რეალურ სინამდვილეს, როგორც კოპონიკა გეგიაშვილმა ხოლმე. რა აზრის ხართ ამ ყველაფერზე და როგორ აფასებთ იმავე შეწყალების კომისიის მუშაობას?

ხელისუფლებამ და რა ძალა გააჩნია მას სინამდვილეში, ყველა კარგად ვიცით, მაგრამ ერთი რამ მართლა გაურკვეველია: რა კრიტერიუმებით ხდება მსჯავრდებულების შეწყალება. მე ვეკითხები ხელისუფლებას: რატომ არ შეიწყალა ომარ ქუცნაშვილი, ზაქარია ქუცნაშვილის მამა, ნორა კვიციანი და კიდევ უამრავი ადამიანი, რომლებიც უდანაშაულოდ არიან ციხეში. რატომ არ იწყალებენ სამასამდე დაპატიმრებულ იმ ახალგაზრდას, რომლებიც 2011 წლის 26 მაისის მშვიდობიანი მანიფესტაციის შემდეგ დააკავეს? აი, ესაა ამითი შეჩვენებითი სამართალი და ტიპური ავტორიტარული რეჟიმისთვის დამახასიათებელი სისხლისსამართლებრივი პოლიტიკა. ნაწილი პატიმრების მიმართ ტარდება ე. წ. ნულგანი ტოლერანტობის პოლიტიკა, რომლის იდეის ავტორიც და სულის ჩამდგმელიც, გახლავთ პირადად მიხეილ სააკაშვილი.

რად მხვდებოდა ყურადღება იმაზე, რომ 2003 წლამდე საქართველო იყო არმდგარი სახელმწიფო კრიმინალის მაღალი მაჩვენებლით. ამ თემას მიუხედავად ყველაფრისა, ჩემთვის ამაში გასაკვირი ნამდვილად არაფერია, იმიტომ, რომ ტიპური ავტორიტარული რეჟიმებს მსგავსი რამ ახასიათებს.

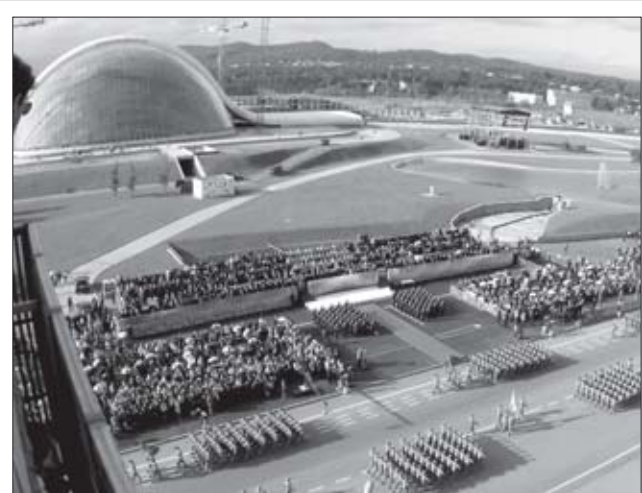
ქარდავა, რომელიც დაანინაურეს და თანამდებობაზე დანიშნეს სწორედ იმის გამო, რომ პატიმრების მიმართ სადისტიკური დამოკიდებულებით გამოირჩეოდა. მიუხედავად ყველაფრისა, ჩემთვის ამაში გასაკვირი ნამდვილად არაფერია, იმიტომ, რომ ტიპური ავტორიტარული რეჟიმებს მსგავსი რამ ახასიათებს.

ლაფერს. დღეს კანონი იცვლება იმის მიხედვით, სად, როგორ დასჭირდება ხელისუფლებას. ამ დროს კონსტიტუციის მიხედვით, ფაქტობრივად, არ არსებობს და ნებისმიერ ცვლილებას, მნიშვნელოვანს თუ ნაკლებად მნიშვნელოვანს, ისე ახორციელებენ, რომ ჩვენ ვეღარც ვიგებთ ამას. მაგალითად, დაზარალებული, რომელიც მხარე, საერთოდ ამოიღეს საპროცესო სივრცეიდან, ახლანდელ ადვოკატმა სოსო ბარათაშვილმა მაცნობა, რომ აპირებენ მოწმის ინსტიტუტის გაუქმებას. ხელისუფლება ახლა უკვე ცდილობს, დააკანონოს ის, რაც არანაირად არ ჯდება კანონიერების ჩარჩოებში.

დონეზე ამონაწერს სამართლებრივი დაცვის ყველა საშუალებას. ამის ნათელი მაგალითია ქსნის №7 დანესებულების ერთ-ერთი მსჯავრდებული ნუგზარ თაბაგარი, რომელსაც ცემით კინაღამ სული ამოჰხადეს იმის გამო, რომ სტრასბურგში შეიტანა საჩივარი. ასევე გამოჟონა ინფორმაცია, რომ ბოლო დროს გამოჰყავთ თურმე პატიმრები და აბსოლუტურად უშიშვლოდ, უსაფუძვლოდ აიძულებენ, შეაგინონ ოპოზიციის რომელიმე ლიდერს, ვთქვათ, ბიძინა ივანიშვილს. ვინც ამას არ შეასრულებს, დემონსტრაციულად დასჯიან. მსგავსი მეთოდებით ხელისუფლება გავლენას ახდენს არა მარტო პატიმრებზე, არამედ მათ ზურგს უკან მდგომ ათეულ და შეიძლება, ასეულ ათასობით მოქალაქეზე.

გოგი წულაია: ქუთათელ-განათელი მიტროპოლიტი კალისტრატე სააკაშვილის ქეჩუა ლოცულობს

ქუთათურები ხუმრობენ, ქუჩის კრიმინალებისგან გათავისუფლებული ქუთაისი დღეს ელიტური კრიმინალების ხელშიაო. რეალურად თუ რა პრობლემების წინაშე დგას ქალაქი, რომელშიც პარლამენტის გადატანა იგეგმება და როგორი ტერორის ქვეშ იმყოფება მისი მოსახლეობა, გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ პოლიტიკური მოძრაობა „თავისუფალი საქართველოს“ რეგიონული ორგანიზაციის ხელმძღვანელი გომი ნუღანი ესაუბრა.

— 27 მაისის აქციას ჩვენი პარტიაც შეუერთდა, რადგან, სადაც ქართველი ერი დგას, ჩვენც იქ ვართ. მერე რა, თუ აქციაზე ის პარტიებიც იყვნენ, რომელთაც გარკვეულ საკითხებში არ ვეთანხმებით. გვქონდა განსხვავებული ხედვები, არ ნიშნავს დაპირისპირებას, თუნდაც „ქართულ ოცნებასთან“. ჩვენ „ნაციონალიზმი“ უმადურებია არ ვართ და ვაღიარებთ, რომ ბიძინა ივანიშვილმა ბევრი რამ გააკეთა ქვეყნისთვის. ვაღიარებთ მის ქველმოქმედებას, მის ქართველობას, მაგრამ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ბიძინა ივანიშვილის ყველა პოლიტიკურ სვლასა და ხედვას უპირობოდ ვეთანხმებით. აბსოლუტურად მართებულად მიმაჩნია მესამე კოალიციური

ბლოკის ჩამოყალიბებაც. პოლიტიკურ ასპარეზზე მხოლოდ თეთრი და შავი რატომ უნდა იყოს? საჭიროა სხვა ფერების არსებობაც. ეს აქცია, სააკაშვილის მანიფესტაციებისგან განსხვავებით, მშვიდობიანი იყო, რომლის საყრდენი არა ტანკები, არამედ ხალხია. 26 მაისს სააკაშვილმა დაამტკიცა, რომ მისთვის ძვირფასი ტანკები, „ბეტერები“ და საარტილერიო დანადგარებია და არა საზოგადოება.

გასაგებია, რა მორალის მატარებელიცაა ჩვენი პრეზიდენტი, მაგრამ ყველაზე ამაზრზინი იყო ის ფაქტი, თუ რა სიამოვნებით მისჩივრებდნენ სასულიერო პირები ადამიანის გაგანადგურებელი იარაღების, ტანკების აქტი-იქით რიზინსა და იმ მოიარბე თვითმფრინავების დემონსტრირებას, რომელიც 2008 წლის აპრილის თვის დროს არც ერთი საბრძოლო გაფრენა არ გაუკეთებიათ და არც ერთი ძარბავლის სიცოცხლე არ დაუტოვეს. მხოლოდ პარადებსა და აოლუმებსა გამოიყენებენ და თვითმფრინავების დანახვას ნებისმიერ სასულიერო პირს, თუნდაც კალისტრატეს, რომ ჰქონდა სააკაშვილს, გიტყვიან, არაა მართალი. ეს ხომ ქართუაყვანისმცემლობაა. რა მართლმადიდებლობაა სწორ გზაზე დაყენებენ ჩვენს ქვეყანას.

ლისტრატეს, რომ ჰქონდა სააკაშვილს, გიტყვიან, არაა მართალი. ეს ხომ ქართუაყვანისმცემლობაა. რა მართლმადიდებლობაა სწორ გზაზე დაყენებენ ჩვენს ქვეყანას.

ტი, რომელიც დიდი სიამაყით იღებს ქვეყნის დამანგრეველი პრეზიდენტისგან ბრწყინვალეების ორდენს, თან ზუსტად იმ პარლამენტის შენობის წინ, რომელიც დედაშვილის ძეგლსა და საფლავზეა აშენებული. მიკვირს იმ ხალხის, რომლებიც თავს მორწმუნედ მიიჩნევენ და კერპებს ქმნიან, როცა მორწმუნე ადამიანი, მითუ-ცავე უფლები. თუმცა უფლის წყალობით დასავლეთ რეგიონალ-მონაზვნებიც, რომლებიც საჭირო დროს უზნეობაში თითოეულმა თავანს ამხელენ. იმედი მაქვს ჩვენი პატრიარქისა და იმ ნამდვილი ბერ-მონაზვნებისა, რომლებიც ჯერ კიდევ შემორჩენია მართლმადიდებლურ სამყაროს და რომლებიც სწორ გზაზე დაყენებენ ჩვენს ქვეყანას.

თი დარბაზი „შეაკეთეს“, დანარჩენი დღემდე ხელუხლებელია. ასევე ნახევრად დაუმთავრებლად გაიხსნა იუსტიციის სახლი, მთავრობის სახლი, რკინიგზის სადგური, კინო „საქართველო“, ოპერის თეატრი და პარლამენტი. ამ ყველაფერში ადგილობრივ ხელისუფლებას, რა თქმა უნდა, ლომის წილი მიუძღვის და თანხებს „ლუნავს“. თუმცა რა ოდენობის თანხები ტყდება, ამის დადგენა შეუძლებელია. „დიდგორი“, „ლაზიკა“ და სამხედრო ტექნიკა არაა ისე გასაცემ-მონაზვნებიც, რომლებიც საჭირო დროს უზნეობაში თითოეულმა თავანს ამხელენ. იმედი მაქვს ჩვენი პატრიარქისა და იმ ნამდვილი ბერ-მონაზვნებისა, რომლებიც ჯერ კიდევ შემორჩენია მართლმადიდებლურ სამყაროს და რომლებიც სწორ გზაზე დაყენებენ ჩვენს ქვეყანას.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ზვიად ნაძაძე: „ჩემი თვალთშეპყრობით ვნახე, როგორ მოჰყავდათ ხალხი ავტომობილებით ბაზრების რაიონიდან, რაც ადგილობრივი გამგებების წარმომადგენლებს ჰქონდათ დავალებული. მიუხედავად ამისა, სააკაშვილი ალღუშის მასშტაბურებით მაინც ვერ დაიკვივნის. მიზამ ალღუშზე მისასვლელად უმუშევართა 80%-ის 30 ლარით მოსყიდვა ვერ შეძლო.“

მოსამბილა ალღუში

26 მაისს ქუთაისში გამართული ალღუშის სცენარი არაფრით გამოირჩეოდა სახელმწიფოს მიერ ორგანიზებული სხვა ღონისძიებების სცენარისგან; ამ ალღუშის მოტივიც ხელისუფლების ძალების დემონსტრირება და პიარი იყო.

უნდა აღინიშნოს, რომ ქუთაისის ქუჩებში ჯავშანტრას-პორტიორ „ლაზიკის“, „დიდგორის“, „ზალპური ცეცხლის რეაქტიული სისტემების“ დემონსტრირებამ ქუთათურების სანატორი გზები იმაზე უარეს მდგომარეობაში ჩააყენა, ვიდრე ოდესმე ყოფილა, რის გამოც ალღუშზე მიმავალი საზოგადოებრივი ხელისუფლებას (რა თქმა უნდა, პირად საუბრებში) წყევლითა და უმკურნი სიტყვებით „ამკობდა“. ქუთათურები გზადაგზა იმასაც ხუმრობდნენ: „ქარის მოტანილი ისევე ქარს მიაქვსო“, გუშინ დაგებული გზები დღეს თვითონვე დაგვიჩეხესო.

ჯარ კიდევ ალღუშის ჩატარებამდე იყო მითმა-ბა-მითმა იმასთან დაკავშირებით, რომ, როგორც ყოველთვის, ამ ალღუშზეც დახვდნენ საზოგადოების ნაწილი სხვისუფლებას მიერ იძულებულია მოსყიდული, ნაწილიც — სახელმწიფო სასახურ-სახეობის იძულებულია წასვლით მიჰყვანილი.

ჩვენი გაზეთი ვარაუდებს არ დაეყრდნო და ალღუშზე მისულ მოქალაქეებს გაესაუბრა. ზემოთ გამოთქმული ვარაუდები, არცთუ უსაფუძვლო აღმოჩნდა.

თამარიკო ზოსიაშვილი, საფიჩხის უბნის კოორდინატორი: „ალღუშზე ჩემი უბნიდან უკლებლივ ყველა მოვიყვანე. საერთოდ ყველა კოორდინატორს ჩვენი-ჩვენი უბანი გვეყავს წამოყვანილი“.

ქაპ სირბილაძე, საფიჩხის უბნის მცხოვრები: „ალღუშზე აბსოლუტურად მთელი უბანი მოვედით, რა თქმა უნდა, კოორდინატორის ხელმძღვანელობით“.

ნანული ჯიშკარიანი: „ბავშვთა საავადმყოფოში ქირურგის დამხმარე ექთან ვარ. ალღუშზე მთელი საავადმყოფო წამოვედით“.

აღსანიშნავია, რომ ზემოთ მოყვანილი კომენტარების პარალელურად მოისმენდით ასეთ ფრაზებსაც:

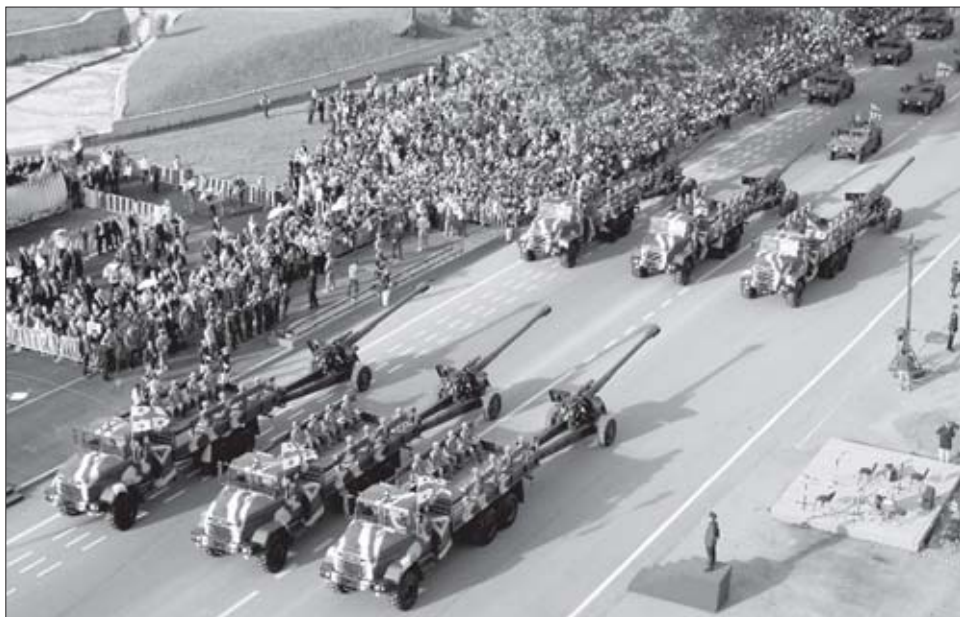
„რა დადგება ამ სიტყვებში პრეზიდენტის გამოსვლამდე“, ანეტა წყლის პრობლემას მოაგვარებდნენ და ჭირსაც ნაულია ესენი“, „ეს ასფალტი გუშინ რომ დააგეს, აქამდე რას გვერჩოდნენ?“, „ხელმძღვანელობას დავენახოთ, რომ მოვედით და მერე წავიდეთ“, „თითქოს ამ მთავრობის გულშემოქმედებით ვიყავი, ისე გამოიჭიმეს ამ პარადზე“.

ამ ფრაზების დეტალოვან განმარტება კი ვერც ერთმა მათგანმა ვერ გაბედა. მართალია, ალღუშზე მისული საზოგადოება საჯაროდ სულ სხვა პირობის აფიქსირებდა (გასაგები მიზეზების გამო), მაგრამ იმავე? ვერ ვიტყვით ადგილობრივი ვიპიციის წარმომადგენლებზე.

ომარ ნიშნიანიძე, ქუთაისის აკადემიის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორი:

„ყველა საბიუჯეტო ორგანიზაციის წარმომადგენლები, განსაკუთრებით კი, მასწავლებლები, ალღუშის წინა დღეს პირადობის მონაწილეობით დაიბარეს სამსახურებში, ისე, რომ მათთვის შეკრების მოტივი არავის განუმარტავს. იქ მისულები, უკლებლივ ყველა, აღრიცხეს და თან დაამინეს, თუკი რომელიმე მათგანი ალღუშს არ დაესწრო, პრეზიდენტს ტაშს არ დაუკრავდა და არ გაუღიმებდა, მეორე დღიდან სამსახურიდან მოხსნილი იქნებოდა. პირდაპირ შემოძლია გითხრათ, ინტელიგენციის უმეტესი ნაწილი იძულებით ესწრებოდა ალღუშს. რეალურად მათი დიდი უმრავლესობა ხელისუფლებისადმი უარყოფითადაა განწყობილი.“

საერთოდ, დასავლეთის რეგიონები ინფორმაციული ვაკუუმითა და ხელისუფლებისადმი უარყოფითი განწყობის გამო, სააკაშვილის მცდე-

ზვიად წაქაძე:
პარლამენტის შენობის მიმდებარე ტერიტორიაზე მხსოვრებით ხელისუფლებამ 30-30 ლარი გადაუხადა, რომ დაეზღვეოდა ვერც ერთი მოსახლის დაზარალებული. მითხრის, რა ღირსება აქვს მოსახლის დაზარალებულს, რომ მოხსნა და დაეზღვეოდა? ალღუშზე მისასვლელად უმუშევართა 80%-ის 30 ლარით მოსყიდვა ვერ შეძლო.“

ომარ ნიშნიანიძე:
ყველა საბიუჯეტო ორგანიზაციის თანამშრომელი პირადობის მონაწილეობით დაიბარეს და გააფრთხილეს, თუკი როგორღაც ალღუშს არ დაესწარებოდა და პრაქტიკულად ტაშს არ დაუკრავდა, სამსახურს დაკარგავდა

თამარიკო ზოსიაშვილი:
ალღუშზე ჩემი უბნიდან უკლებლივ ყველა მოვიყვანე. საერთოდ ყველა კოორდინატორს ჩვენი-ჩვენი უბანი გვეყავს წამოყვანილი

ვანდელი ფუნქცია კი არა სახელმწიფო ბიუჯეტის ხარჯების, არამედ კერძო თანხების კონტროლია.

დაუნახავები ნამდვილად არ ვართ და ერთი შეხედვით სასიამოვნოც კი არის ქალაქის თუნდაც ფასადური ცვლილებები, მაგრამ აქ მთავარია, თუ რის ხარჯზე კეთდება ყოველივე, რის ხარჯზე მართავს ხელისუფლება ამ ტაშ-ფანდურს, რის ხარჯზე „გულაობს“ ეს 200-კაციანი ჯგუფი და რის ხარჯზე იგება ამდენი უხარისხო შენობა.

გოგორიშვილის „გარმოკად“ ნოდუბული დღევანდელი პარლამენტის შენობაოქტომბ-

ერში, ხელისუფლების შეცვლისთანავე, საკონცერტო და-რბაზად გადაკეთდება (ხოლო თუ რეფერენდუმის გზით გადაწყდება, რომ საპარლამენტო ქალაქი ქუთაისი უნდა იყოს, კი, ბატონო, წინააღმდეგი არ ვიქნებით), სხვა რაში უნდა გამოიყენო, აბა, ეგ შენობა, რომელიც ისე ფარცხა-ფურცხით ააგეს, შესაძლებელია, თავზე ჩამოგვეგდეს. პრეზიდენტმა „ჭკუა ისწავლა“ და პარლამენტის შენობაში, სავარაუდოდ, წყლის ჩამოსვლა თვითონვე გვეუწყა, ახალი შენობა და წყლის ჩამოსვლა ნუ გაგიკვირდებათ. ახალ შენობაში არ უნდა ჩამოვიდეს წყა-

ლი, თორემ ძველში რა გასაკვირია, ასინეთასავით ყველაფერს უკუღმა ატრიალებს ეს კაცი“.

ზვიად ნაძაძე, „თავისუფალი საქართველოს“ ქუთაისის საქალაქო ორგანიზაციის თავმჯდომარე:

„რა საზეიმო განწყობაზეა საუბარი, ხალხსო, როცა რამდენიმე წლის წინ სწორედ პარლამენტის მშენებლობას დედა-შვილი შეენირა. ჩემი აზრით, 26 მაისისა და პარლამენტის შენობის გახსნის ასე პომპეზურად აღნიშვნა არამარტოდალუპულთა ოჯახის ნევრე-

ბის, მთელი საქართველოს სულში ჩაფურთხება იყო. **რა თქმა უნდა, ქართველებმა 26 მაისი უნდა აღვნიშნოთ, მაგრამ არ უნდა დავუშვათ, მსგავსი მნიშვნელობის დასაშინებლად ჩატარებული დღესასწაულები და მისი ნაცვლად პალმები დარგეს. ეს ბილიკი სამტრედიასა და აბაშაში რომ გაეკეთებია ხელი-სუფლებას, ფუნქცია ექნებოდა. თუმცა, ისევე, როგორც სახელმწიფო ბიუჯეტი, ქალაქის ბიუჯეტიც მხოლოდ „ნაციონალების“ პიარზეა გათვლილი და არა საზოგადოების კეთილდღეობაზე“.**

მოამზადა
ქაპ რობაქიძე

სააკაპშიღმა დანიქაღმა, თუ ჩაიმი მთავრობის რომელიმე წევრი გამდიდრდება, შამატყობინეთო, მაგრამ ყოველგვარი შატყობინების ბაკაშვი მილიონერად ქცეულ დედაშის ვერ ამჩნევს, სოლო საკუთარი მთავრობის წევრებს დღემდე „გაღვთავებებს“ უწოდებს. ისე იმბარჩინებს „შეპარდნაძის კორუმპირებულ მთავრობაზე“ ხელის მიშვირას, რომ ესაე მჯეროდა! საგოლოოდ სანდრო გირგვლიანის შამატყობამ მკვლელობა გამოგაფხიზლა.

გაქრობა
www.geworld.net
მისამართი: მ. ბაქრაძის ქუჩა, ტელ.: 234-32-95

რად დაშიშვება მიშვება?

თავიდან მომწონდა ეს ენერგიული ახალგაზრდა. შევარდნაძეც კარგა გვარიანად მყავდა მობეზრებული. ვფიქრობდი, ნეტავ, მაგას ვინმე გაუშვებდეს და, ვინც გინდა, ის იყოს-მეთქი!

მერე და მერე ფერები კიდევ უფრო ჩამოქდა, მაგრამ უცნობი და „ხალხზე გამარჯვებული ტელევიზია“ ჯოჯოხითად დუმიდნენ. ტელევიკრანები პირდაპირ ეთერში დაპატრონებებმა წაღეს. იჭერდნენ, ფულს ართმევდნენ, ისევე იჭერდნენ. ხან ერთ თანხას აცხადებდნენ და ხან მეორეს. მაშინ მიხაროდა, თითქოს იმ ფულიდან რამე მრგებოდეს!

მეორე უშვარასავით ბასკლა ზუსტად ჟანინის „განით გაგუფვის“ ამბავში. ეჭვი როგორ არ გამიჩნდა, მაგრამ ამერიკელებს ვენდებ. მათი დასკვნა ხომ ტელევიკრანზე ამიფრიალეს. ეჭვებს ხელი ავუქნე და როცა ნაცნობმა მიხარა, რომ პოლიტიკური შეხედულებების გამო დაითხოვეს სამსახურიდან, რაღეს რომაე-მეთქი, ვუთხარი.

ცოტა ხანში მიეცა რომ მასავით ქუჩაში მიკრას თავი, გულმა რჩეხი მიწო, მაგრამ ტელევიკრანებიდან ისევე გამხარებულხარ, რომ დენი მოგვცეს და გზავნი დაბავში. დრო მიდოდა, უნივერსიტეტები დაიხურეს, ერთმანეთს პროფესორობა ჩამოურიგეს, სტუდენტები და-

მორჩილეს, ძველი პროფესორა კი პოლიციის ძალით გამოიკვინეს. ხო, სულ დამავინება — პატრული შექმნეს და თავიდან ერთობ ზრდილი ახალგაზრდები მოსახლეობაზე დაგეშეს. ეს ახლა მესმის, მაშინ კი მეც პატრულისთვის მადლობის გადახდით ვიტყვავები ენას!

ქუჩაში გამოსული ხალხისთვის ცემა-ტყეპას არ იშურებდნენ და სულის ამოხდით გვემუქრებოდნენ, მაგრამ ამას დემოკრატიის სახელით აკეთებდნენ. ჯორჯ ბუშმა აკი „დემოკრატიის შუქურა“ გვეძახა თავისუფლების მოედანზე! მეც დავიჯერე!

სააკაპშიღმა დანიქაღმა, თუ ჩაიმი მთავრობის რომელიმე წევრი გამდიდრდება, შამატყობინეთო, მაგრამ ყოველგვარი შატყობინების ბაკაშვი მილიონერად ქცეულ დედაშის ვერ ამჩნევს, სოლო საკუთარი მთავრობის წევრებს დღემდე „გაღვთავებებს“ უწოდებს. ისე იმბარჩინებს „შეპარდნაძის კორუმპირებულ მთავრობაზე“ ხელის მიშვირას, რომ ესაე მჯეროდა! საგოლოოდ სანდრო გირგვლიანის შამატყობამ მკვლელობა გამოგაფხიზლა.

თუ მთავრობის წევრი გამდიდრდება, შამატყობინეთო, მაგრამ ყოველგვარი შატყობინების ბაკაშვი მილიონერად ქცეულ დედაშის ვერ ამჩნევს, სოლო საკუთარი მთავრობის წევრებს დღემდე „გაღვთავებებს“ უწოდებს. ისე იმბარჩინებს „შეპარდნაძის კორუმპირებულ მთავრობაზე“ ხელის მიშვირას, რომ ესაე მჯეროდა! საგოლოოდ სანდრო გირგვლიანის შამატყობამ მკვლელობა გამოგაფხიზლა.

დაუნგრეს, მაშინ მივხვდი, რაც ხდებოდა.

შკამი ბავრი რამ ალარ მომწონდა, მაგრამ ამერიკელებს მეჯეროდა. ისინი კი ისევე დემოკრატიის შუქურას გვეძახდნენ. 2008 წელიც მოვიდა. ასლან აბაშიძის უსისხლოდ წასვლის შემდეგ გათამამებულმა სააკაპშიღმა ცხინვალში „კონსტიტუციური წესრიგის აღდგენა“ გვამცნო და იმავ დღეს ისე სწრაფად გამოიქცა იქიდან, რომ გადასატანი ტრიბუნა და დროები იქ დარჩა.

შკამი ალარ მჯეროდა მისი, მაგრამ, მე რომ ოპოზიციის მეგობარი ვიყავი, იმით მორატორი ვიყავი გამოუცხადეს სააკაპშიღს და ვიდრე სოხუმი და ცხინვალი რუსეთს არ ჩააბარა, ეს მორატორი ვიყავი მოუსხნათ. მეც გაგზავნილი.

არა, „სარკო, სარკო“ ალარ მიხარია და არც ნაგებულ რომში „გამარჯვება“ მიზეშია, მაგრამ ჯერაც ჩუმად ვიყავი. „რამდენიმე სოფელი დაეკარგეთ“, რაზეც თქვა სააკაპშიღმა, იქიდან დევნილი ადამიანებით გაივსო დანარჩენი საქართველო. ეტყობა, თვლები დაეღალათ მათი ცქეცხრით და სამ-სამჯერ გამოიხარეს და სახლი

ალარ მჯეროდა, მაგრამ არ მიწოდდა, „რუსეთის აბანოში“ დაბარალები. ისევე გაჩუმება ვარჩიე. ამასობაში ენგურჰესიც რუსეთს მიჰყიდეს და თბილისის წყალიც. ვინ არის აგენტი?

ეკლესიაში სიარულით დალოცვით მუხლები არ გადამიტყავებია, მაგრამ საბჭოთა დროსაც ვიცი, რომ მართლმადიდებლობა იყო ჩვენი ხსნა და თავშესაფარი. ახლა-მა ბოლშევიკებმა ისევე შეუტყეს ეკლესიას და ჯერ მკალავიშვილის სამაგალითო დაპატიმრებით დაიწესეს, ბოლოს კი მართლმადიდებლების საჩვენებელი დაპატიმრებებით დაავიწვინეს.

ნოვოპოლოცკის ყველაზე მთავარი რუსეთს არ ჩააბარა, ეს მორატორი ვიყავი მოუსხნათ. მეც გაგზავნილი.

არა, „სარკო, სარკო“ ალარ მიხარია და არც ნაგებულ რომში „გამარჯვება“ მიზეშია, მაგრამ ჯერაც ჩუმად ვიყავი. „რამდენიმე სოფელი დაეკარგეთ“, რაზეც თქვა სააკაპშიღმა, იქიდან დევნილი ადამიანებით გაივსო დანარჩენი საქართველო. ეტყობა, თვლები დაეღალათ მათი ცქეცხრით და სამ-სამჯერ გამოიხარეს და სახლი

გეოგრაფიული რეგიონის მონაწილე გივი სოსხაძე რეგიონის ვებ-გვერდის წარმომადგენელს აღგზენას ითხოვს

რაჭაში დაბადებული და ამჟამად ზუგდიდში მცხოვრები 87 წლის გივი სოსხაძე წერილის გავზავნას აპირებს საქართველოს პრეზიდენტთან. იგი ითხოვს მეორე მსოფლიო ომის ვეტერანის ნოდარის დაბრუნებას, რომელიც მას უკანონოდ ჩამოართვეს.

„1944 წლის თებერვალში განცხადებით მივმართე ამბროლაურის რაიონის სამხედრო კომისარს, რათა გავენიე ჯარში ფაშისტების წინააღმდეგ საბრძოლველად. მინდოდა, მამარჩემი შემეცვალა, რომელიც დაჭრილი დაბრუნდა კვიდიან. ვიბრძოდი კავკასიის ყველა ფრონტზე, „აკაპშიღმა“ დააცივს“ სამი მედლით ვარ დაჯილდოვებული. ახალი შევსების მოსვლამდე, 1951 წლამდე, ვიყავი ჯარში“, — აცხადებს გივი სოსხაძე.

1957 წელს გივი სოსხაძე დედულეთში, ზუგდიდში, გადმოვიდა საცხოვრებლად, მუშაობდა მძღოლად, არის 4 შვილის მამა. აქტიურად იყო ჩართული ეროვნულ-განმათავისუფლებელ მოძრაობაში. იბრძოდა სამაჩაბლოში, აფხაზეთში. ჩეჩნეთში თან ახლდა საქართველოს პირველ პრეზიდენტ ზვიად გამსახურდიას. „ზუგდიდის სოცურუნველყოფის განყოფილებაში მითხრეს, სამამულელობაში მონაწილის დამადასტურებელი დოკუმენტები მომიტანეთო და მეც მივიტანე. ამათმა კი იმ მოტივით, განყოფილებას ცეცხლი წაეკიდაო, საბუთები დამიკარგეს, მერე კი მითხრეს, რადგან დოკუმენტები არ გაქვს, ვეტერანად ვერ გაგაფორმებთო. ვის არ მიგმართე, მაგრამ არა-

ფერი გამომივიდა. მივითხოვე, დაშიშვროს ჩემი ვეტერანობა. ისეთი აღმანიანება აქვით ვეტერანის სტატუსს, რომელიც მათც ომი თქალის არ უნახავთ, მი კი, ვინაც სიკვდილს თვალაპირი რამდენიმე წლის შემდეგ, ჩემი სახლი განადგურებული და გაძარცვული დამხვდა, ამიტომ ჩემი ქალიშვილის ოჯახში ვცხოვრობ. ჩემი ქალიშვილი მთავარი ექთანი იყო ზუგდიდის საავადმყოფოში. ის სამსახურიდან გაათავისუფლეს და არსად არ მუშაობს ამჟამად. მცხოვრებო ჩემი მცირედი პენსიით, არ ვქნა, არ ვინც, არც, ძალიან გვიჭირს. არაპირი ბავშვსენავივარ

დას მომხრე და მხარდამტყარი. მე ვიდევნებოდი ამის გამო. სახლში არ დამეგომე ბოდა და, როდესაც დავბრუნდი რამდენიმე წლის შემდეგ, ჩემი სახლი განადგურებული და გაძარცვული დამხვდა, ამიტომ ჩემი ქალიშვილის ოჯახში ვცხოვრობ. ჩემი ქალიშვილი მთავარი ექთანი იყო ზუგდიდის საავადმყოფოში. ის სამსახურიდან გაათავისუფლეს და არსად არ მუშაობს ამჟამად. მცხოვრებო ჩემი მცირედი პენსიით, არ ვქნა, არ ვინც, არც, ძალიან გვიჭირს. არაპირი ბავშვსენავივარ

დას მომხრე და მხარდამტყარი. მე ვიდევნებოდი ამის გამო. სახლში არ დამეგომე ბოდა და, როდესაც დავბრუნდი რამდენიმე წლის შემდეგ, ჩემი სახლი განადგურებული და გაძარცვული დამხვდა, ამიტომ ჩემი ქალიშვილის ოჯახში ვცხოვრობ. ჩემი ქალიშვილი მთავარი ექთანი იყო ზუგდიდის საავადმყოფოში. ის სამსახურიდან გაათავისუფლეს და არსად არ მუშაობს ამჟამად. მცხოვრებო ჩემი მცირედი პენსიით, არ ვქნა, არ ვინც, არც, ძალიან გვიჭირს. არაპირი ბავშვსენავივარ

სერბეთის ახალი პრეზიდენტის არ იყოს, ბიძინა ივანიშვილის მიმართაც დღითიდღე კლინარდება ის მოსაზრება, რომ „ქართული ოცნების“ რესპუბლიკურ პარტიასთან ჩახუტება პოლიტიკურ-პრეზენტული გზითაა. რათა დროზე ადრე არ აიხადროს აშშ-ის ნეოლიბერტალიანური ძალაბი, რომლებიც, მიუხედავად რესპუბლიკურ-ნატოური კომუფლაჟისა, არც ახლა სწყალობენ განსაკუთრებულად „ქართულ ოცნებას“.

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

შუაგულ ევროპაში, ბალკანეთზე, ჩვენს ერთმორწმუნე მართლმადიდებელ და, ალბათ, ამიტომაც ჩვენსავით დაჩაგრულ სერბეთს ახალი პრეზიდენტი ჰყავს. ამ „უმნიშვნელო“ ამბის სათანადოდ გაშუქება, რა თქმა უნდა, საჭიროდ არ ჩათვალეს „მიშვილებმა“ და, თუ რატომ, ამას ადვილად მიხვდებით, როდესაც ერთ-ერთ რუსულენოვან საიტზე განთავსებული ინფორმაციიდან ამონარიდებს გაეცნობით.

სერბეთის ახალი პრეზიდენტი ბიძინა ივანიშვილი

„სერბეთის ახალი პრეზიდენტი ჰყავს საპრეზიდენტო არჩევნების მეორე ტურში, პოლიტოლოგების პროგნოზების საწინააღმდეგოდ, „სერბეთის პროგრესული პარტიის“ ოპოზიციურმა ლიდერმა, ნაციონალისტმა ტომისლავ ნიკოლიჩმა გაიმარჯვა, რომელმაც მოქმედ პრეზიდენტ ბორის ტაჯვიჩს 2%-ით აჯობა“.

...სერბეთის ახალი, 60 წლის პრეზიდენტი დიდი ხნის განმავლობაში იყო „სერბეთის ულტრანაციონალისტური რადიკალური პარტიის“ ხელმძღვანელობაში, ხოლო ჰააგის ტრიბუნალის მიერ ამ პარტიის პირველი პირის — ვოსისლავ შეშელის დაპატიმრების შემდეგ, ნიკოლიჩი მისი მემკვიდრე გახდა. 2008 წელს ნიკოლიჩმა უკვე თავისი, „სერბეთის პროგრესული პარტია“ შექმნა და ულტრანაციონალისტური შეხედულებები (თუ მხოლოდ რიტორიკა? — დ.მ.) შედარებით ზომიერით შეცვალა.

არჩევნებში გამარჯვების შემდეგ ნიკოლიჩმა განაცხადა, რომ უარს არ იტყვის ევროკავშირთან ინტეგრაციის კურსზე“ (?).

სხვა მხრივ კი, როგორც პრეზიდენტის მოთამაშეები იტყვიან, „ესე პრეზიდენტმა“ აშშ-ს დარჩა და მანაც მოკლე ხანში დაამყარა „სამართლიანი მშვიდობა“ ბალკანეთზე — კაცობრიობის წინაშე „სამხედრო დამნაშავენი“, სინამდვილეში კი სერბეთის პატრიოტები სლობოდან მილოშევიჩის თამადაობით, ტყვედრეში გაიხიზნენ, ხოლო სერბეთში პირველმა ფერადმა რევოლუციამ გაიმარჯვა, რის შედეგადაც ამერიკის მარიონეტი ლიბერალური მოვიდენ ხელისუფლებაში.

ინტენსივით გავრცელებულ ვიდეორგოლში კი ტომისლავ ნიკოლიჩი კოსოვოს პრობლემის გადაჭრის, კოკუზიასთან ბრძოლის, კუსეთთან პოლიტიკურ-ეკონომიკური კავშირების აღდგენისა და სხვა მრავალ პირობასა და პირობასს დასაძინებს

და იქვე — „...სერბეთის ახლადარჩეული პრეზიდენტი პირველ საზღვარგარეთულ ვიზიტად რუსეთში, ედინბურგის რუსიას“ ყრილობაზე ჩავა“.

აქედან გამომდინარე, თუ სამხედრო ტერმინოლოგიას ვიხმართ, ნატოს ვეგდით სერბეთის ბომბარდირება ე. წ. საარტილერიო მომხადება იყო მსოფლიო ისტორიაში პირველი ფერადი რევოლუციის წინ, რამაც შემდეგ ეპიდემიის სახე მიიღო და „ფერადმა ჭირმა“ ჯერ საქართველოში იფეთქა ე. წ. ვარდების რევოლუციის სახით და შემდეგ უკრაინაშიც გადავიდა უკვე ნარინჯისფერად გადაღებული, საიდნაც მთელ პოსტსაბჭოთა სივრცეს დაუშუქრა გადაგვარება- გადაშენება ცისარტყელის ფერადი სრული პალიტრით.

უბრალო ხალხისთვის ეროვნული გმირები არიან, ხოლო მარშან ბოლო ტესტი ჩააბარა ევროკავშირ-ნატოსკენ მიმავალ გზაზე — გაძლიერებული სამხედრო-პოლიციური კორდონით, ბელგრადის ცენტრში შედგარსტების პარადი სპეციალურად ამ „ღორსშესანიშნავი“ დღისთვის ჩამოსულმა ევროპარლამენტის ლიბერალმა დეპუტატებმა ჩაიბარეს!

ინტენსივით გავრცელებულ ვიდეორგოლში კი ტომისლავ ნიკოლიჩი კოსოვოს პრობლემის გადაჭრის, კორუფციასთან ბრძოლის, რუსეთთან პოლიტიკურ-ეკონომიკური კავშირების აღდგენისა და სხვა მრავალ პირობასა და პირობასს დასაძინებს!

ამ ყველაფერს რომ ერთი დამკვეთი და დამფინანსებელი ჰყავდა აშშ-ის სახით, დღეს აღარავინ დავობს. უფრო მეტიც — სერბეთში, საქართველოში და შემდეგ უკრაინაში ფერადი რევოლუციების მთავარი რეჟისორი ერთი და იგივე პერსონა, ავადსახსენებელი რიჩარდ მაილსი ბრძანდებოდა (ჩამოთვლილ ქვეყნებში თავდავის დროზე აშშ-ის ელჩი), რომელიც ბებერმა მეღამე — ედუარდ შევარდნაძემ, როგორც ამბობენ, კაბინეტიდან გააპანაღრა, მაგრამ, სამწუხაროდ, გვიანი აღმოჩნდა „თითზე კებენი“...

27 მაისს მოსკოვშიც იყო პედერასტების პარადის გამართვის კიდევ ერთი მცდელობა, რომელიც ასევე კიდევ ერთხელ „ჩაიბარეს“ მოსკოვის პოლიციამ და რიგითმა მოქალაქეებმა ერთად, რაც თავიპირის დანგერვით დაუშთავრდათ ადგილობრივ „ქათმებს“.

გასული საუკუნის მიწურულს, 1999 წლის გაზაფხულზე, დაიწყო ნატოს ავიაციის მიერ მთელი სერბეთის უმთველო დაბომბვა, რომელიც 77 დღის მანძილზე 24-საათიან რეჟიმში მიმდინარეობდა. სხვა ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, მხოლოდ ბელგრადი ორასზე მეტჯერ დაიბომბა. რა დროსაც ათასობით მშვიდობიანი მოსახლე დაიღუპა — მათ შორის ქალები და ბავშვები. მიუხედავად იმისა, რომ ამერიკელები დღესაც ამტკიცებენ, მხოლოდ სამხედრო თვალსაზრისით მნიშვნელოვან ობიექტებს ვბომბავდით, „შემთხვევით“ დაინგრა მრავალი სამოქალაქო შენობა, მათ შორის 15 მართლმადიდებლური ეკლესია!!!

კიდევ ერთი საერთო მახასიათებელი აქვთ „ფერადი რევოლუციების“ სამიზნე ქვეყნებს — რევოლუციამდე თუ ვერა, რევოლუციის შემდეგ მაინც აუცილებელია გენდლემის ჩატარება მოცემულ ქვეყანაში. ჰოდა, სერბეთის მარიონეტულმა ხელილსუფლებამ ჯერ ერთმანეთის მიყოლებით წინილებივით დაიჭირა „სამხედრო დამნაშავენი“ და ჰააგის ტრიბუნალს გადასცა (რომლებიც

თბილისი, კიევი, ერევანი და ახლა მოსკოვი... ვითომ შემთხვევითია „პიდორ-შეტვის“ აგორებული ტალღა პოსტსაბჭოთა სივრცეში? მოსკოვი უპირველესი სამიზნეა ახალი „ფერადი რევოლუციისა“, რომელიც ოკეანის გაღმადან დანიშნულ-დაფინანსებული „ოპოზიციის“ მეშვეობით უნდა განხორციელდეს და რომელიც, თუ ეს მოხვდება, სავარაუდოდ, „თეთრი რევოლუციის“ სახელით შევა „ფერადი რევოლუციების“ მატინაში, რადგანაც „ვენისის ტემნაია ოპოზიციამ“ თეთრი სერბეთის ხელისუფლებას ევროპიდან მოსულმა მალაღმასტუმრებმა.

თუმცა აქ ნატოს ხსენება, ვფიქრობ, არც თუ სამართლიანია, რადგან ამ ვითომდაც თავდაცვითი სამხედრო ბლოკის სახელით ბალკანეთში ბომბებით დემოკრატიის დამყარების მისიას აშშ-ის სამხედრო მანქანა პრაქტიკულად მართდმარტო ახორციელებდა.

სიტყვამ მოიტაცა და ბარე ერთ რამესაც ვიტყვი: მაშინ, როდესაც სერბეთში მისთვის საბედისწერო ისტორიულ არაჩვენებისთვის ემსხვერპლა, თბილისში დაიწყო და კიევი-ერევან-ფერადი რევოლუციის შე-

მაგრამ ახლა მთავარ თემას დაუბრუნდეთ, ანუ რატომ — შორად, სერბეთში, და თან რა გზაა სამხედრო-გაეული ჩვენ — ქართულ-რუსულ და ის, რომ სერბეთის „ფერადი რევოლუციის“ შედეგების აღმოფხვრით, აშშ-ის ფერადი პროექტი, პრაქტიკულად, ტოტალური კრაზიტი და მთავრდა. ერთადერთი ქვეყანა, რომელშიც ჯერ კიდევ „ფერადი ხელისუფლება“ ბოგინობს, მხოლოდ საქართველოა. რაც შეეხება რუსეთს, მას დაშლა არ ეშუქრეთის კიდევ ერთი მცდელობა, რომელიც ასევე კიდევ ერთხელ „ჩაიბარეს“ მოსკოვის პოლიციამ და რიგითმა მოქალაქეებმა ერთად, რაც თავიპირის დანგერვით დაუშთავრდათ ადგილობრივ „ქათმებს“.

თუმცა აქ ნატოს ხსენება, ვფიქრობ, არც თუ სამართლიანია, რადგან ამ ვითომდაც თავდაცვითი სამხედრო ბლოკის სახელით ბალკანეთში ბომბებით დემოკრატიის დამყარების მისიას აშშ-ის სამხედრო მანქანა პრაქტიკულად მართდმარტო ახორციელებდა.

სიტყვამ მოიტაცა და ბარე ერთ რამესაც ვიტყვი: მაშინ, როდესაც სერბეთში მისთვის საბედისწერო ისტორიულ არაჩვენებისთვის ემსხვერპლა, თბილისში დაიწყო და კიევი-ერევან-ფერადი რევოლუციის შე-

თუმცა აქ ნატოს ხსენება, ვფიქრობ, არც თუ სამართლიანია, რადგან ამ ვითომდაც თავდაცვითი სამხედრო ბლოკის სახელით ბალკანეთში ბომბებით დემოკრატიის დამყარების მისიას აშშ-ის სამხედრო მანქანა პრაქტიკულად მართდმარტო ახორციელებდა.

სიტყვამ მოიტაცა და ბარე ერთ რამესაც ვიტყვი: მაშინ, როდესაც სერბეთში მისთვის საბედისწერო ისტორიულ არაჩვენებისთვის ემსხვერპლა, თბილისში დაიწყო და კიევი-ერევან-ფერადი რევოლუციის შე-

თუმცა აქ ნატოს ხსენება, ვფიქრობ, არც თუ სამართლიანია, რადგან ამ ვითომდაც თავდაცვითი სამხედრო ბლოკის სახელით ბალკანეთში ბომბებით დემოკრატიის დამყარების მისიას აშშ-ის სამხედრო მანქანა პრაქტიკულად მართდმარტო ახორციელებდა.

სულ უფრო მიმზიდველი ხდება არა მხოლოდ პოსტსაბჭოთა ქვეყნებისთვის, არამედ ევროკავშირის წევრი ე. წ. მეორე ხარისხის ქვეყნებისთვისაც. ყოველივე ზემოთ თქმულიდან გამომდინარე, სავარაუდოდ, რომ უკანასკნელ პერიოდში სერბეთის ახალი პრეზიდენტის ულტრანაციონალური რიტორიკის შედარებით ზომიერით ჩანაცვლება ერთგვარი პოლიტიკური ბლევი იყო, რაც ტომისლავ ნიკოლიჩს ხელისუფლებაში მოსასვლელ გზაზე აშშ-ის სავარაუდო წინააღმდეგობის განეიტრალებისთვის დასჭირდა.

სხვანაირად გაუგებარია, თუ როგორ აპირებს ნიკოლიჩი კოსოვოს პრობლემის გადაჭრას ევროკავშირთან ინტეგრაციის გზით. ევროკავშირის, რომლის წევრებაც აშშ-თან ერთად ხმა მისცა კოსოვოს დამოუკიდებლობას.

და ბოლოს, ორიოდ სიტყვით 27 მაისს თბილისში გამართულ აქციასაც შევეხოთ, წინამდებარე წერილის პათოსიდან გამომდინარე.

სერბეთის ახალი პრეზიდენტის არ იყოს, ბიძინა ივანიშვილის მიმართაც დღითიდღე კლინარდება ის მოსაზრება, რომ „ქართული ოცნების“ რესპუბლიკურ პარტიასთან ჩახუტება პოლიტიკურ-პრეზენტული გზითაა. რათა დროზე ადრე არ აიხედროს აშშ-ის ნეოლიბერტალიანური ძალეები, რომლებიც, მიუხედავად რესპუბლიკურ-ნატოური კომუფლაჟისა, არც ახლა სწყალობენ განსაკუთრებულად „ქართულ ოცნებას“.

ანუ, შემოდგომაზე გამარჯვების შემთხვევაში, რისი წინა პირობაც ის არის, რომ აშშ თუ არ დაგვხმარება, როგორც მინიმუმ, ხელი მაინც არ უნდა შეგვიშალოს, სავარაუდოდ, „ქართული ოცნებისა“ და რესპუბლიკის გზე-ბი გაიყრება და მუდამ 3%-იანი რესპუბლიკის პატარა ფრაქციის დასჯერდებიან პარლამენტში, ხოლო ბიძინა ივანიშვილი უმთავრეს პირობითად რუსეთთან ურთიერთობების დალაგებას გაემოაცხადებს, თუნდაც აშშ-თან ურთიერთობების გაუარესების ხარჯზე.

სხვანაირად წარმოუდგენელია დაკარგული ტერიტორიების ამა თუ იმ ფორმით (ძველი სტატუსით, ვერც რუსეთთან ერთად და ვერც მის გარეშე აფხაზეთ-სამაჩაბლო არასოდეს დაგვიბრუნდება. ყოველ შემთხვევაში „ვობაზირიმომ ბუდუშემე“) დაბრუნება, რადგანაც „ნატო, ნატოს“ უაზრო ძახლი და ჩვენი უმთავრესი პრობლემის მოგვარება, ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა, ერთმანეთთან არათავსებადია.

დავით მხიპია

ინტერვიუ

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის დაძაბვა იწყება იმ პერიოდთან, როცა უშუალოდ ამერიკელი ინსტრუმენტები ჩართდებიან ამ კონფლიქტურ სიტუაციაში და ანტიტერორისტული კამპანიის კონტაქტები დაიწყებს ქართული ნაწილების წვრთნა და მათთვის დახმარების აღმოჩენა.“

კოჭოიას ტერორისტობა არ გაიშვას!

ბადრი ნაჭყვიაძე ცნობილი ტელეჟურნალისტი — წლების განმავლობაში ხელმძღვანელობს სახელმწიფოთაშორისი ტელერადიო კომპანია „მირის“ საქართველოს ფილიალს, რომელიც საერთაშორისო ორგანიზაციის სტატუსით ფუნქციონირებს ჩვენს ქვეყანაში.

ამასთან ერთად, იგი სამეცნიერო მუშაობასაც ეწევა — ტერორიზმის საკითხების ცნობილი ექსპერტი, 25-მდე წელიწადია შეისწავლის, წერს, აქვეყნებს სპეციალურ სტატიებს პერიოდულ პრესაში. სპეციალურ ლიტერატურაში მითითებულია, რომ თანამედროვე ტერორიზმის თავისებურებათა შორის ერთ-ერთი მთავარია საზოგადოებაზე მყისიერი და მძაფრი რეაქციის მოხდენა მასმედიის საშუალებით. უფრო მარტივად, „თანამედროვე ტერორიზმი წარმოუდგენელია მასმედიის გარეშე... შაჰიდს სიკვდილს უადვილებს სატელევიზიო უკვდავების იდეა“.

ე.ი. ტერაქტი და მასმედია ორგანულ ურთიერთობაშია.

ბადრი ნაჭყვიაძისთვის ტელევიზიაც და ტერორიზმის ანალიტიკაც პროფესიული ერთსახეობაა. მასმედიაზე, თანამედროვე ტერორიზმის პრობლემებზე სალაპარაკოდ იგი, ღმერთმა მოგცეს, იდეალური რესპონდენტი.

ბადრი ნაჭყვიაძე:

ეს იმდენად საშიში თემაა, რომ შეიძლება საქართველოს ოკუპაციის საბაზი გახდეს

— ბატონო ბადრი, ორიოდე დღის წინათ მინას მიაბარეს გენერალი დუმბაძე, რომელიც მოსკოვში მოკლეს. გავრცელებულ ვერსიებს შორის ერთ-ერთი მომხდარს ტერაქტის კვალითაა აღიქვამს; არ გამოირიცხავს ე. ი. ვრცელი ხელის მეთოდს, რომლის მიხედვით დაინტერესებული სახელმწიფოს სპეცსამსახური მონიშნულ მსხვერპლს მსოფლიოს ნებისმიერ ქვეყანაში მისწვდება.

ასეთი ვერსიის დამადასტურებელი არგუმენტები ექვსი იმედი, რომ დუმბაძე, რომელიც თავდაცვის სამინისტროს ბათუმი 25-ე ბრიგადის მეთაური იყო, 2004 წელს განუდგა სააკაშვილს და ასლან აბაშიძის მხარეს გადავიდა. იგი სამშობლოს ღალატის ბრალდებით დააპატიმრეს და 17 წელიწადი მოუსაჯეს. 2008 წლის აგვისტოს ომის შემდეგ დუმბაძე საქართველოს ხელისუფლებამ რუსეთის ქართველ ტყვეებში გაუცვალა. გენერალი დუმბაძე ისეთ სახელმწიფო საიდუმლოებას ფლობდა, რომ, ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე, მისი ლიკვიდაცია იყო საჭირო.

— ჰიპოთეტურად ასეთი ვერსია. ქართველებზე ასეთი თავდასხმა პირველი შემთხვევა არ არის, მით უმეტეს, გენერლებზე. 1994 წელს მოსკოვში თავს დაესხნენ გენერლებს — გაიყარა სააკაშვილსა და პაატა დათუაშვილს. დათუაშვილი, მოგესხნებათ, დაიღუპა, ყარყარაშვილი — დანიშნულად. თუ ამ შემთხვევაში ასე თუ ისე იკვეთებოდა პოლიტიკური ინტერესები, რადგან ორივე ძალიან გავლენიანი გენერალი იყო და მათი მწყობრიდან გამოყვანილი საკმაოდ სერიოზული საკითხები წყდებოდა, გენერალ დუმბაძეზე, ალბათ, იმავეს ვერ ვიტყვით, რადგან მან თავისი ფუნქცია საქართველოში უკვე ამოწურა. ამიტომ

საქართველოს სპეცსამსახურების მისდამი ინტერესი, ჩემი აზრით, ნაკლებ საფარაუდოა. მე არ გამოვიცხავ სხვა კვალს — პირადად, ბიზნესკვალს. ქართველი მაღალჩინოსნების ბიზნესსაქმიანობა ახალი ამბავი არ არის.

გენერალი დუმბაძე, ჩემი სუბიექტური აზრით, საქართველოს ხელისუფლებისთვის ინტერესის საგანს არ წარმოადგენდა.

— მოგეხსენებათ, რომ ერთი ხანია, გახშირდა რუსეთის მხრიდან საქართველოს ხელისუფლების დადანაშაულება ტერორიზმისთვის ხელშეწყობაში. ასეთი ბრალდება გენერალური შტაბის დონეზეც გაისმა, თანაც — დაბეჯითებით, ლამის საპროტესტო ნოტის კატეგორიულობით.

— საქართველოს დადანაშაულება ტერორიზმის მფარველობაში დაინსო წინა ხელისუფლების დროს, მაშინ, როცა რუსეთში ჩეჩნეთის კამპანია მიმდინარეობდა და საქართველომ ჩეჩენი ლტოლვილები, მათ შორის დაჭრილი შეავიკოვებები, შეიფარა პანკისის ხეობაში. ამან რუსეთის ხელისუფლების სერიოზული პროტესტი გამოიწვია. ამ ხეობას ჩვენი ხელისუფლება ვერ აკონტროლებდა, სანამ არ ჩატარდა სპეციალური ანტიტერორისტული ოპერაცია.

მე ვთვლი, რომ რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის დაძაბვა იწყება იმ პერიოდთან, როცა უშუალოდ ამერიკელი ინსტრუმენტები ჩართდებიან ამ კონფლიქტურ სიტუაციაში და ანტიტერორისტული კამპანიის კონტაქტები დაიწყებს ქართული ნაწილების წვრთნა და მათთვის დახმარების აღმოჩენა.

ამ ხელისუფლების პერიოდში რუსეთი და საქართვე-

ლო გარკვეულად შეთანხმდნენ სასაზღვრო ჯარების თანამშრომლობაზე, მაგრამ ეს ძალიან მცირე ხანს გაგრძელდა: 2004 წლის კონფლიქტი, 2006 წელს ჯაშუშების დაკავება და აგორდა ბრალდებების მეორე ტალღა: სპეცსამსახურების მხარდაჭერა, ტერორისტების მხარდაჭერა და ა. შ.

ის გარემოება, რომ საქართველოს ხელისუფლება განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევს კავკასიურ თემას, არა მინც და მაინც ჩეჩნურ, არამედ ჩერქეზულ თემას, ჩვენი ჩრდილოელი მეზობლის სერიოზულ გაღიზიანებასა და პროტესტს იწვევს.

მე ასე მიმაჩნია.

— რამდენად საჭირო და აუცილებელი იყო ჩერქეზთა გენოციდის თემის წინა პლანზე წამოწევა მაინც და მაინც ახლა — ამ პირობებში, როცა ჩვენი პრობლემები გვაქვს მოსაგვარებელი?

— გენოციდის პრობლემა ჩერქეზებსაც ანუხებს და სომეხებსაც. ამაზე, რა თქმა უნდა, სალაპარაკოა. მაგრამ სპონტანურად ამ თემის მთავარ კოზირად გამოყენება საქართველოს მიერ არ იყო სწორი. ჩერქეზებისთვის, ვფიქრობ, საკმარისი იქნებოდა, ამ თემაზე ჟურნალური და ტელევიზიური ანტიტერორისტული კამპანიის დაწყება და მათთვის დახმარების აღმოჩენა.

გამწვევაც აქედან მოდის. სოჭის ოლიმპიადის ახლოვდება. ამასთან დაკავშირებით ექსცესები მოხდა, იყო განცხადება, რომ აფხაზეთის ტერიტორიაზე ნაღმები და შეიარაღება იპოვეს, დოკუმენტები ახსენეს, მასთან დაკავშირებით — ქართული სპეცსამსახურები და ა. შ.

— ასეთი ლაპარაკი და სიტყვიერი დაპირისპირება ადრეც ყოფილა.

— მაგრამ დღეს ისეთი ვითარებაა, ეს იმდენად საშიში თემაა, რომ შეიძლება საქართველოს ტერიტორია ოკუპაციის საბაზი გახდეს. ამას სრული პასუხისმგებლობით ვაცხადებ. პარალელურმა ანტიტერორისტულმა ოპერაციამ შეიძლება კონფლიქტის ახალი ესკალაცია გამოიწვიოს.

— არ მინდა საგაზეთო „მოდეირებული ქრონიკა“ გამოგვივიდეს, მაგრამ მაინც გკითხვას: რა შეიძლება მოხდეს?

— უშიშროების საბჭოს მდივანმა გოგა ბოკერიამ ახლახან თქვა, რომ არ არის გამორიცხული ახალი კონფლიქტი რუსეთთან. ეს სერიოზული განცხადებაა.

— და საშიშიც.

— ამ საშიშროებისგან თავის დასაცავად საქართველოს რა მექანიზმები გააჩნია? ერთადერთი — ევროდაპირის ვებლები, რომელთა დიდი იმედები არ უნდა გექონდეს. ამიტომ მთავარი იყო და რჩება საქართველოს ხელისუფლების სამშვიდობო პოლიტიკა.

რამდენად საერთაშორისო მხარეში შენსაქლო კონფლიქტის შემთხვევაში ტანკების იზოლაციას შეიძლება, მაგრამ ბენოციდის ოფიციალური აღიარებას, ვფიქრობ, საკმარისი იქნებოდა, ამ თემაზე ჟურნალური და ტელევიზიური ანტიტერორისტული კამპანიის დაწყება და მათთვის დახმარების აღმოჩენა.

— უფრო რეჟიმში, რომელიც ჩვენს შემოვლელზე?

— ეს შექმნის გარკვეულ აურას, გარკვეულწილად განაწყობს რუსეთის საზოგადოებრივ აზრს საქართველოს სასარგებლოდ, მაგრამ უფრო მეტს არც უნდა მოველოდეთ. ნატოს წევრები ჩვენ არ ვართ, ომში ჩვენი ხელშეკრულება აშშ-თან არ გვაქვს, კონფლიქტის დროს რომ დაგვიცვათ და ა. შ.

ამიტომ თავიდან ბოლომდე დამოკიდებული ვართ ჩვენს

დიპლომატიაზე და ჩვენს მოქნილობაზე.

— რამდენად დიპლომატიურია შეურაცხყოფელი შეცდომები რუსეთის ხელისუფლების მიმართ, რაც ჩვენი ქვეყნის უმაღლესი პირებისგან ლამის ყოველდღე გვეხმის?

— რუსული ანდაზაა „Папка с двух концов“, ამიტომ პრობლემას ცალმხრივად არ უნდა მივუდგეთ. მე მგონი, ჩვენს შემთხვევაში ორივე მხარე მაქსიმალისტურ მიდგომას ანიჭებს უპირატესობას. ოქროს შუალედის გამოხატვა ასეთი დაპირისპირების შემთხვევაში თითქმის გამორიცხულია.

ბანაცხადა, რომ მთიანი ყარაბაღისა და აფხაზეთის პრობლემაში ვერ გვარდება იმიტომ, რომ რუსეთში არის ძალად, რომელთა ინტერესები რუსეთის ინტერესების კი არა, ადგილობრივი სეპარატისტების ინტერესების თანხვედრია.

ერთ-ერთ გულაშთულ აფხაზს ვკითხე — რომლის მიხედვითაა აფხაზების ქართველობის მიხედვით? მან მივამბოხა, რომ აფხაზების თვალში შიში ვნახე მაშინ, როდესაც საქართველომ დამოუკიდებლობა გამოაცხადა. ორი ძველი ურთიერთობის დათხოვა ხელს არ აკლავს სეპარატისტულ ძალას, არა მარტო ჩვენს რეგიონში, არამედ რუსეთშიც. გავიხსენოთ თათარების პრეზიდენტის — მინტიმირ შაიმიევის განცხადება, რომლითაც მან დაგმოშუმიკოს გამოხსალა უშუალოდ სი საბჭოს სესიაზე, როცა ამ უკანასკნელმა არძინბას წინააღმდეგ ჩვენ დაგვიჭირა მხარი.

— მასმედიაზე, როგორც ადრე იყო ნათქვამი, საქართველოში კონფლიქტების მოგვარების გასაღები რუსეთში დევს?

— სანამ არ მოგვარდება ურთიერთობა რუსეთთან, საქართველოს კონფლიქტების მოგვარება შეუძლებელი იქნება. დღეს საამისო ხიდეტი დამწვარია. მაგრამ თუ ინტერესთა თანხვედრა მოხდება, მაშინ უნდა დავითანხმდეთ რუსეთის ექსპრეზიდენტს მიხაილს, რომ რუსეთში არის ადგილი, სადა შეიძლება მოხდეს ურთიერთობის დათხოვა. „В ПОЛИТИКЕ НИЧЕГО НЕ БЫВАЕТ — УПОЛТИКАში მუდმივი არაფერია“.

რუსეთის „ჩამოშლაზე“ ლაპარაკი, რაც ჩვენთან მოდურია, საფუძველსა მოკლებული რუსეთი გარკვეულწილად არის ფარი ევროპისთვის აზიური ექსპანსიისგან. არა მგონია, რომ ევროპა რუსეთის დაშლითა და სლავური ცივილიზაციის განადგურებით იყოს დაინტერესებული, რადგან ამ შემთხვევაში სხვა ცივილიზაცია დაემუქრება მას, როგორც ეს შუა საუკუნეებში უკვე იყო.

— ორიოდე დღის წინათ „მესტროტი“ გამოვიდა ბიძინა ივანიშვილი და არ გამოირცხა ტერაქტის შესაძლებლობა მის წინააღმდეგ.

— კატეგორიულად გამოვიცხავ ხელისუფლების მხრიდან ამ ნაბიჯის გადადგმას, რადგან ეს მის ვეებერთელადისკრედლიტაციას გამოიწვევს. მაგრამ შესაძლებელია, რომ მესამე ძალამ, აუცილებელი არ არის მაინც და მაინც ჩრდილოეთი ვიგულისხმობთ, ძალამ, რომელიც დაინტერესებულია საქართველოს დესტაბილიზაციით, გამოიყენოს ეს მომენტი სიტუაციის ასარეგად.

ესაუბრა არაფხ სანაბლიკა

სოფელ ყულიშკარის მცხოვრებლებმა LIVEPRESS.GE-ს განუცხადეს, რომ ახალმა ტრაქტორმა სოფელში მიწის მოხვნა დაიწყო, თუმცა მალევე გაფუჭდა, რის გამოც სახნავ-სათესი ფართობების დამუშავება დაბრუნდა.

«სოფლოკოვსკის სია» ნაყალბევი აღმოჩნდა

გავრცელებული ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ „იუკოსის“ ყოფილი ხელმძღვანელმა მიხაილ ხოდორკოვსკიმ ლონდონში გაგზავნა რუსეთის იმ მოხელეთა სია, რომელთაც ბრიტანეთში შესვლა უნდა აეკრძალოთ, ნაყალბევი აღმოჩნდა. Sunday Telegraph-ში გამოქვეყნებული სტატიის ბრიტანელი ავტორი გამოტყდა, რომ არავითარი სია რედაქციაში ხოდორკოვსკის არ გაუგზავნია და ეს ისტორია თავად შეთხზა.

სწორი თარგმანის გამო მოხდა, — აცხადებს ხოდორკოვსკის პრესცენტრის ხელმძღვანელი მაქსიმ დობრი. ინფორმაცია „ხოდორკოვსკის სია“ შესახებ უარყო მისმა ადვოკატმა იური შმიდტმა. მან განაცხადა, რომ Sunday Telegraph-ის სტატია სენსაციანუად წარმოადგენს. „ერთი კვირის წინ ვიყავი მიხაილ ხოდორკოვსკისთან კოლონიაში. ჩვეულებრივ, ასეთ საკითხებზე მესაუბრება ხოლმე, განსაკუთრებით, თუ საქმე 308-კაცთან სიას ეხება. ხოდორკოვსკის შეუძლებელია ჰქონდეს ინფორმაცია ყველა ჩინოვნიკზე და მათ მიერ ადამიანის უფლებების დარღვევის ფაქტებზე“.

Sunday Telegraph-ის ჟურნალისტმა ტომ პარფიტმა, რომელმაც ამ დღეებში „ხოდორკოვსკის შავი სია“ გამოაქვეყნა, აღიარა, რომ ეს ინფორმაცია ნამდვილი არ იყო. სტატიაში იგი ირწმუნებოდა, რომ გამოცემას ხელში ჩაუვარდა „იუკოსის“ ექსელემენტის ნერილი, რომელმაც ხოდორკოვსკიმ მოუწოდა ბრიტანეთის ხელისუფლებას, ქვეყანაში შესვლა აეკრძალოთ რუსეთის 308 მოხელეს.

რადიო „თავისუფლება“-თან ინტერვიუში პარფიტმა განაცხადა: „რაკი ხოდორკოვსკი გარი კასპაროვის მიერ შედგენილ 308-კაცთან სიას დაეყრდნო, რომლებიც ადამიანის უფლებების დარღვევაში არიან გარეუღნი და ბრიტანულ საზოგადოებას მოუწოდებდა, შეეძარბათ ეს სია ოლიმპიადაზე მიწვეულთა სიისთვის. მე მივიჩნიე, რომ მას სწორედ ეს სურდა, რომ ამ პირებისთვის ბრიტანეთში შესვლა აღეკვეთათ“.

ადვოკატმა ისიც აღნიშნა, რომ ხოდორკოვსკის არ მიუცია ინტერვიუ Sunday Telegraph-ისთვის, მან წერილობით გაუგზავნა რედაქციას პასუხები ჟურნალისტის შეკითხვებზე.

სიაში დასახელებული გვარებს შორის ფიგურირებდა ვიცეპრემიერი ვლადისლავ სურკოვი, მოძრაობა „ნაშის“ დამფუძნებელი ვასილ იაკუშენკო, ცენტრალური საარჩევნო კომისიის თავმჯდომარე ვლადიმერ ჩუროვი, გენერალური პროკურორი იური ჩაიკა და მოსკოვის ხამოვნიკის სასამართლოს თავმჯდომარე ვიქტორ დანილინი.

სტატიის ავტორმა აღიარა, რომ არავითარი წერილი რედაქციას არ მიუ-

წავსია მოწოდება არც ხოდორკოვსკის მიერ გაგზავნილ წერილში იყო, რომელიც მისი პრესცენტრის საიტზე გამოქვეყნდა. „შეცდომა არა-

შაშკინი პარაზიტი

„მარაზმს თაბი ბანაბაბი“, — ასე უპასუხა განათლების და მეცნიერების მინისტრმა დიმიტრი შაშკინმა მია მიმინოშვილის გათავისუფლებასთან დაკავშირებით ჟურნალისტების კითხვას — „ხომ არ აქვს თქვენს გადაწყვეტილებას აოლიტიკური სარჩული?“.

განათლების სამინისტრომ მია მიმინოშვილის გამოცდების ეროვნული ცენტრის ხელმძღვანელის თანამდებობიდან დათხოვნის შესახებ განცხადება 28 მაისს გაავრცელა. ოფიციალურ მიზეზად განცხადებში „პრინციპული პოზიციების შეუთავსებლობა“ დასახელდა. თუმცა ნიშანდობლივია, რომ მია მიმინოშვილის გათავისუფლება მისი ვაჟის — ლაშა ყანჩაველის „ქართული ოცნების“ 27 მაისის აქციაში მონაწილეობას მოჰყვა.

გამოსვლებში თანადგომა გამოცხადდა და მწუხარება გამოთქვა იმის გამო, რომ თავად ამ შეკრებაში მონაწილეობას და ბიძინა ივანიშვილის გუნდის ფიზიკურ თანადგომას ვერ ახერხებდა.

საც გამოცდების ეროვნული ცენტრი ყოველთვის უზრუნველყოფდა. ბატონო პრეზიდენტო, დაბეჯითებით ვაცხადებთ, რომ ბატონ დიმიტრი შაშკინის შემოღობილნიშნული გადაწყვეტილება რეალური საფრთხის ქვეშ აყენებს როგორც ერთიანი ეროვნული გამოცდების, ისე მასწავლებელთა სასერტიფიკაციო და საერთო-სამაგისტრო გამოცდების ჩატარებას. ამიტომაც მთხოვთ, უშუალოდ თქვენ მიიღოთ ისეთი გადაწყვეტილება, რომელიც მოხსნის მსგავს საფრთხეს და საზოგადოების უნდობლობას და ნიშლიზმისგან დაგვიცავს“, — ნათქვამია მიმინოშვილის მიერ.

განცხადება გააკეთა მია მიმინოშვილის ძმამ, ჯგუფ „შინის“ სოლისტმა ზაზა მიმინოშვილმა. მუსიკოსმა მია მიმინოშვილის თანამდებობიდან გათავისუფლების მთავარ მიზეზად საკუთარი პოლიტიკური პოზიცია დაასახელა. მისი განმარტებით, 26 მაისს თავის ბავშვობის მეგობარს, ბიძინა ივანიშვილის პრესსპიკერ მია ფანჯიქიძეს დაუკავშირდა, დაამუქებლობის დღე მიულოცა, 27 მაისს დაგვიმღო

„მიგვანია, რომ ნებისმიერი უთანხმოების გადაჭრის გზა უნდა იყოს მოლაპარაკება, დისკუსია და არა ხისტი გადაწყვეტილება. ვფიქრობთ, პირადი პოზიციის შეუთავსებლობას არ უნდა ეწირობოდე განათლების ხარისხი და მისი დაცვისთვის განხორციელებული ღონისძიებები, რა-

ახალი ტრაქტორები გვალვის შედეგად გაფუჭდა

სამეგრელო-ზემო სვანეთის სამხარეო ადმინისტრაციის ოფიციალურ ვებ-გვერდზე გამოქვეყნებული ინფორმაციის თანახმად, ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის „ბელორუსის“ მარკის 13 ერთეული ახალი ტრაქტორი გადაეცა, რომელიც 30 ტერიტორიულ ორგანოს მოემსახურება.

მოიხნა თუ არა სოფლად მიწები? — ამ კითხვით livepress.ge-მ ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის გამგეობის სოფლის მეურნეობის განვითარების სამსახურის უფროსს ლერი დოჩიას მიმართა, რომელმაც კითხვებს ელექტრონული ფოსტის საშუალებით უპასუხა.

სამეგრელო-ზემო სვანეთის სამხარეო ადმინისტრაციის ოფიციალურ ვებ-გვერდზე გამოქვეყნებული ინფორმაციის თანახმად, ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის „ბელორუსის“ მარკის 13 ერთეული ახალი ტრაქტორი გადაეცა, რომელიც 30 ტერიტორიულ ორგანოს მოემსახურება.

ნვითარების სამსახურის უფროსი გვალვას მიიჩნევს.

„გაცნობებთ, რომ ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე სახნავ-სათესი ფართობების 80 პროცენტი დამუშავებულია. ცხადია, რომ მხოლოდ ახალი ტრაქტორების ძალისხმევით ვერ მოხდებოდა 30 ტერიტორიული ერთეულის სახნავ-სათესი მიწების დამუშავება, ამ პროცესში ჩართულები იყვნენ როგორც „ამხანაგობების“ ტრაქტორები, ასევე მოსახლეობის კერძო საკუთრებაში არსებული ტექნიკა“, — განაცხადა ლერი დოჩიამ.

მუნიციპალიტეტის გამგეობიდან მიღებულ წერილში აღნიშნულია, რომ „ახალი ტრაქტორების განაწილება სოფლების მიხედვით მოსახლეობის მოთხოვნის შესაბამისად ხდებოდა“, თუმცა, სოფელ კოკის მცხოვრებლების თქმით, მინიშნულია „დასამუშავებლად სახელმწიფოს მიერ „ახალი ტრაქტორების“ გამოყოფის შესახებ ინფორმაციის არ არსებობა“.

„მაისის თვე დასავლეთ საქართველოში საკმაოდ გვალვიანი გამოდგა, გაძნელდა მიწების დამუშავება ახალი ტრაქტორების საშუალებითაც კი. მუშაობის პროცესში ტრაქტორებს უფუჭდებოდა სახნავი გუთანი, რამაც გარკვეული გავლენა მოახდინა აღნიშნული პროცესის დროულად წარმართვაზე“, — განაცხადა ლერი დოჩიამ და აღნიშნა, რომ სახნავ-სათესი ფართობების დამუშავება წარმატებით მიმდინარეობს. სოფლის მცხოვრებთა განცხადებით, მიწის დამუშავებას თავისი ვადები აქვს. გლეხები ამბობენ, რომ 10 მაისს შემდეგ ყოველი ერთი დღე მოსავლის 1%-ით კლებას ნიშნავს.

სოფელ ყულიშკარის მცხოვრებლებმა livepress.ge-ს განუცხადეს, რომ ახალმა ტრაქტორმა სოფელში მიწის მოხვნა დაიწყო, თუმცა მალევე გაფუჭდა, რის გამოც სახნავ-სათესი ფართობების დამუშავება დაგვიანდა.

„ახალი ტრაქტორის მხოლოდ გამოცდის მიზნად გამოყენების მუნიციპალიტეტის გამგეობის სოფლის მეურნეობის განვითარების სამსახურის უფროსის მიერ დაგვიანდა“.

31 მაისიდან მოსკოვის მიმართულებით ფრენა აღდგება

ზაფხულის განმავლობაში ბათუმის საერთაშორისო აეროპორტში რამდენიმე ავიაკომპანია დამატებით რეისებს განახორციელებს. მათ შორის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი მოსკოვი-ბათუმის რეისია, რომელსაც ავიაკომპანია Sibir S7 Airlines 31 მაისიდან დაიწყებს და რაც 25 ოქტომბრამდე გასტანს.

სამწლიანი პაუზის შემდეგ Sibir S7 Airlines მოსკოვის დონდოვოს აეროპორტიდან ფრენას ყოველ ხუთშაბათს შეასრულებს. ფრენა 319 ტიპის თვითმფრინავით შესრულდება და 2-გზის ბილეთის ფასი 370 ევროდან დაიწყება. აღნიშნული ავიაკომპანია ფრენას თბილისისა და ბათუმის მიმართულებით 2003 წლიდან ასრულებდა, თუმცა 2008 წელს ავიაკომპანია ბათუმის მიმართულებით რეგულარული რეისები შეაჩერა.

როგორც ბათუმის აეროპორტის საინფორმაციო ცენტრში tspress.ge-ს განუცხადეს, რომ უკვე დანიშ-

ლია და შემოდგომიდან ისევ გაუშვებია. ბათუმის საერთაშორისო აეროპორტმა 2007 წლის 26 მაისიდან დაიწყო ფუნქციონირება. აეროპორტის მშენებლობა თურქულმა კომპანია შპს TAV URBAN GEORGIA-მ ააშენა, რისთვისაც 28,5 მილიონი დოლარის ინვესტიცია განახორციელდა. „ტავ პოლინგს“ მოპოვებული აქვს ბათუმის საერთაშორისო აეროპორტის 29 წლით ოპერირების უფლება.

მსოფლიო პოლიტიკის კულინაჟის მიღმა დგომა და იქიდან მართვა ადვილი მისაღწევია არ იყო. ამისათვის ვატიკანს მითიური შთქვევა დასჭირდა და შთქვევა კიდეც, თანაც საკმაოდ წარმატებულად. ამ მითიური ვატიკანის თანამართლებული მთავარი მისხვერპლი იყო კატასტროფის წინ სულთა ერთადერთი გადასარჩენი. უამრავი მითიდან ყველაზე მითი აქამდე არაა სარგებლოდ განვიხილავთ შთქვევას მთელი მსოფლიოს წინააღმდეგ და ილუმინატების შთქვევას რომის კათოლიკური ეკლესიის წინააღმდეგ.

ჯერ კიდევ კონფლიქტამდე დადო.

ვატიკანმა აშშ-სა და მისი მოკავშირეების დახმარებით ძლიერ ჩამოიხრეცხა ფაშიზმთან კავშირის ლაქა, ამ უკანასკნელთა კი გულში ჩაიკრეს მის მიერ გადარჩენილი ნაცისტები. სამაგიეროდ ვატიკანმა ამ გაკვეთილით ჭკუა ისწავლა და მიუხედავად იმისა, რომ ომის შემდგომ მსოფლიოზე გაცილებით მეტი გავლენა ჰქონდა, უფრო ფარულად ინყო მუშაობა. ახლა მას ორი მიზანი ჰქონდა — კომუნიზმთან ბრძოლა აღმსარებლობის თავისუფლებისათვის ბრძოლის ეგიდით და კათოლიციზმის გავრცელება, როგორც პოლიტიკური და ეკონომიკური გავლენის საშუალება.

1965 წლის დეკემბერში, ვატიკანის მეორე შეკრების გახსნისას, პაპმა იოანე XIII-ემ განაცხადა, რომ მსოფლიოში მომხდარი ცვლილებების შესაბამისად ეკლესიაც უნდა განახლდეს, და ისტორიაში პირველად მოუწოდა თავის ქვეყნდრომებს კომუნისტებთან და სხვა რელიგიის წარმომადგენლებთან დიალოგისკენ. „უნდა დასრულდეს სილატაკი, ადამიანთა უფლებების ურყეფა, რასიზმი... კომუნიზმთან დაპირისპირების ერთადერთი მეთოდი მისთვის გააზრდეს, აწონილ-წონილი ალტერნატივის მოძებნა“. მართალია, აშშ-მა ვერაფრით ვერ გაიგო, რას უკულისხმობდა პაპი, მაგრამ ამ უკანასკნელმა ახსნა-განმარტებების გარეშე დაიწყო ახლებური პოლიტიკის გატარება და მისი თანამშრომლების მიერ გაგრძელებული პაპ იოანეს დიალოგი კომუნიზმთან რთაც დასრულდა, ყველა ამ მშვენიერად ვიცით. **საბჭოთა კავშირის დაშლის საკმეში ვატიკანის როლი საბრტოდ არ ჩანს, მან, უბრალოდ, ხელსაყრელი პირობები შექმნა სხვათა ხელით საჭმის კითხვისათვის და ამით აღნიშნა თავისი დაბრუნება მსოფლიო პოლიტიკის კულინაჟს მიღმა.**

ახლა ვატიკანი არის სახელმწიფო, რომლის გავლენაც, ოფიციალურად, თითქმის უტოლდება აშშ-ის გავლენას, არაოფიციალურად კი მის მსოფლიო პოლიტიკის ერთ-ერთი საკვანძო მოთამაშეა. მას დიპლომატიური კავშირები აქვს მსოფლიოს 179 ქვეყანასთან და ამ მხრივ მხოლოდ აშშ-ს ჩამორჩება.

ვატიკანის ოფიციალური პოლიტიკა უცვლელად მიმართულია დედამიწაზე მშვიდობის შენარჩუნების, სოციალური თანასწორობის და ხალხთა თანასწორობისკენ. ამასთან, ის განსაკუთრებულ აქცენტს აკეთებს განვითარებადი ქვეყნების მხარდაჭერაზე, რადგან მიიჩნევს, რომ სწორედ მათ აზარალებს ყველაზე მეტად დასავლეთში დასავლეთისე დანაშაულით გამოწვეული ეკონომიკური კრიზისი. ეს ყველაფერი თითქოსდა სწორია, მაგრამ პონტიფიკის სხვა გამოსვლები დაფიქრების საბაზს იძლევა. მისი განცხადებით, რელიგიურად მოტივირებული ტერორიზმი, კერძოდ ისლამური, მრავალ მსხვერპლს აჩენს, განსაკუთრებით — აზიასა და აფრიკაში. ამ დროს იგი პაპისტანსა და ნიგერიას ასახელებს და ბოლო პერიოდში სწორედ ეს

ქვეყნები გახდნენ აშშ-ისა და ნატოს თავდასხმის ობიექტები. ნუთუ შემთხვევითი დამთხვევაა?

ჯერ კიდევ 2011 წლის დასასრულს პაპმა განაცხადა, რომ იმედოვნებს, სირიაში სისხლისღვრის მალე დასრულებას და საერთაშორისო დამკვირვებლების თანდასწრებით ნაყოფიერი დიალოგის დაწყებას. პაპი არაბულ გაზაფხულსაც გამოეხმაურა და, მიუხედავად იმისა, რომ მისი შედეგების შეფასებით თავი არ შეუწუხებია, ეს სისხლისღვრები დაჩაგრული ქვეყნების ხალხთათვის სასარგებლო მოვლენად მიიჩნია. ამასთან, მან მშვენივრად იცის, რომ დაჩაგრული ხალხი არაფერ შუაშია და არაბული გაზაფხული ხელოვნურადაა შექმნილი.

პაპს არც აფრიკის პრობლემები დაუტოვებია უკომენტაროდ და ყველა ცხელი წერტილისთვის მაგალითად გამოაცხადა სუდანის ორად გაყოფის შემთხვევა. ვატიკანი აქტიურად უჭერს მხარს დამოუკიდებელი პალესტინური სახელმწიფოს შექმნასაც, მიუხედავად იმისა, რომ მშვენივრად იცის, თუ რა რეაქცია მოჰყვება ამას ისრაელის მხრიდან.

ზემოჩამოთვლილი კომენტარებიდან, რომელთაც პაპი სხვადასხვა დროს აკეთებდა, შეიძლება მსოფლიო ეგოპოლიტიკის პროგნოზების გაკეთება და იმის დადგენაც, თუ ვინ მართავს მსოფლიოს სინამდვილეში. მაგრამ მსოფლიო პოლიტიკის კულინაჟის მიღმა დგომა და იქიდან მართვა ადვილი მისაღწევია არ იყო. ამისათვის ვატიკანს მითიური შთქვევა დასჭირდა და შეიძლება ვთქვათ, თანაც საკმაოდ წარმატებულად. ამ მითებში ვატიკანი თავადაა შეთქმულებების მთავარი მსხვერპლი და კატასტროფის წინ სულთა ერთადერთი გადასარჩენი. უამრავი მითიდან ყველაზე მეტი პოპულარობით სარგებლობს ბანკირების შეთქმულებათა მთელი მსოფლიოს წინააღმდეგ და ილუმინატების შეთქმულებათა რომის კათოლიკური ეკლესიის წინააღმდეგ.

პირველ შეთქმულებასთან დაკავშირებულ მითში დიდი გამომგონებლობითაც არავის შეუწუხებია თავი: ნამდვილად არსებობს რამდენიმე ფინანსური ჯგუფი, რომელთა შორისაც ყველაზე გავლენიანები როკველერებისა და როტ-შილდების კლანები არიან. მათი ინტერესები, რომლებიც მთელ მსოფლიოზე ვრცელდება, ხან ემთხვევა და ხან ეწინააღმდეგება ერთმანეთს, გლობალური კონკურენცია კი ემზება ნამყვანი სახელმწიფოების პოლიტიკური ელიტების ინტერესებსაც. ამიტომ გაჩნდა მოლაპარაკებათა მაგიდებზე, რომელთაგან ერთ-ერთი ბილდერბერგის კლუბია და, ვინაიდან ეს მოლაპარაკებები საყოველთაოდ გახსნილად არ მიმდინარეობს, შეთქმულების იარაღის მინებება, ისევე,

როტვილდები და როკველერები უზარმაზარ თანხებს სწირავენ ვატიკანს, მეორე მხრივ კი, დიდი სიამოვნებით განათავსებენ მის ფულს თავიანთ ბანკებში

როგორც აბრის ჩამოკიდება წარწერით „მსოფლიოს საიდუმლო ხელისუფლება“, არც ისე ძნელი საქმეა. ჩვეულებრივი მოკვდავებისთვის ეს ყველაფერი მონათლულია დაწყვეტილი ებრაელი ბანკირების მასონურ შეთქმულებად მთელი კაცობრიობის წინააღმდეგ.

სხვათა შორის, არაერთხელ ამოიქექა იმის დამადასტურებელი საბუთები, რომ, ერთი მხრივ, იბრევი როტვილდები და როკველერებიც და სხვა დანარჩენებიც თავიანთ სახსრებს ვატიკანის ბანკის და მის მიერ კონტროლირებადი ოფორული კომპანიების გავლით ატარებენ. ბანკის ოფიციალური სახელწოდებაა „Istituto per le Opere di Religione“ (რელიგიურ საქმეთა ინსტიტუტი). ბანკის ერთადერთი მფლობელია ვინმე ნაალმდეგება ერთმანეთს, გლობალური კონკურენცია კი ემზება ნამყვანი სახელმწიფოების პოლიტიკური ელიტების ინტერესებსაც. ამიტომ გაჩნდა მოლაპარაკებათა მაგიდებზე, რომელთაგან ერთ-ერთი ბილდერბერგის კლუბია და, ვინაიდან ეს მოლაპარაკებები საყოველთაოდ გახსნილად არ მიმდინარეობს, შეთქმულების იარაღის მინებება, ისევე,

ან იმის გამო, რომ ნებისმიერი ვინც ვატიკანის მხრიდან განმარტებულია მისი თანამშრომლობის სურვილი გამოხატა, მოულოდნელად მოკვდა ან თავი მოკლა. მაგრამ რაც არ უნდა კარგად ენცობოდეს ვატიკანს საფრთხეშია მისი უზარმაზარ კონტროლირება. ვატიკანს აქვს მთელი მსოფლიოს მსოფლიო ეკონომიკაში ნეგატიური ტენდენციები და ახალი ეკონომიკური ზრდის ცენტრების გაჩენა განაპირობა. თავიდან ეს „აზიური ვეფხვები“ იყვნენ, რომლებიც რეგიონული კრიზისის შეაკავეს, შემდეგ კი გაჩნდა კავშირი ბრაზილია-ინდოეთი-რუსეთი-ჩინეთის სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკა, რომლის შეჩერება მხოლოდ ძირითად ნევრებზე — რუსეთსა და ჩინეთზე დარტყმითაა შესაძლებელი. შედეგად, სახეზეა ახალი ეკონომიკური კრიზისი, რომელიც საზღვარგარეთ გაყიდვებზე ორიენტირებულ ჩინეთს ბაზრების დაკარგვით, რუსეთს კი ნავთობისა და გაზის ექსპორტის დაკარგვით ემუქრება. საბოლოო ჯამში კი ეს ყველაფერი გლობალურ კატასტროფას მოასწავებს.

ამ დროს კი ვატიკანმა განაგრძო ზარი შემოჰკრა და განაცხადა, რომ როტვილდები და როკველერების საქმეების გარჩევა საფრთხეს უქმნის მას, მოასწავებს ევროს კრახს, უზარმაზარ ფინანსურ დანაკარგებს, ფინანსური სისტემის ნგრევას და შედეგად დაასუსტებს რომის კათოლიკური ეკლესიის როლს. ვატიკანმა დაიწყო იმ მტკიცებულების გავრცელება, რომელიც ძალზე ახლოსაა სიმართლესთან და რომლის თანახმადაც გლობალურ ფინანსურ სისტემას დაუყოვნებლივ განახლება ესაჭიროება. ვატიკანის აზრით, უნდა შეიქმნას ერთიანი მსოფლიო ცენტრალური ბანკი, სწორედ ამას მიიჩნევს მინდა ტახტი ერთად

თავის წესებსა და ტრადიციებს. მის თანამშრომლებს ვერ დაკითხავენ და ვერაფერს დაავალდებულებენ ვერც სამართალდამცავი და ვერც საგანგებო ორგანოები. ამაშია მისი უნიკალურობა მათთვის, ვისაც არ სურს თავისი კონების გამოჩენა და ფინანსური ოპერაციების გამოშვება. ეს ინფორმაცია ვატიკანის ბანკში აღსარებასავით საიდუმლოდ შეინახება. იქ არაფერს ლაპარაკობს კლიენტებზე და მათ ანგარიშებზე, მონაცემები კი იქ არ მუშავდება ელექტრონულად შეინახება, რაც გამორიცხავს ინფორმაციის გაფორმას კომპიუტერული ქსელით. ბანკი ანგარიშებს არ აქვეყნებს არანაირ პირობებსა და გარემოებებში.

ცხადია, ხდება კონფუზებიც, კერძოდ, რეგულარულად ისმის სკანდალები, რომლებიც უკავშირდება ვატიკანის ბანკის მიერ ფულის გათეთრების ოპერაციებს. 2009 წლის დეკემბერში იტალიელმა გამოძიებლებმა უკვე არაპირველად აღმოაჩინეს ვატიკანის მფლობელთა კავშირები. ახლა იტალიის ფინანსურ დანაშაულებთან ბრძოლის კომისია ვატიკანის ბანკის ტრანზაქციებს ამოწმებს, მაგრამ რაც არ უნდა აღმოაჩინონ და დამტკიცონ ამ შემთხვევების შედეგად, ვატიკანს სანქციები არ ემუქრება — ის იტალიის იურისდიქციაში არ შედის.

ვატიკანთან და მის ბანკთან დაკავშირებული არც ერთი საქმის გამოძიება ბოლომდე არასდროს მისულა. ეს საქმეები ან დასრულებამდე შეწყდა იმის გამო, რომ ვატიკანელი მოღვაწეები იტალიის იურისდიქციას არ ექვემდებარებიან,

დერთ სწორ გზად პროცესის მოსაგვარებლად. ამის შემდეგ ლოგიკურად მოდის შემდეგი ნაბიჯი: მსოფლიო ცენტრალური ბანკს, რომელსაც საკუთარი ვალუტა ექნება, სათავეში უნდა ჩაუდგინდეს არა სახელგატყეხილი ბანკირები, რომლებიც საკუთარ მოგებაზე ფიქრობენ, არამედ ისინი, ვინც კაცობრიობის სულების გადარჩენაზე ზრუნავენ. ახლო მომავალში ამ იდეის განხორციელებას, სავარაუდოდ, არ უნდა ველოდეთ, მაგრამ ვინ იცის, როდის მივა ან მიიყვანენ სიტუაციას იქამდე, რომ სწორედ ეს გახდება ის ხალხი, რომელსაც წყალნაღებული მსოფლიო ჩაეჭიდება.

რაც შეეხება მითს, ილუმინატების შესახებ, რომელთა საიდუმლო ორდენსაც რომის ეკლესიის განადგურება აქვს დასახული მიზნად, ის უკავშირდება 1776 წელს ბავარიელი იურისპრუდენციის პროფესორის — ადამ ვეიცვაუპტის მიერ ჩამოყალიბებულ ერთ-ერთ ყველაზე გასაიდუმლოებულ სამოსს, რომელსაც ილუმინატების საძმო ერქვა. ორდენი იმითომ იყო გასაიდუმლოებული, რომ ისტორიულად მისი ნევრები ვატიკანის დაუძინებელი მტრები იყვნენ, ვატიკანი კი მათ სასტიკად დევნიდა ყველაგან და ყოველთვის.

ეკლესია ანადგურებდა ყველას, როგორი წარმატებული მეცნიერიც არ უნდა ყოფილიყო, ოღონდ ხელუხლებლად შეენარჩუნებია საკუთარი დოკუმენტი. სწორედ ამის შედეგად დადეს პირობა ილუმინატებმა, რომ შურს იძიებდნენ ვატიკანზე. ესაა და ეს. უნდა ვახსოვდეს, რომ ილუმინატები იმავე რომის კათოლიკური ეკლესიის მრევლის ის წარმომადგენლები იყვნენ, რომელთაც ხელს არ აძლევდათ მისი კონსერვატიზმი და მეცნიერების უარყოფა. ილუმინატების მიზანი ვატიკანის განადგურება კი არა, მისი თანამედროვე მსოფლიოს რეალობასთან შესაბამისი გარდაქმნა იყო.

ვატიკანმა კი ილუმინატები ანტიქრისტიანებად გამოაცხადა და დაიწყო ნამდვილი საიდუმლო ომი ორ საიდუმლო ძალას შორის, რომელთაგან არც ერთი არ ერიდებოდა ფიზიკური განადგურების მეთოდების გამოყენებას. ამ ომის მიზეზი იყო, რომ ვატიკანს საუკუნეების მანძილზე არ სურდა, ელიარება მეცნიერება და ოდნავი ცვლილება შეეტანა შუასაუკუნოვან დოკუმებში.

ახლა ვატიკანი თავად იზიარებს უამრავ იდეას, რომელთა გამოც ადრე კოცონზე წვავდა ყველას. ანუ ილუმინატებსა და რომის კათოლიკური ეკლესიის შორის სხვაობა გაქრის მას, მოასწავებს ევროს კრახს, უზარმაზარ ფინანსურ დანაკარგებს, ფინანსური სისტემის ნგრევას და შედეგად დაასუსტებს რომის კათოლიკური ეკლესიის როლს. ვატიკანმა დაიწყო იმ მტკიცებულების გავრცელება, რომელიც ძალზე ახლოსაა სიმართლესთან და რომლის თანახმადაც გლობალურ ფინანსურ სისტემას დაუყოვნებლივ განახლება ესაჭიროება. ახლა ვატიკანის აზრით, უნდა შეიქმნას ერთიანი მსოფლიო ცენტრალური ბანკი, სწორედ ამას მიიჩნევს მინდა ტახტი ერთად

თუ მტერი არ არსებობს, ის უნდა გამოიგონო და არ არსებობს ქრისტიანთათვის უფრო „უკეთესი“ მტერი, ვიდრე ქრისტიანობისთვის შექმნილი საფრთხეა. რჩება ერთადერთი კითხვა: დარჩათ კი რწმენის ნატამალი ვატიკანელი რწმენის მცველებს? ახლა ვატიკანისთვის რწმენა მიზანი კი არა, საშუალებაა „ახალი მსოფლიო წესრიგის“ დასამყარებლად.

საბჭოთა კავშირის დაშლის საშუალო ვატიკანის როლი საბრტოდ არ ჩანს, მან, უბრალოდ, ხელსაყრელი პირობები შექმნა სხვათა ხელით საჭმის კითხვისათვის და ამით აღნიშნა თავისი დაბრუნება მსოფლიო პოლიტიკის კულინაჟს მიღმა

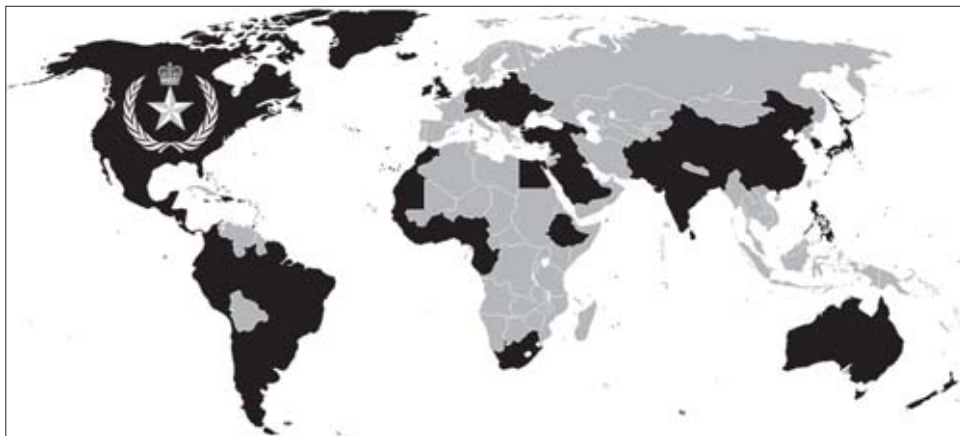
ამერიკული იმპერია, რომელიც რუზველტსა და
გუზს უსიზღვრავდა, დღეს ან მითია, ან სევდიანი
რეალობა, მაგრამ ერთი რამ ცხადია —
ამერიკა იმცა ორი უდიდესი ცივილიზაციის,
ორი ძლიერმოხილი რელიგიის — აღმოსავლეთისა
და დასავლეთის დაპირისპირების გულად.

ამერიკული იმპერია: ფილიპინებთან ერთად ერაყსა და ირაკს მიმართ

ამერიკელები მუდამ ცდილობდნენ,
დაემტკიცებინათ, რომ მსოფლიო
უზარმაზარი ამერიკული იმპერიის ნაწილია
და მას ემორჩილება.

„ჩვენი ხაზინიდან ექვსი ათასი მილიონი დოლარი
ომში დაიფარა. ათი ათასი ამერიკელი
სამხედრო, ნაციის ნაღები, ამ სასაკლავოზე
დაიღუპა. განადგურებულია უძველესი
ცივილიზაციის უამრავი ძეგლი. გადაინვა მთელი
რეგიონები, რომლებშიც ჯერ კიდევ გუშინ
ცხოვრება დღეს. დაიღუპა ათასობით ადამიანი,
რომელთაც გულუბრყვილოდ დაიჯერეს,
რომ შენ მათ დახმარებას აპირებდი“.

ეს მკაცრი გზავნილი არ
ეკუთვნოდა აშშ-ის პრეზიდენტ
ჯორჯ ბუშს. ის არ ეხებოდა
აშშ-ის დანაშაულებს, რომლებიც
მან ერაყში ჩაიდინა, როდესაც
ეს ქვეყანა სისხლით მორწყა და
მინასთან გაასწორა.

1902 წელი იდგა, როდესაც
რომელიც კონგრესმენმა,
ჯორჯ უილიამ ჯორჯმა, ფილიპინებში
ამერიკის დამანგრეველი საომარი
ინტერვენციის შემდეგ აშშ-ის
იმჟამინდელ პრეზიდენტს —
თავად თეოდორ რუზველტს
გზავნილი

გაუგზავნა. რუზველტი იმხანად
უკვე ასრულებდა ვაშინგტონში
მმართველობის პირველ ვადას.
იგი 1900 წელს აირჩიეს, მას შემდეგ, რაც
თავს დაესხნენ პრეზიდენტ
მაკ-კინლის, რომელმაც ვერა და
ვერ გადაწყვიტა ფილიპინებზე
საომრად წასვლა. მაშინ თვლიდნენ,
რომ ერისთვის საფრთხილად
საკმარისია ამერიკულ-ესპანური
ომი...

რუზველტი თურ სახლში
გადაბარებამდე ნიუ იორკში
პოლიციის დეპარტამენტს
ედგა სათავეში, მაშინვე შემწ-

ნულ იქნა პაციფისტებისადმი
უსიყვარულობაში, რადგან მათ
მშვიდობისადმი სწრაფვას
ლარობად აფასებდა... ნებისმიერი
ხელსაყრელი მომენტისთანავე
იგი დიდი პათოსით აცხადებდა:
„ამ ნაციისთვის ომი აუცილებელია!“
ასტრალური ველებიდან მომავალი
ხმა შეისმინეს, მონოდება კი
აიტაცეს: ჯორჯ ბუში ტრაგედიამდე
დიდი ხნით ადრე, 2001 წელს, არა-
ერთხელ იმეორებდა გამოჩენილი
წინამორბედის სიტყვებს. მას ექვს
აძლევა ორი

თავდაჯერებული „შევარდენი“ —
დი ჩეინი და დონალდ რამსფელდი.
თავის ახლახან გამოცემულ წიგნში
ცნობილმა ამერიკელმა ისტორიკოსმა
გრეგ ჯონსმა 1898 წელს ფილიპინებში
აშშ-ის ჯარის შეჭრა 2003 წელს
კოალიციური ძალების ერაყზე
შტურმს შეადარა. მსგავსება არც
ისე დიდია, მაგრამ მაინც...
„ამერიკელებს ფილიპინებში
ხვდებოდნენ, როგორც განმათავისუფლებელ
მებრძოლებს, —
ნერს ჯონსი. — მა-

ლე სიყვარული სიძულვილით შეიცვალა.
შტატებმა ნაჩქარევად
გამოაცხადეს თავი გამოჯვრეულად,
თუმცა ომი გრძელდებოდა და
თანდათან მწვავდებოდა. ზუსტად იგივე
ხდებოდა ერაყში 2003 წლის გაზაფხულზე.
იყო სხვა მსგავსება: ამერიკელი
ჯარისკაცები აწამებდნენ და აბუჩად
იგდებდნენ როგორც ფილიპინელებს,
ასევე ერაყელებს. ამერიკული
ბეჭდვითი მედია გადაიკვს
ცნობებითა და მონათხრობებით
ამერიკელი ჯარისკაცების „გმობობა“
შე-

სახებ. იქიდან მომავალი ცნობები
შეშლეს, განგაშსა და სიძულვილს
უნერგავდა ადამიანებს. მათი
სულები სირცხვილის გრძობით
ივსებოდა“.

ასი წლის შემდეგ ამერიკელი
ჯარისკაცების ფილიპინურმა
გმობობებმა შემდგომი განვითარება
ჰპოვა ბლადის აბუ-გრეების
ციხესა და გუანტანამოს ბაზაზე,
სადაც ტყვეები წარმოდგენილი
დამცირებისა და სისასტიკის
მსხვერპლი ხდებოდნენ.

დემოკრატია და თავისუფლება
ამერიკულად ცეცხლითა და
მახვილით ინერგებოდა ერაყის
ქალაქებსა და სოფლებში.
დაუნდობლად წადგურდებოდა
და იძარცვებოდა ბაილონის
უძველესი ცივილიზაციის უნიკალური
ძეგლები, იბოლნებოდა ისლამური
სინამდვილეები. ვანდალიზმმა
თითქოს ჯაჭვიდან აიწვია.
ნაციის ღირსება და პატივი
ოკუპანტების ჩექმებით
იფლანდებოდა.

შემონახულია ერთ-ერთი
პროვინციის სოფლის უხუცესის
დაკითხვის ოქმები. იგი ექვსმეტანილი
იყო ამერიკული ოკუპაციის
ფილიპინურ წინააღმდეგობასთან

მუშაობით, ილუზიებით, ნასიონალიზმით ბრუნდება!

ინტერვენციის მიზანი იმაში
მდგომარეობს, რომ ახლო
აღმოსავლეთში დემოკრატია
უნდა დამყარდეს, ევროპაში კი —
სტაბილურობა. ახლა, როდესაც
ხვდებით, თუ რა სურათი
იხატება მთელ მსოფლიოში,
რომ ეს მხოლოდ ტყუილი იყო.
ევროპა და ახლო აღმოსავლეთი
სულ სხვადასხვა დაავადებით
იტანჯებიან და სიმპტომებიც
მკვეთრად განსხვავდება.
მიუხედავად ამისა, დღეს
პაციენტები უკვე ერთმანეთს
ასწავლებენ, რის შედეგადაც
მსოფლიოში გაურკვეველობისა
და შიშის გარემო მკვიდრდება.

რაც შეეხება ახლო აღმოსავლეთს,
ეგრეთ ნოდებული არაბული
გაზაფხულის მოვლენები
თავიდან მხოლოდ დადებით
კონტექსტში განიხილებოდა,
მაგრამ გაცივდა უკვე ერთი
წელიწადი და სირიაში, ბაჰრეინსა
და ლიბიაში ამ დრომდე
მიმდინარეობს ხელისუფლების
ბრძოლა. თუ ეგვიპტეში დაპირისპირება,
ძირითადად, ელექტორალურ
ველში ჩანს, სირიაში ნამდვილი
ომია. უფრო მეტიც, ამ ბრძოლის
შედეგად აბსოლუტურად ბუნდოვანია.

თუ, მაგალითად, განვიხილავთ
ერაყსა და ავღანეთში ახლანდელ
სიტუაციას, თავლანთივე ჩანს,
რომ უცხოური ინტერვენციის
ამგვარი ფორმა ძალიან ჰგავს
იმპერიულ დაპყრობებს. **ინტერვენციები
მსოფლიო საკუთარი ინტერესებით
ხელმძღვანელობენ და აბსოლუტურად
არ აინტერესებთ ავღანელებისა
და ერაყელების პრობლემები.**
მაგალითად, რატომ არის ერაყის
პრემიერ-მინისტრი ამ დრომდე
ნური ალ-მალიკი, რომელიც
სულ უფრო მეტად გადა-

ინტერვენციები მხოლოდ საკუთარი ინტერესებით ხელმძღვანელობენ და აბსოლუტურად არ აინტერესებთ ავღანელებისა და ერაყელების პრობლემები

დის მართვის დიქტატორულ სტილზე?
როგორც ერთმა ერაყელმა
პოლიტიკოსმა განმარტა,
ამის მიზეზი მხოლოდ ისაა,
რომ „დიდი შაითანი“ (აშშ)
და „ბოროტების ღერძი“ (ირანი)
მას მიიჩნევენ პოლიტიკოსად,
რომელთანაც თანაარსებობა
შესაძლებელია. როგორც
გაირკვა, სამხედ-

რო ოკუპაცია, რომელზეც მუშაობდა
ტონი ბლერი, ისევე, როგორც
ჯორჯ ბუშ უმცროსი 2001 წლის
11 სექტემბრის მოვლენების
შემდეგ, მართალია, მას ჰუმანიტარულ
უნოდებდნენ, მაგრამ სულაც არ
იყო ამგვარი. ახალი იმპერიის
სტილები უცვლელად უთმობდნენ
პირველად ყურადღებას

იმ მიზნებს, რომლებიც, მათი
აზრით, მათი ნაციონალური
ინტერესებიდან გამომდინარეობდა.
დაიწყო რა ომი ერაყსა და
ავღანეთში, ვაშინგტონში,
ლონდონსა და სხვა დედაქალაქებში,
ხელისუფლებებმა საკუთარი
თავისათვის ზარალის მინიმალიზებაზე იზრუ-

ნეს, ანუ ეცადნენ, მოეხატათ
მდგომარეობიდან ისეთი
გამოსავალი, რომელიც მათგან
დამალუპველი შეცდომების
აღიარებას და სამშობლოში
პოლიტიკური პერსპექტივების
შესუსტებას არ განაპირობებდა.
ამრიგად, 2004 წელს ერაყთან
დაკავშირებით პრეზიდენტ ბუშის
პოლიტიკა განისაზღვრებოდა
მხოლოდ საპრეზიდენტო არჩევნების
მიზნებით, კერძოდ კი ამერიკელი
ამომრჩევლის იმაში დარწმუნების
აუცილებლობით, რომ ომი
წარმატებით მიმდინარეობდა.
სინამდვილეში ამ დროს ერაყში
კატასტროფული მდგომარეობა
იყო. სწორედ ასევე იქცეოდნენ
ბრიტანელები. მათი გენერლები
ლაპარაკობდნენ ბრიტანეთისა და
ავღანეთის შეარაღებული ძალების
ძმურ თანამშრომლობაზე და
ვერც კი ამჩნევდნენ ავღანელი
„მოკავშირეების“ მიერ დახოცულ
ინგლისელ ჯარისკაცებს.
**უახლესი ათწლეულის მოვლენები
მუსლიმანური სამყაროსათვის
დიდი სახელობაა**

ამერიკიდან ლიბიაში სტატუსს „კანონიერი მკვლელები“ მიიღებს ათი ათასობით ადამიანი და ყველაზე საინტერესო ისაა, რომ გარდაამავალი ნაციონალური საბჭოს მიერ მიღებული ამ ერთი კანონით უმაღლესი მთავარ პოლიტიკურ კადრებს მკვლელობის ბრალის დასაბუთება და სხვადასხვა სახის მკვლელობის ბრალის დასაბუთება. ამ კანონით უმაღლესი მთავარ პოლიტიკურ კადრებს მკვლელობის ბრალის დასაბუთება და სხვადასხვა სახის მკვლელობის ბრალის დასაბუთება.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კავშირში. მას შემდეგ, რაც ტყვე ჩვეულებრივი მეთოდებით ვერ ალაპარაკეს, „წყლის პროცედურებზე“ გადავიდნენ. საბრალო ტყვეს მაგრად შეუკრეს ხელ-ფეხი, თვალები აუხვიეს, დაანვიანეს, ყბებს შორის ხის ნაფოტი ჩაუდეს, რომ პირი არ დაეხურა და წყალი მიუშვებ. შემდეგ მეგობრული ხარხარით ააყენეს და წყლით უსაშველოდ გაბერილ მუცელზე ურტყეს.

ნის „ტერორისტებისა და ბოვეიკების“ შესახებ ყველა ხმაურიანი საქმე ერთმანეთის მიყოლებით დაიშალა. შედეგად სახეზეა ისლამური სამყაროს სიძულვილი და მრისხანება ამერიკელების, ქრისტიანობის, ყველაფრის მიმართ. შემთხვევითი არ იყო, რომ ერაყში შეჭრილ ჯარს უკან ინგლისელი სასულიერო პირები მისდევდნენ. მისიონერები ოკუპირებულ ქვეყნებში ისლამზე უარის თქმისა და ქრისტიანობის მიღების კამპანიას აწარმოებდნენ. გულუბრყვილოებს სულ დაავინყვდა, ვისთან ჰქონდათ საქმე...

სხვათა შორის, ფილიპინები ისლამური ქვეყანა სულაც არ იყო. სახელმწიფო რელიგია იქ კათოლიციზმია, მაგრამ ამერიკელი ჯარისკაცები იქაც ანადგურებდნენ სინკრეტულ რელიგიურ და ისტორიულ ძეგლებს. შემდეგ იქ გაჩნდა აშშ-ის სამხედრო ბაზები, თბილისებში ავიამზიდები გაიშინდნენ, ფილიპინები აღმოსავლეთ აზიაში აშშ-ის ექსპანსიის პლაცდარმად იქცა.

ფილიპინები ამერიკული იმპერიის შექმნაში პირველი შემთხვევა არ იყო, არც ერაყში ბოლო შემთხვევა მსგავსი ქმედებების ჯაჭვში.

ამერიკული იმპერია, რომელიც რუსულსა და ბუზს ესიზმრებოდა, დღეს ან მითია, ან სევდიანი რეალობა, მაგრამ ერთი რამ ცხადია — ამერიკა იქცა ორი უდიდესი ცივილიზაციის, ორი კლავსოვანი რელიგიის — ამოშრამული მითისა და დასავლეთის დაპირისპირების გულად.

ფილიპინები ამერიკული იმპერიის შექმნაში პირველი შემთხვევა არ იყო, არც ერაყში ბოლო შემთხვევა მსგავსი ქმედებების ჯაჭვში.

დემოკრატიის ზეიმი ლიბიაში

ამ თვეში ლიბიაში მიიღეს და უკვე ძალაში შესვლაც მოუხერხეს ძალზე საგულისხმო კანონს. კანონის ავტორები ახალი ლიბიური ხელისუფლების წარმომადგენლები არიან. ამერიკიდან ლიბიაში აკრძალულია სისხლისსამართლებრივი დევნა ნებისმიერი ადამიანისა, რომელიც მუამარ კადაფის რეჟიმის წინააღმდეგ იბრძოდა. კლავდნენ თუ არა ეს ადამიანები მშვიდობიან მოქალაქეებს, რომლებიც ლოიალური რჩებოდნენ პოლიტიკოსის მიმართ, აუპატიურებდნენ თუ არა შეპყრობილ ქალებს, პირდაპირ ესროდნენ თუ არა მათ, ვინც კადაფის პორტრეტით მოდიოდა, არავის აინტერესებს. ადამიანები, რომელთაც ხელზე თავიანთი თანამემამულეების სისხლი არ შემოვლიათ, გასამართლებას არ ექვემდებარებიან.

გარდაამავალი ნაციონალური საბჭო, რომელიც ვერა და ვერ გადავიდა ლიბიის ხელი-სუფლების სტატუსზე, ამ სახით აპირებს რეიტინგი გაიზარდოს მათ შორის, ვინც ჯერ კიდევ გუშინ, და დღესაც, დასერიანობდა ლიბიის ქალაქების ქუჩებში და ლოხვნივით „თავისუფლება და დემოკრატია“ ახალ მსხვერპლს დაეძებდა სისხლიანი ანგარიშსწორებისთვის.

როგორც ვხედავთ, ლიბიაში დემოკრატია ნამდვილად აღწევს აპოგეას... არსი დახლოებით შემდეგნაირია: არ შეგძლია ქვეყნის ნორმალურად მართვა? შექმენი კანონი, რომლის მიხედვითაც მართვა მოსაზრებელი იქნება.

გამოდის, რომ ამერიკიდან ლიბიაში სტატუსს „კანონიერი მკვლელები“ მიიღებს ათი ათასობით ადამიანი და ყველაზე საინტერესო ისაა, რომ გარდაამავალი ნაციონალური საბჭოს მიერ მიღებული ამ ერთი კანონით უმაღლესი მთავარ პოლიტიკურ კადრებს მკვლელობის ბრალის დასაბუთება და სხვადასხვა სახის მკვლელობის ბრალის დასაბუთება. ამ კანონით უმაღლესი მთავარ პოლიტიკურ კადრებს მკვლელობის ბრალის დასაბუთება და სხვადასხვა სახის მკვლელობის ბრალის დასაბუთება.

მკვლელობას. გასაგებია, რომ ადამიანთა მეორე ჯგუფი არის პოტენციური საზარბაზნე ხორცი ლიბიური მართლმადიდებლების „ობიექტური“ განდევნილებისთვის. ახალი ხელისუფლების ციხეებში არიან ეგრეთ წოდებული პოლიტპატიმრები, რომელთაც მუდმივად ანამებენ და რომელთა შესახებაც უკვე არაერთხელ განაცხადა არაერთმა საერთაშორისო უფლებადამცველმა ორგანიზაციამ.

საოცარია, მაგრამ თვით ისეთი ორგანიზაციაც კი, როგორცაა „ექიმები საზღვრებს გარეშე“, უარს აცხადებს ლიბიის ქალაქებში მუშაობაზე, რადგან მის თანამშრომლებს საქმე აქვთ არა მათთან, ვინც ბრძოლაში მიიღეს ჭრილობები, არამედ მათთან, ვის სხეულზეც თვალნათლივ ჩანს ნამების კვალი. მაგრამ ახლანდელი ლიბიის კანონებით ხომ ნამება აბსოლუტურად ნორმალური მოვლენაა, მაგრამ განა „ოპოზიციონერები“ არ გაიძახოდნენ, რომ ებრძვიან კადაფის

რეჟიმს იმიტომაც, რომ ის და მისი ხელკვეთები ანამებდნენ პოლიტიკურ დისიდენტებს სპეცციხეებში. გამოდის, რომ თუ კადაფი მართლაც ანამებდა ვინმეს, ეს რაღაც ვირუსივითაა, რომელიც ლიბიის მეორეს გადაეცა და პირდაპირი საბჭოს რომელიც ციხეში კი არა, რომელიც დაპირისპირებული დედაგუფების საპყრობილეშია. ირიბად ეს იმითაც დასტურდება, რომ გარდაამავალი ნაციონალური საბჭო კატეგორიულ უარს ამბობს ჰააგის მის გადაცემაზე. მრავალი ექსპერტი საუბრობს იმაზე, რომ სიამოვნებით გადასცემდნენ კადაფის შვილს საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლოს, მაგრამ ამისათვის ჯერ მისი ხელში ჩაგდება სჭირდება.

ფოთის, განსაკუთრებით აშშ-ის ნაციონალური ეგვიპტის შავ-წითელი შეხვედრა იყო. რაც შეეხება ეგვიპტის, მიუხედავად იმისა, რომ ეგვიპტის კავშირში შავ-წითელი შეხვედრის მოქმედებები იმდენად სისხლიანი არ იყო, მაგრამ ისიც თვალნათლივ მაგალითი იყო იმისა, რომ ეს სახელმწიფოები არც თუ დიდხანს დამორიდდნენ იმ დროს, როდესაც ეგვიპტე დაპირისპირებული ქვეყნების შეჯახების არაა იყო. ფინანსური კრიზისის წინა წლებში ითვლებოდა, რომ ამ სახიფათო მსოფლიომ უკვე გაიარა თავისი ცხოვრება და ეგვიპტის კავშირის მიზანი იყო, საბოლოოდ დაესვა მისთვის წერტილი. პატარა ქვეყნები, ისეთი, როგორებიცაა საბერძნეთი და ირლანდია, ხელბეჭდში ჩაუფარდნენ ეგვიპტის, რადგან ეგვიპტე, რომ ეგვიპტის სოლიდარობა კრიზისის პერიოდში დაიცავდა მათ. ინგლისსა და საფრანგეთში ნაციონალიზმი ითვლებოდა უკიდურესად მემარჯვენე უტყუარო პოლიტიკოსების უკანასკნელ თავშესაფრად. ირლანდიისა და პორტუგალიისათვის ეგვიპტის წევრობა განსაკუთრებით მიმზიდველად გამოიყურებოდა, რადგან ეს მათ ძლიერ მეზობლებზე — ბრიტანეთსა და ესპანეთზე ნაკლებად დამოკიდებულს ხდიდა.

უპანასკნელ პერიოდში გერმანიასაც, ერაყსაც, ავღანეთსაც ერთი თვალნათლივ გააკ-

The Independent

დემოკრატიის აღდგენა

რეჟიმს იმიტომაც, რომ ის და მისი ხელკვეთები ანამებდნენ პოლიტიკურ დისიდენტებს სპეცციხეებში. გამოდის, რომ თუ კადაფი მართლაც ანამებდა ვინმეს, ეს რაღაც ვირუსივითაა, რომელიც ლიბიის მეორეს გადაეცა და პირდაპირი საბჭოს რომელიც ციხეში კი არა, რომელიც დაპირისპირებული დედაგუფების საპყრობილეშია. ირიბად ეს იმითაც დასტურდება, რომ გარდაამავალი ნაციონალური საბჭო კატეგორიულ უარს ამბობს ჰააგის მის გადაცემაზე. მრავალი ექსპერტი საუბრობს იმაზე, რომ სიამოვნებით გადასცემდნენ კადაფის შვილს საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლოს, მაგრამ ამისათვის ჯერ მისი ხელში ჩაგდება სჭირდება.

მოკლედ, ცალკე აღებული ერთი ქვეყნის მაგალითზე დასავლური დემოკრატიის იდეალები ჩვენს თვალში ყავის და იფურჩქნება... topwar.ru

AQUABOUNTY-ს ლაბორატორიის შედეგის შემდეგ, ბენდუქიძე მოგვას მიღებას იმ შემთხვევაშიც კი გავაგრძელებს, თუ ორაგულის პროექტს არ დაამტკიცებენ. თუმცა, მიუხედავად ამისა, ბანაცხადა, რომ დარწმუნებულია, ადრე თუ გვიან ამ პროექტის წარმოებაზე ნებართვას გასცემენ და მომხარებლებიც განაცხადებენ თანხმობას, რადგან მისი წარმოება ძალიან იაფი ჯდება.

აპერიკული კომპანია, როგორც ბენდუქიძე ინვესტირებს ჩაღო, გაკოტრდა

სან დიეგო — თუ ამერიკელები გენური ინჟინერიით მიღებულ, სწრაფად მზარდ ორაგულს ოდესმე მიირთმევენ, ეს იმიტომ მოხდება, რომ საბჭოთა ბიოლოგი ჯერ ოლიგარქად იქცა, მერე — მინისტრად და ბოლოს — თევზის მწარმოებლად.

ამ კაცის, კაბა ბენდუქიძის, ხელთაა AquaBounty-ის ტექნოლოგიის გადარჩენისა და გაქრობის გასაღებიც. AquaBounty ამერიკული კომპანიაა, რომელიც იმედოვნებს, რომ მიიღებს ფედერალური ხელისუფლების თანხმობას თავის პროექტზე. პროექტის არსი კი იმაში მდგომარეობს, რომ გენური ინჟინერიის მეშვეობით შეიქმნება ორაგული, რომელიც გახდება პირველი ამ ტიპის საკვები პროდუქტი ადამიანის რაციონში.

მაგრამ უკვე 20 თვე გავიდა, რაც კვებისა და მედიკამენტების სამსახურმა ექსპერტიზის ტულად დაასკვნა, რომ ეს თევზი საკვებადაც გამოდგება და არც გარემოს მიაყენებს ზიანს, ხოლო ფედერალური თანხმობა არ ჩანს. AquaBounty-ს კი ფული ელვება.

კაბა ბენდუქიძე, საბართველს ეკონომიკის ყოფილი მინისტრი და AQUABOUNTY-ის ყველაზე მსხვილი აქციონერი, ამგვარს, რომ კომპანია კიდევ ცოტა ხანს გააგრძელებს. თუმცა მას ეთქვამა, რომ ბენდუქიძე ინვესტირებს იმდენს, რამდენსაც საჭიროა, რათა კომპანია დაიწყოს ორაგულის წარმოება. თუმცა, კომპანია დაიწყო ორაგულის წარმოება და ამ პროექტის წარმატებაზე იმედობს.

„მისი, რომ პოლიტიკაში უფრო იოლია პროექტის უარყოფა, ვიდრე მისი დამტკიცება“, — განაცხადა ბენდუქიძემ სან დიეგოს ახლადმოქმენი ლაბორატორიაში მისი ბიოლოგიის ინჟინერი ვივიანის, ლაბორატორიაში, სადაც თარიღებზე შემოწმებულია ქილები ზებრისებრი თევზებით, რომელთაც ექსპერტიზებისთვის იყენებენ. „იმ დროს, როდესაც ბევრი ადამიანი შენუხდებოდა ამ პროექტის დამტკიცების გამო, არა მგონია, რომ მისმა უარყოფამ რომელიმე მეცნიერი შეაფოთოს“.

მართალია, კომპანიის გაჩერებას ბევრი ოპონენტი სიხარულით შეეგებება, მაგრამ ზოგიერთი მეცნიერისა და ბიოტექნოლოგისა და არაგულის მომუშავე ჩინოვნიკის აზრით, თუ ტრანსგენეტიკური ცხოველების პროექტები აშშ-ში შეჩერდება, ქვეყანა დაკარგავს თავის ნამყვან როლს ცხოველთა ბიოტექნოლოგიების დარგში და სამუშაოები სადმე სხვაგან გადაინაცვლებს. მაგალითად, ჩინელი მეცნიერები ცდილობენ ისეთი საქონლის შექმნას, რომელიც უძლებს ძროხის ცოფს, თურ-

ქულს, ქმნიან ცხვრებს შალის მალაღი შემცველობით, ძროხებს და ღორებს, რომელთა ხორცი შეიცავს ჯანსაღ, ომეგა-3 — არაგაჯერებულ ცხიმოვან მჟავას.

„დეფიციტია დაფინანსების, დეფიციტია რეგულაციების, ეს დროში ძალიან გაწვრილი პროცესია“, — ამბობს ჯეიმს მურეი — კალიფორნიის უნივერსიტეტის პროფესორი. მისი შექმნილია გენური ინჟინერიით თხები, რომელთა რძე შეიცავს ადამიანის პროტეინს და, შესაბამისად, შეუძლია დაეხმაროს ჩვილებს ინფექციებთან ბრძოლაში.

ახლა ის ცდილობს, თავისი ფარა ბრაზილიაში გადაიყვანოს, სადაც დაფინანსება მიიღოს.

ცხოველთა გიოთაქმელოგიების ინდუსტრია სუსტ პოზიციაშია. AQUABOUNTY ერთდართი ამერიკული კომპანიაა, რომელიც სერიოზულად ცდილობს ნებადართოს მიღებას, რომ ტრანსგენური ცხოველების საკვებ პროდუქტებად გამოყენებისთვის. პროექტი, რომელიც კანადის უნივერსიტეტში მუშავდებოდა და რომლის მიზანი ნაპლეზა და მათგანის გამოყენება იყო, კომპანიაში ინტეგრირდა და დაიწყო წარმოება. AquaBounty-ის ორაგული შეიცავს ჩინუკის ორაგულის ზრდის ჰორმონს. ისინი შეიცავენ, აგრეთვე, გველთევზის მსგავსი არსების გენურ კომპონენტს, რომელიც, ჩვეულებრივი ორაგულისგან განსხვავებით, ცივ ადინდსაც უძლებს. ზრდის ჰორმონის ნლიური გამოყენების შედეგად, AquaBounty-ის ორაგული, 30 თვის ნაცვლად, გასაყიდვ ზომას 16-18 თვეში აღწევს.

კონგრესის ზოგიერთი წევრი, რომელთაც სათავეში ორაგულით მდიდარი ალასკელი კონგრესმენები უდგანან, მხარს უჭერენ პროექტის ამკრძალავ ან შემაფერხებელ კანონს. მათი მტკიცებით, AquaBounty-ის თევზები შეიძლება არ გამოდგეს საკვებად ან, შესაძლოა, ზიანი მიაყენოს ბუნებრივ მეთევზეობას, თუ ისინი ოკეანეში შეაღწევენ. მაგალითად, გიგანტურმა ორაგულმა შეიძლება დათრგუნოს ბუნებრივი ორაგული საკვების ან მენყვილის ძიების პროცესში.

„ჩვენ ვერცხვით იმაში, რაც დედაბუნებამ შექმნა“, — ამბობს ლიზა მურკოვსკი, რესპუბლიკელი სენატორი ალასკიდან, — ის ითხოვდა ზემოხსენებულ ზომებს გასულ თვეში. კომპანიის მმართველები ამ-

კაბა ბენდუქიძე კანადელი გენური ინჟინერიით მიღებული სწრაფად მზარდი ორაგულის მომხარებელი ჩაღო

2010 წლის დასაწყისიდან LINNAEUS-მა AQUABOUNTY-ში 8 მილიონი დოლარი ჩაღო. გარტნი სხვა აქციონერებთან ჩაღეს თანხები, რათა ბენდუქიძისთვის კომპანიაზე მასივური კონტროლის მოპოვების საშუალება არ მიეცათ

ბობენ, რომ 500.000-დოლარის ბრანტი საპროცენტო კვლავისთვის, რომელიც AQUABOUNTY-ს გასულ წელს გამოუყო სოფლის მეურნეობის დეპარტამენტის, სხაურის აბაზისი შემდეგ ანულირდა.

FDA-მ (საკვებისა და მედიკამენტების კონტროლის სამსახურმა) 2010 წელს განაცხადა, რომ ამ ორაგულის ველურ თევზთან შეჯვარების ალბათობა ძალიან მცირეა, რადგან ის ხმელეთზე გაიზრდება და სტერილიზაცია ჩაუტარდება, თუმცა კი სტერილიზაციის სანდოობის შემოწმება ბოლომდე ვერ მოხერხდება. იმავე თვეს, გარე მრჩეველების კომიტეტმა, მიუხედავად იმისა, რომ FDA-ს ანალიზში ბევრი ხარვეზი იპოვეს, ასე თუ ისე მაინც დაადგინდა ძველი დასკვნა იმის თაობაზე, რომ თევზი მომხმარებლისთვისაც და გარემოსთვისაც უსაფრთხო იქნება.

მას შემდეგ ახალი არაფერი თქმულა და კომპანია (რომლის ბაზაც მინიარდში — მასაჩუსეტსშია), აღმსრულებელი დირექტორის — რონალდ ელ სტოტიმის თქმით, ბიუჯეტის შეკვეცას განიცდის, ცოტა ხნის წინ პერსონალი 27 კაციდან 12 კაცამდე შემცირდა. „ჩვენ უფრო ნაკლებს ვაპირებთ, რადგან უფრო მეტი რესურსი გვჭირდება, რომლის ქმედუნარიანობაშიც ეჭვი გვკარგავს“, — განაცხადა მან.

დოქტორი მარგარეტ ჰამბურგი, რომელიც საკვებისა და ნამლების ადმინისტრაციის კომისიას ხელმძღვანელობს, შეტანილ აპლიკაციაზე კომენტარს ხშირად არ აკეთებს, მაგრამ ერთხელ განაცხადა, რომ მის სააგენტოს ორაგულის ანალიზის დასა-

თავრებად დროს სჭირდება.

„ეს გრძელვადიანი პროცესია, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც თავის კატეგორიაში პირველ რეალურ პროდუქტთან გაქვს საქმე, რომელიც ბევრ სხვადასხვა განზომილებას ეხება“, — განაცხადა მან მოკლე ინტერვიუში. ასევე დასძინა, რომ დოკუმენტი, რომელიც გარემოზე ამ პროექტის მავნე ზემოქმედებას გააანალიზებს და რომელიც თანხმობის მისაღებად აუცილებელია, „ძალიან მალე“ იქნება მზად.

AQUABOUNTY-ს არამდგრადი მდგომარეობის გამო, კომპანია ბენდუქიძეზე და მისი მხარეების მიერ, რადგან ის აქციონერის 48 პროცენტს ფლობს. იმის გამო, რომ ახალი აქციონერის თანხმობა საპროცენტო მისაღებად აუცილებელია, ბენდუქიძე კარიერა მოსკოვში, კვლევით ინსტიტუტში, მოლეკულურ ბიოლოგიაში და ენერჯო გენერაციის მხარეების მმართველი ფირმის United Heavy Machinery-ს დანადგარების შექმნა და მართვით კორპორატიული მენეჯერის რეპუტაცია მოიპოვა.

2004 წელს, პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის მთავრობის ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ, ბენდუქიძე მშობლიურ საქართველოში დაბრუნდა, როგორც ეკონომიკის მინისტრი. იმის გამო, რომ თავისუფალი ბაზრის ფილოსოფიას იზიარებდა, დეარმულიზაციას და ეკონომიკის პრივატი-

ზაციას უჭირდა მხარს და ყველას, ვინც მას არ დათანხმებოდა, შუარაცხროვას აყენებდა, ბენდუქიძე მალე შვიძინა მტრები.

იგი ახლაც საქართველოში ცხოვრობს და მის მიერ დაფუძნებული, თბილისის თავისუფალი უნივერსიტეტის ხელმძღვანელია. თავისი თანხების სამართავად მან შექმნა კომპანია Linnaeus Capital Partners. ეს კომპანია ფოკუსირებას აკვავალტურაზე ახდენს და AquaBounty-ს გარდა კომპანიების აქციებს ფლობს საბერძნეთში, ისრაელსა და დიდ ბრიტანეთში.

„აკვავალტურაზე წარმოდგენაც არ მქონდა, — განაცხადა ბენდუქიძემ. — უბრალოდ მრავალფეროვან ინვესტიციას ვეძებდი“.

2010 წლის დასაწყისიდან LINNAEUS-მა AQUABOUNTY-ში 8 მილიონი დოლარი ჩაღო. გარტნი სხვა აქციონერებთან ჩაღეს თანხები, რათა ბენდუქიძისთვის კომპანიაზე მასივური კონტროლის მოპოვების საშუალება არ მიეცათ.

ბენდუქიძემ თქვა, რომ ორაგულის ფერმის ბიზნესის განვითარება არ აინტერესებს. ის უფრო დანტერესებულია AquaBounty-ს იმ ტექნოლოგიებით, რომლებიც, მისი აზრით, თანამედროვე აკვავალტურაში იყვებოდა.

პირველი ისაა, რომ ფერმაში გამოყვანილი თევზის გენეტიკური გაუმჯობესებისთვის მეტი ძალისხმევა მიემართება როგორც გენური ინჟინერიის მეშვეობით, ასევე გამრავლების თვალსაზრისითაც, დახლოებით იმავედრო, როგორც ეს ახლა საქონლის გამრავლებისას ხდება.

მეორე კი ისაა, რომ თევზის გამრავლება ოკეანეებიდან ხმელეთის ინდუსტრიაში სანარმოეში გადმოინაცვლებს, სადაც მისი კონტროლისათვის შესაფერისი პირობები იქნება. თუკი მისი ხმელეთზე ამოყვანა რეალურად მოხდება, სწრაფად მზარდი ორაგულის წარმოება 20%-ით ნაკლებ ფასად შეიძლება, თქვა მან.

AquaBounty-ს ლაბორატორიის შექმნის შემდეგ, ბენდუქიძე მოგვების მიღება იმ შემთხვევაშიც კი გეგმავს, თუ ორაგულის პროექტს არ დაამტკიცებენ. თუმცა, მიუხედავად ამისა, განაცხადა, რომ დარწმუნებულია, ადრე თუ გვიან ამ პროდუქტის წარმოებაზე ნებართვას გასცემენ და მომხმარებლებიც განაცხადებენ თანხმობას, რადგან მისი წარმოება ძალიან იაფი ჯდება.

„ორაგული ორაგულია, — ამბობს ის, — საბოლოო ჯამში კი ეკონომიკა მოიგებს“.

ჩერჩილმა დარწმუნებით განაცხადა, რომ საბჭოთა ხელმძღვანელი უნდა დავაყენოთო რუსეთის უდიდესი ფიგურების გვირგვინით, იგი იმსახურებს სტალინი დიდის (დიდი სტალინის) წოდებას.

რუდოლფ ბალანდინი, სერგეი მირონოვი

სტალინის აპოქალიფსი

გაბრძელება.
დასაწყისი იხ.
№1-19 (139-157)

დიპლომატიური ორთახროლები

დროულად დაჭერილი თადარიგი

ოპერაცია „ოვერლორდის“ დაწყების შესახებ გადაწყვეტილების მიღება, რა თქმა უნდა, იყო მთავარი, მაგრამ არა ერთადერთი პრობლემა მეორე ფრონტის რაც შეიძლება ორგანიზებულად და ეფექტიანად განსახორციელებლად.

სტალინმა მიაღწია იმას, რომ ამ ოპერაციაზე პასუხისმგებლობა დაკისრებოდა ერთ სარდალს. უეჭველ პირობად მას მიაჩნდა ერთმართველობის დადგენა, მრავალი ძირის ხელში ბავშვი ნაბანი წყლისთვის რომ არ გაეტანებიათ. ამასთან, მას ამერიკის პრეზიდენტი და ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი მტკიცედ დაჰპირდნენ, რომ მათი მხარეში იქნებოდა „ოვერლორდი“ განხორციელებული საფრანგეთში საფრანგეთში გადასახლებული დესანტის მხარდაჭერით. ამგვარ ორმაგ დარტყმას სტალინმა მხარი დაუჭირა იმ მოსაზრებით, რომ მონინალმდეგეს თავისი ჯარების გადაჯგუფების საშუალება არ მიეცემოდა.

მომდევნო ძალიან მტკივნეული საკითხი, პოლონეთის ომის შემდგომ სახელმწიფოებრივ მონყოლას ეხებოდა. ინგლისი მოითხოვდა, რომ იქ დაბრუნებულიყო პოლონეთის დევნილი მთავრობა, რომელიც ლონდონს იყო შეხიზნული. სტალინი დათანხმდა: ეს ქვეყანა დამოუკიდებელი უნდა იყოს (რევოლუციამდე პოლონეთი რუსეთის ნაწილი იყო), მაგრამ აუცილებლად მეგობრულად განწყობილი საბჭოთა კავშირის მიმართ.

ყოფილი საბჭოთა დიპლომატის — ვ. ბერეჟოვის წიგნ-

ში, რომელიც 1982 წელს გამოიცა, აღნიშნულია, რომ „ჩერჩილს თავის წიგნში არ უხსენებია სტალინის ნონადი არ-გუმენტი, რომელიც პოლონეთის საკითხის დროს წარმოადგინა: პოლონეთის ლონდონური მთავრობის ოფიციალური ფურცელი ორპირი ლმერის — იანუსის გამოსახულებით, რომელსაც პიტლერისა და სტალინის სახეები ჰქონდა“. უნდა აღვნიშნოთ, რომ შემდეგაც „ლონდონელი პოლონელები“ აქტიურ ანტიდაპროტა პოპაგანდას ეწეოდნენ. ამიტომ იყო მონდომებული სტალინი, რომ საბჭოთა კავშირს მეზობლად მეგობრული პოლონეთი ჰყოლოდა. ეს ხელს არ აძლევდა ჩერჩილს, რომელიც უნინდებურად პოლონეთს დიდი ბრიტანეთის ინტერესებში შემავალ ქვეყანად წარმოადგენდა.

დაბოლოს, იყო კიდევ ერთი საკამათო საკითხი, რომელიც პოლონეთს უკავშირდებოდა

და აღმოსავლეთით მისი მომავალი საზღვრის დადგენას ეხებოდა.

ცნობილია, რომ მოლოტოვი-რიბენტროპის პაქტით საბჭოთა კავშირს შემოუერთდა უკრაინისა და ბელორუსიის დასავლეთის რაიონები. „დიდი სამეული“ მოლაპარაკებული იყო, აღედგინათ საზღვარი ე. კერზონის ხაზის მიხედვით, ანუ ისე, როგორც ეს 1919 წელს დადგინა ანტანტის უმაღლესმა საბჭომ.

ჩერჩილმა კონფერენციის მონაწილეებს წარუდგინა რუკა, რომელზეც ეს ხაზი იყო გავლებული. ინგლისის საგარეო საქმეთა მინისტრმა იდენმა ამ ხაზს თითი გააყოლა და თქვა, რომ იგი ლვოვის აღმოსავლეთით გადის. სტალინმა უარის ნიშნად თავი გააქანა და განაცხადა, რომ მოლოტოვი ჩამოიტანა უფრო ზუსტი რუკა, ორიგინალი. კონფერენციის მონაწილეებს მართლაც წარმოადგინეს დე-

დანი, რომლითაც ლვოვი საბჭოთა კავშირის ფარგლებში გადადიოდა. „მაგრამ ეს ქალაქი ხომ სულ ახლახან პოლონური იყო!“ — აღშფოთდა ჩერჩილი. „უფრო ადრე ვარშავა რუსული იყო“, — შენიშნა სტალინმა.

განხილვა რომ დამთავრებულიყო, მოლოტოვიმ მოკავშირეებს წარუდგინა კერზონის ტელეფონგრამა, რომელშიც ლორდი ჩამოთვლიდა რუსეთისთვის გადასაცემ ქალაქებს. მათ შორის იყო ლვოვიც. ჩერჩილის ტყუილმა არ გაჭრა. სტალინმა იცოდა, ვისთანაც ჰქონდა საქმე და თადარიგი დროზე დაიჭირა — ისტორიული დოკუმენტების თეირანში ჩატანის განკარგულება იმთავითვე ჰქონდა გაცემული.

...კონფერენციის მონაწილენი დარწმუნებული იყვნენ, რომ მალე გაიმარჯვდნენ. სტალინთან საუბარში ჩერჩილმა უზენაესი ძალაც კი დაიმონა:

— მიმაჩნია, რომ ღმერთი ჩვენს მხარესაა. ყოველ შემთხვევაში, მე ყველაფერი გავაკეთე, იგი ჩვენი მოკავშირე რომ გამხდარიყო.

— მაშინ ჩვენი გამარჯვება უზრუნველყოფილია, — ჩაეცინა სტალინს, — ეშმაკი, ხომ, რა თქმა უნდა, ჩემს მხარესაა. ყველამ იცის, რომ სატანა კომუნისტია. ღმერთი კი, უეჭველად, წესიერი კონსერვატორია.

ყველაფრით მტკიცდებოდა, რომ ღმერთი სტალინის მიმართ მონყალედ იყო განწყობილი.

სალამოთი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრის იუბილეზე სტალინმა წარმოთქვა სადღეგრძელო: „ჩემს მეტროქოლ მეგობარს — ჩერჩილს გაუმარჯოს!“

პასუხად ჩერჩილმა დარწმუნებით განაცხადა, რომ საბჭოთა ხელმძღვანელი უნდა დავაყენოთო რუსეთის უდიდესი ფიგურების გვირგვინით, იგი იმსახურებს სტალინი დიდის (დიდი სტალინის) წოდებას.

ამ მომენტისთვის თუ არა, ომის დამთავრების შემდეგ ეს ტიტული სტალინისთვის მართლაც შესაფერი იყო, მაგრამ რეაქცია ამჯერადაც მოულოდნელი იყო.

— პატივი, — თქვა მან, — რომელსაც მე მდებენ, სინამდვილეში რუს ხალხს ეკუთვნის. ძალიან ადვილია, იყო გმირი და დიდი ლიდერი, თუ საქმე გვაქვს ისეთ ადამიანებთან, როგორებიც რუსები არიან... ნითელი არმია გმირულად იბრძვის, თუმცა რუსი ხალხი ვერც მოითმენდა თავისი შეიარაღებული ძალების სხვაგვარ ქმედებას.

არცთუ მამაცი ადამიანები, მშობრებიც კი, რუსეთში გმირები ხდებიან.

სიპართლის მსგავსი ტყუილის უმსახე

ერთი და იმავე ფაქტების განსხვავებული ინტერპრეტაცია რომ შესაძლებელია, ეს ცნობილია. ბევრი რამაა დამოკიდებული იმაზე, თუ ვინ მსჯელობს და რა მიზნით. ხშირად შეუძლებელია გაიძვერა კომენტატორის მხილება.

აი, მაგალითად, სტალინის ზემოთ მოხმობილი სიტყვები რუსი ხალხის შესახებ. როგორ უნდა გავიგოთ მათში ჩადებულ აზრი? თუ თქვენ პატიოსანი და გულგრილი ადამიანი ხართ, ამ სიტყვებს სამშობლოსთვის თავდადებული ადამიანებისადმი გულწრფელი მადლიერების გამოხატვად აღიქვამთ. მადლიერების გრძობით მათდამი, ვინც, უწინარეს ყოვლისა, შეინარჩუნა ერთგულება სამშობლოსადმი, ფიცისა და თავისი ხელმძღვანელის ერთგული დარჩა. მით უფრო, რომ იგი იმსახურებს სტალინი დიდის (დიდი სტალინის) წოდებას.

ამ მომენტისთვის თუ არა, ომის დამთავრების შემდეგ ეს ტიტული სტალინისთვის მართლაც შესაფერი იყო, მაგრამ რეაქცია ამჯერადაც მოულოდნელი იყო.

სტალინის — ფულაშვილის სიტყვები მონობის მის ობიექტურ დამოკიდებულებას რუსი ხალხისადმი. ამას ამბობს ქართველი კაცი და არა ველიკოდერჟაველი შოვინიზმით შეპყრობილი რუსი თვითმპყრობელი.

თეირანის კონფერენციაზე

სტალინი ლაპარაკობდა იმას, რასაც ფიქრობდა, რაც სწამდა და რისაც სჯეროდა. ეს კიდევ ერთხელ ხაზს უსვამს ამ წიგნის ავტორთა არაერთგზის გამოთქმულ შეფასებას, რომ სტალინი თავის დიქლომატიურ მართაბრძოლებში იყო პატიოსანი, მართალი პოლიტიკოსი და მართალი ადამიანი.

ქართველი მკითხველის ყურადღებას მივაქცევ კიდევ რამდენიმე გარემოებას.

არ დაგვავიწყდეს, რომ დასავლეთში საბჭოთა კავშირის მოიხსენიებდნენ, როგორც რუსეთს, საბჭოთა ხალხს — რუსებად. სტალინიმ მოკავშირეებთან საუბრისას სწორედ ეს მომენტი გაითვალისწინა. ხოლო შემდეგ, 1945 წელს, გამარჯვების დღისადმი მიძღვნილ მიღებაზე სრულად ჩამოაყალიბა თავისი პოზიცია ამ საკითხთან დაკავშირებით.

შოკინიზმზე ლაპარაკი ამ შემთხვევაში ყალბი ბრალდებაა.

ამავე დროს, დიდი სამამულო ომის პერიოდში რუსი ხალხის განსაკუთრებულ როლზე, იმ უდიდეს მსხვერპლზე, რომელიც მან გაიღო, იმ არნახულ სიმტკიცეზე, გამირობასა და სიმამაცეზე ლაპარაკი, რაც მან სასტიკ მტერთან ბრძოლაში გამოიჩინა, არა მარტო რეალური ვითარების ობიექტურად შეფასებაა, არამედ უდიდესი მადლიერების გამოხატვა, დაფასება, გნებავთ, ნახალისებაც და მორალური მხარდაჭერაც, რაც ქვეყნის ლიდერს უნდა გაეკეთებინა და გააკეთა კიდევ.

ერთი რამეცაა გასათვალისწინებელი, რაც სტალინის გულწრფელობას, მართალ კაცობას ხაზს უსვამს.

სიტუაცია, რომლის დროსაც სტალინიმა ეს სიტყვები წარმოთქვა, არ იყო და არც შეიძლება ყოფილიყო მასობრივ მაყურებელზე გათვლილი პროპაგანდისტული ლოზინგები. მოკავშირე ქვეყნების ლიდერების შეხვედრა, როცა დიდი ომის უმძიმესი წლები ჯერ კიდევ გასავლელი იყო, როცა „მტერს არ ეძინა“, ტარდებოდა გარე სამყაროსგან სრულად იზოლირებულ ვითარებაში. ამიტომ იქ თქმული ყველა სიტყვა გათვალისწინებული იყო მხოლოდ დამსწრეთა საყურადღებოდ და გარე ფაქტორები, „ხალხისთვის ლაპარაკი“ მთლიანად გამოირიცხებოდა. სტალინი ლაპარაკობდა იმას, რასაც ფიქრობდა, რაც სწამდა და რისაც სჯეროდა. ეს კიდევ ერთხელ ხაზს უსვამს ამ წიგნის ავტორთა არაერთგზის გამოთქმულ შეფასებას, რომ სტალინი თავის დიქლომატიურ ორთაბრძოლებში იყო პატიოსანი, მართალი პოლიტიკოსი და მართალი ადამიანი, რაც ყველა სხვა ფაქტორთან ერთად, რაც ამ ბრძოლების

მოსაგებლად იყო საჭირო და რომელთაც იგი სრულად ფლობდა, უზრუნველყოფდა მის გამარჯვებას დიქლომატიის ფრონტზე.

კიდევ ერთი საკითხი, რომელიც თეირანის კონფერენციაზე არა, მაგრამ გამარჯვების შემდეგ წამოიჭრა, უფრო ზუსტად, ანტისტალინისტების სათრევ-საჯიჯგინი გახდა და რომელიც ადამიანების, ხალხის როლისა და ადგილის შეფასებასთანა იყო დაკავშირებული.

ადამიანი ჭანჭიკი?

ამ საკითხთან დაკავშირებით წიგნის ავტორები წერენ: ანტისტალინელები ხშირად იმეორებენ, რომ სტალინი ცბიერობს, როცა მაღლად აფასებს რუს ხალხს, რადგან უბრალო ადამიანებს „ჭანჭიკებად“ მოიხსენიებს, აკონიებს მათ, სახელმწიფო მექანიზმის წვრილი დეტალების დონემდე დაჰყავს, ანუ ადამიანებადაც არ მიიჩნევს, იყენებს მათ, როგორც საშუალებას საკუთარი უსაზღვრო ძალაუფლების უინის დასაკმაყოფილებელ საშუალებას.

თითქოს სიმართლეს ამბობენ, რადგან სიმართლის ნატამალი მართლაც არის. უბრალო ადამიანების მიმართ მან მართლაც იხმარა სიტყვა ჭანჭიკი, თუმცა ორიგინალური არ ყოფილა: მან გამოიყენა თევდორე დოსტოევსკის გამოთქმა ნანარმოებიდან „ჩანანერები იატაკქვეშეთიდან“, სადაც „შტიფტიკზე“ ლაპარაკი.

(შტიფტიკი — მცირე წვირი ოქტოვის რუსული ენის ლექსიკონში (გვ. 832) განმარტებულია, როგორც სპეციალური ტერმინი: შიმშილი ყივდილზე; ვმნიშვ, გვრზლტ ქეზ მოჭკემ // უსენტსმიოტნრ შიმშიმი, რაც ქართულად ასე ითარგმნება: ღერუკა (მცირე ღერი), ხრახნი (კინობითი), უთავო ღერსმანი, მცირე წვირი).

ახლა ვნახოთ, როგორ კონსტრუქციის იხმარა ეს სიტყვა სტალინიმ:

„მთელი საქმე ხომ ადამიანია, თითქოს, და სიმართლეს მხოლოდ ისაა, რომ ადამიანი ყოველწუთიერად უმტკიცებდეს თავის თავს, რომ იგი ადამიანია და არა „შტიფტიკი“! ლაპარაკია ნების თავისუფლებაზე, იმის შესაძლებლობაზე, რომ გაილაშქრო ბუნებისა და საზოგადოების დადგენილი მექანიკური კანონების წინააღმდეგ.

სტალინი სწორედ ისაა

მოკავშირეთა დესანტის გადასახმა საზრანგეთის სანაპიროზე

დასავლეთში საბჭოთა კავშირს მოიხსენიებდნენ, როგორც რუსეთს, საბჭოთა ხალხს — რუსებად. სტალინიმა მოკავშირეებთან საუბრისას სწორად ეს მომენტი გაითვალისწინა. სოლო უეფდო, 1945 წელს, გააჩვენა დიქლომატიური მიჯნული მიჯნაზე სრულად ჩამოყალიბა თავისი პოზიცია ამ საკითხთან დაკავშირებით

ხაზგასმული, რომ დაუშვებელია ადამიანს მოეპყრო, როგორც „შტიფტიკს“: „მე მინდა, შევსვა სადღეგრძელო ადამიანების, რომელთაც ცოტა ჩინები აქვთ და ნოდებებიც — არასახარბიელო. იმ ადამიანებისა, ვისაც დიდი სახელმწიფო მექანიზმის „ჭანჭიკებად“ მოიხსენიებენ (პირდაპირი თარგმანი ხრახნის კინობითი ფორმაა — ხრახნუკა. — ა.ს.). მაგრამ მათ გარეშე ჩვენ ყველანი — მარშლები და ფრონტების სარდლები, უხეშად რომ ვთქვათ, კაპიკადაც არ ვლირვართ“ (სტალინი წმინდა რუსულ გამოთქმას ხმარობს — Ни черта не стоим, რასაც, ალბათ, შეესაბამება ქართული იდიომა — ეშმაკსაც ნაველივართ).

ნუთუ ესეც ყალბი თავმდაბლობით განაცხადა?! არავითარ შემთხვევაში! ასე შეიძლება და გვეფიცოთ მამონ, ეს სიტყვები ხალხის მასის წინაშე, დემაგოგიური ალტკინებით რომ წარმოთქმულიყო, რასაც ხშირად აკეთებენ თანამედროვე პოლიტიკოსები...

მაგრამ ამას იგი ლაპარაკობდა უმაღლესი სარდლობის წინაშე, რომელთა მკერდი ჯილდოებით იყო დამშვენებული. იგი საკუთარი თავსაც ამგვარი ხელმძღვანელებს მიაკუთვნებდა („ჩვენ ყველანი“). იგი ამბობდა იმას, რასაც ფიქრობდა, რაც სწამდა და რისაც სჯეროდა. ...ადამიანები, ვინც თავიანთი ცხოვრების მანძილზე მიეჩნეოდა ტყულის თქმას, ვერ გაუგებენ ადამიანს, რომელსაც საკუთარი ღირსების ძლიერი გრძნობა აქვთ და ვერც კი წარმოუდგენიათ საკუთარი თავის დამცირება პირფრობითა და სიცრუით...

ამ თვალსაზრისით ჩერჩილი უეჭველად უფრო ახლოს იდგა სტალინიდან, რადგან თავად იყო არაორდინალური პიროვნება. იგი სტალინს ეპაექრებოდა არა იმიტომ, რომ აუტანელი ხასიათი ჰქონდა და მისი უხერხულ დეგომარეობაში ჩაყენება სიამოვნებდა, არამედ იმიტომ, რომ ვითარება იყო კატასტროფული, ნერვები უკიდურესობამდე დაძაბული, როცა დიდი ბრიტანეთის იმპერია უმძიმეს მდგომარეობაში აღმოჩნდა და მას, თავისი ქვეყნის ლიდერსა და პატრიოტს, მოღვაწეს, რომელსაც ჩამოყალიბებული იდეური პოზიცია ძვალ-რბილში ჰქონდა გამგდარი, ნებისმიერი აზრი, პოზიცია, რომელიც ამ ჩარჩოებში ვერ ჯდებოდა, მის ნეგატიურ რეაქციას იწვევდა. ბრიტანეთის იმპერია ყველა დაშვებული და აკრძალული ხერხის გამოყენებით იყო გადასარჩენი. ამასთან, ტყუილი, რომელიც სახელმწიფო ინტერესებთან რეზონირებდა, დასავლეთში არასოდეს ითვლებოდა სამარცხვინო საქმედ.

მაგალითად, 1944 წლის 17 იანვარს გაზეთი „პრავდა“ იტყობინებოდა, რომ, სარწმუნო წყაროების ცნობით, გაი-

მართა რობენტროპისა და ინგლისის ხელმძღვანელების შეხვედრა, რომელზეც განიხილეს გერმანიასთან სეპარატული დაზავების პირობების გარკვევის საკითხი. ერთი კვირის თავზე ჩერჩილმა გაუგზავნა წერილი სტალინს, რომელშიც გამოთქვამდა უკმაყოფილებას ამ უბუბლიკაციის გამო:

„ეს ცნობა მით უფრო შეუერაცხმეოფელია, რომ ჩვენ ვერ ვიგებთ მის ნამდვილ მიზნებს. დარწმუნებული ვარ, თქვენ იცით, რომ მე ცალკე არ გავმარტობდი მოლაპარაკებას გერმანელებთან, და რომ ჩვენ თქვენ გატყობინებთ ისევე, როგორც თქვენ — ჩვენ თითოეული წინადადებას შესახებ, რომლითაც ისინი მოგვმართავენ. ჩვენ არც კი გვიფიქრია სეპარატული მშვიდობიანი დადება იმ წელიწადსაც კი, როცა ჩვენ სრულიად მარტონი ვიყავით და შეგვეძლოა ასეთი სამშვიდობო ხელშეკრულების დადება ბრიტანეთის იმპერიისთვის სერიოზული დანაკარგების გარეშე, და მნიშვნელოვანწილად თქვენს ხარჯზე. რატომ უნდა ვიფიქროთ ამის შესახებ დღეს, როცა ჩვენ სამის საქმეები გამარჯვებისკენ მიდის?!“

ამ უბუბლიკაციის გარშემო იმართება კამათი, მაგრამ ღირსეული და თავდაჭერილი, თუმცა არა პრინციპების დათმობის ხარჯზე.

ერთ მხარეს იდგა ჩერჩილი შეურაცხყოფილის პოზაში, თითქოს დაივინყა თავისი პოლიტიკა საბჭოთა კავშირის გამოფიტვისკენ მიმართული. ამასთან, იგი ერთ მნიშვნელოვან ტენდენციასაც შეეხო: ამ პერიოდში გახშირდა ინგლისურ პრესაში ანტისაბჭოთა მასალების გამოქვეყნება. იგი სტალინს წერდა: „თუ რამეს ჰქონდა ადგილი ან რამე დაიბეჭდა ინგლისურ გაზეთებში

ისეთი, რამაც თქვენ გაგალიზინანათ, მაშინ რატომ არ გამოგიზავნეთ დეპეშა ან არ დაავალეთ თქვენს ელჩს, შემოეარა და შეგვედროდა ამ საკითხთან დაკავშირებით?!“

ამასთან, ჩერჩილმა მიანიშნა, რომ ხელენიფება მეორე ფრონტის გახსნის შეფერხება: „მე ამჟამად ვმუშაობ, რათა უზრუნველყო მეორე ფრონტისთვის წარმატება და გავშალო იგი უფრო მეტი მასშტაბით, მაგრამ ჩემი მუშაობა ფერხდება ქინძისთვის ჩხვლეტის მაგვარი გამოხდომებით“.

საპასუხო წერილში სტალინი დაიმონმა „გაზეთის უფლება, ცნოს მორალური ხმები, რომლებსაც გაზეთი იღებს შემონიშნული აგენტებისგან. ჩვენ — რუსებს... არასოდეს გვექონია ბრიტანეთის პრესის საქმეებში ამგვარი ჩარევის პრეტენზია“. და, მართლაც, მსგავს შემთხვევებში, საქმე ეხებოდა სსრ კავშირისა და მისი ხელმძღვანელების წინააღმდეგ მიმართულ ცილისწამებასაც კი, ბრიტანეთის პრემიერი იშველიებდა პრესის თავისუფლების პრინციპს. გამორიცხული არ არის, რომ „პრავდის“ უბუბლიკაცია მიზნად ისახავდა ინგლისელებისა და ამერიკელების გერმანელებთან შესაძლო მოლაპარაკების პრევენციას.

„საკითხის არსიდან გამომდინარე, — განაგრძობდა სტალინი, — ვერ დაგეთანხმებით, რომ ინგლისის თავის დროზე თავისუფლად შეეძლო სამშვიდობო ხელშეკრულება დაეფორმებინათ, უპირატესად, სსრკ-ის ხარჯზე ბრიტანეთის იმპერიისთვის სერიოზული დანაკარგების გარეშე. ფიქრობ, რომ ეს ცხელ გულზე ნათქვამი, რადგან მე მასსოვს სხვა ხასიათის თქვენი განცხადებებიც. მე მასსოვს, მაგალითად, ინგლისისთვის ძნელ დროს, საბჭოთა კავშირის გერმანიასთან ომში ჩართვამდე, თქვენი შესაძლებლად მიიჩნევდით ბრიტანეთის მთავრობის კანადაში გადასვლას და ოკეანის გაღმობად გერმანიასთან ომის წარმოებას. მეორე მხრივ, თქვენ აღიარებდით, რომ სწორედ საჭოთა კავშირმა, რომელიც შეებრძოლა შიტლერს, ავაცილათ საშინელება, დიდ ბრიტანეთს გერმანიის მხრიდან უეჭველად რომ ემუქრებოდა. თუ მაინც და მაინც დავუშვებთ, რომ ინგლისი სსრკ-ს გარეშე იოლად გავიდოდა, მაშინ არანაკლებად შეიძლება იმავს თქმა საბჭოთა კავშირის შესახებაც...“

თქვენსავით მეც კარგი შთაბეჭდილებები დამრჩა თეირანში ჩვენი შეხვედრებისა და ერთობლივი მუშაობის შესახებ“.

მართლაც, ეტყობა, ცხელ გულზე შეუტია ჩერჩილმა სტალინს, რადგან წარმოუდგენელია, დაივინებოდა, როგორ აიცილა სტალინი შიტლერის შემოთავაზება „ბრიტანეთის მემკვიდრეობის“ განაწილების შესახებ.

ცალკე აღებულ ამ დიქლომატიურ დაპირისპირებაში სიმართლის მსგავსი სიცრუე სიმართლის წინაშე უფლური აღმოჩნდა.

გაზრძელება იძნება რუბრიკას უძღვება არამაზ სანებლიკა

წარმატებული შტაპის შემდეგ საზრანგეთში

ქრონოგრაფი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ყველაზე უაფულა სოლი

კორეელი მამაკაცი ლი ჯინ-გიუ დაქორწინდა იაპონურ ბალიშზე, რომელსაც ანიმეს პერსონაჟი ახატია. 28 წლის სიძემ თავის ბალიშს განსაკუთრებული ცერემონიალი მოუწყო. ბალიში თეთრ საქორწინო კაბაში იყო გამოწყობილი. „წყვილის“ ქორწინებას ამუქებდა ლოკალური ტელევიზიაც.

შვიდი ჯუჯა

ეს ჯუჯების ყველაზე დიდი ოჯახია მსოფლიოში. გარე სამყაროდან ისინი ყველასგან გამოირჩეულენად გამოიყურებიან, თავად კი ამბობენ, რომ დანარჩენი ადამიანებისაგან ერთადერთი რამით განსხვავდებიან — მათზე ოდნავ პატარები არიან.

ამგარი და ტრენტი თავიანთი 5 შვილთან ერთად ჯორჯიის შტატში ცხოვრობენ. ისინი საკუთარ ოჯახზე ხუმრობენ კიდევ და თავს ზღაპრიდან გადმოსულ ნამდვილ 7 ჯუჯად მოიხსენიებენ. მართალია, ტანის პატარა ზომის გამო ცხოვრება არც ისე ადვილია, მაგრამ მშობლები ამბობენ, რომ შვილებს შესაბამისად ზრდიან, ყველაფერს აკეთებენ იმისთვის, რომ მოერგონ იმ სამყაროს, რომელიც მათთვის არაა შექმნილი. არ ცდილობენ, რომ საქმე გაიადვილონ, ვთქვათ,

სახლში ყველაფერი შესაბამის ზომებში ჰქონდეთ მოწყობილი. ისინი სწავლობენ, თუ როგორ გადაჭრან ყოველდღიური პრობლემები გარკვეული ხერხებით, რადგანაც გარემო მათ ფეხს ვერ აუწყობს. მაგალითად, შუქის ასანთები ნორმალურ სიმაღლეზეა განთავსებული, ხელის მისანვდომად კი ბავშვებს რაიმე ნივთის დახმარება სჭირდებათ.

ტრენტ ჯონსონი ჯუჯების ოჯახში გაიზარდა, მის ცოლს, ამბერს კი ჩვეულებრივი ზომის მშობლები ჰყავდა. ამბერი ჯუჯებს პირვე-

ლად თინეიჯერობის ასაკში შეხვდა, როდესაც მათ შეკრებებზე დაიწყო სიარული. ერთ-ერთი ასეთი თავყრილობის დროს კი ტრენტიც გაიცნო. ერთმანეთს 3 წლის განმავლობაში ხვდებოდნენ, შემდეგ კი დაქორწინდნენ. მალე ამბერი დაორსულდა. ეს მართლაც სასიხარულო ცნობა აღმოჩნდა მთელი ოჯახისთვის, მაგრამ ჯონსონებმა ჯერ კიდევ არ იცოდნენ, ბავშვი ჯუჯა იქნებოდა თუ ნორმალური ზომის ადამიანი. 31 კვირის თავზე ბავშვი გამოიკველიეს და აღმოჩნდა, რომ მასაც აქონდროლაზია სჭირდა. ტრენტიც და ემბერიც სიხარულით შეხვდნენ ამ ამბავს, მათ სწორედ თავისნაირი შვილები უნდოდათ.

2 წლის შემდგომ ამბერმა მეორე შვილი — ელიზაბეტი მოაგვინა ქვეყანას, თუმცა ეს საკმაოდ სახიფათო ორ-

სულობა გამოდგა ქალისთვის. მისი მენჯები კატასტროფულად გავიდა განზე და ადამიანი, რომელიც სიმაღლეში სულ 48 ინჩი გახლდათ, ორსულობის დროს სიგანეში 51 ინჩი გახდა....

ჯონსონების ოჯახს არ უნდოდა მხოლოდ ორ შვილს დასჯერებოდა, მათ დიდი და სმაურიანი ოჯახი უნდოდათ. მაგრამ ამბერი მორიგ ორსულობას ვერ გადაიტანდა, ამიტომაც ალტერნატიული გზების ძიება დაიწყო და მალევე გადაწყვიტეს პატარების შვილად აყვანა.

მათ 3 პაპში იშვილეს — ანა სერატიიდან, ალექსი სამხრეთი კორეიდან და ემა ჩინაიტიდან. ჯონსონების მემოზრები მათ პატარა ანჯალინა ჯოლსა და ბრედ პიტს უწოდებენ.

ისინი თავს არ თვლიან ავადმყოფებად და უძლურებად, შესაბამისად ამისთვის

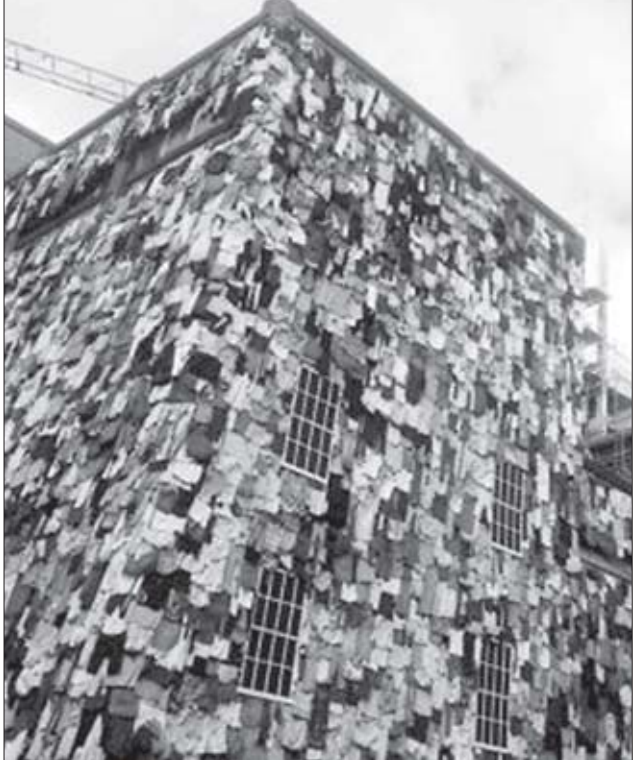
სახელმწიფოსგან ფინანსურ დახმარებას არ იღებენ.

„მე მჯერა, რომ არსებობენ პატარა ადამიანები, რომლებიც შეუძლოდ

ბრძოლბან თავს ან უძლური არიან, მაგრამ ჩემი ოჯახის ასეთი ნამდვილად არაა“, — ამბობს დიდი ოჯახის ბედნიერი დედა.

ჩასვული შენობა

ბრიტანულმა ტანსაცმლის ბრენდმა MARKS & SPENSER-მა უცნაური საქველმოქმედო აქცია გამართა. კომპანიამ თავის მომხმარებელს ფასდაკლება ძველი სამოსის ჩაბარების საპასუხოდ. კომპანიის განცხადებით, „შემოსილი“ შენობა საკმაოდ ეფექტური გამოვიდა. მომხმარებლის ჩაბარებული ძველი სამოსი გაჭირვებულ კომპანიამ ორიგინალური გზა აირჩია. მათ ჩაბარებული ძველი სამოსი გალერეა Dray Walk-ის ფასადზე გამოფინეს. ძველი ტანსაცმლით „შემოსილი“ შენობა საკმაოდ ეფექტური გამოვიდა. მომხმარებლის ჩაბარებული ძველი სამოსი გაჭირვებულ კომპანიამ ორიგინალური გზა აირჩია. მათ ჩაბარებული ძველი სამოსი გალერეა Dray Walk-ის ფასადზე გამოფინეს. ძველი ტანსაცმლით „შემოსილი“ შენობა საკმაოდ ეფექტური გამოვიდა.

ექსპრესიონისტიზმის უსწორი ნახატები აღმოაჩინეს

კიოლში, ლუდვიგის მუზეუმში, სადაც მსოფლიოს თანამედროვე ხელოვნების ერთ-ერთი უმსხვილესი კოლექცია ინახება, გერმანელი ექსპრესიონისტების სურათების მეორე მხარეს დღემდე უცნობი ნახატები იპოვეს.

საუბარია გერმანელი მხატვრების — მაქს ჰეხტინის, ერნესტ ლუდვიგ კირხნერისა და რუსი მხატვრის — ალექსანდი იავლენკოს ნამუშევრებზე.

სურათები აღმოაჩინეს მუზეუმის რესტავრატორებმა, რომელთაც ხელოვნების ნიმუშების გამოფენისთვის მომზადება ევალებოდათ. გამოფენა 2012 წლის აგვისტოსთვის იყო დაგეგმილი და ექსპოზიციისთვის ზოგიერთი ნამუშევარი ჩარჩოში უნდა ჩაესვათ.

მუზეუმის თანამშრომლებმა კირხნერის სურათის „ნახევრადმშველი ქუდი“ უკანა მხარეს ტილოს მიაგნეს, რომელზეც გოგონა — ფრანცისკა ფერმანი გა მოსახული. უკანა ფონზე მხატვარმა სამი შიშველი ფიგურა დახატა. ადრე მხოლოდ ამ ნამუშევრის ესკიზის არსებობის შესახებ იყო ცნობილი. რაც შეეხება იავლენკოს

ნამუშევარს „ქუჩის ნითელი გამოსახულება“, მისი შავ-თეთრი ფოტო არსებობდა, მაგრამ 1960 წლიდან სურათზე ინფორმაციას არ ფლობდნენ. მისი ნახვის შესაძლებლობა დამთავალიერებელს პირველად მიეცემა.

ჰეხტინის ნამუშევარი „მეუღლის პორტრეტი“ 1910 წლით არის დათარიღებული, 1965 წლამდე სურათს საგამოფენო დარბაზებში ფენდენ, მოგვიანებით ტილო შემოაბრუნეს და პირველი ნახატი დაივიწყეს (მეორე მხარეს დახატულია ქალი კატი, რომელიც მწვანე ტახტზე ზის).

ფულისა და მასალის დასაზოგად ექსპრესიონისტები ტილოს ორივე მხარეს ხატავდნენ. გამოფენის კურატორმა იულია ფრიდრიხმა აღმოჩენას „პატარა სენსაცია“ უწოდა. სამივე ნამუშევარი კიოლნელი იურისტის — იოზეფ ჰაუბრიხის კო-

ლექციიდან არის, იგი 1920 წლებში ექსპრესიონისტების ნამუშევრებს აგროვებდა. მან ნაცისტებისგან საკუთარი კოლექციის გადარჩენა მოა-

ხერხა. 1946 წელს ჰაუბრიხმა ნამუშევრები ქალაქს აჩუქა. აგვისტოს გამოფენა სწორედ იოზეფ ჰაუბრიხის ხსოვნას მიეძღვნება.

ორგანიზმები

ჩინელი მხატვარი სიონან სუნ მორგან ფრინველისა და ტიმ რობინსის პორტრეტებს ერთდროულად ორივე ხელით ხატავს. და ეს ერთადერთი გამონაკლისი შემთხვევა არაა მის შემოქმედებაში, მას შეუძლია ერთდროულად ორივე ხელით სხვადასხვა გამოსახულების ხატვა. მხატვარი თვითნასწავლია. მან ეკონომიკურ ფაკულტეტზე ჩააბარა და მხოლოდ ამის შემდეგ გააცნობიერა, რომ უნდოდა მხატვარი გამხდარიყო. მან ძვირფასი მასალები შეიძინა, მაგრამ მალევე მიუბრუნდა ნახშირს, როგორც იაფ და სუფთა მასალას. სუნის თქმით, ერთი ნამუშევრის შექმნას 2-3 საათი სჭირდება, მიუხედავად იმისა, ერთი ხელით მუშაობს თუ ორით.

ქრონოგრაფი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გაქვება უკვდავებად

ადამიანი ოდითგანვე ოცნებობდა უკვდავებაზე, რაც ამ დრომდე მის აუხდენელ ოცნებად რჩება, მაგრამ დედამიწაზე არიან არსებები, რომლებმაც ასეულობით წლის მანძილზე სპეციფიური განვითარების შედეგად უკვდავებას ან წარმოუდგენელ გამძლეობას მიაღწიეს.

უკვდავი მეღუზა

თურიტოპსის ნუტრიცულა ცნობილია როგორც უკვდავი მეღუზა. ეს არსება ნამდვილად იმსახურებს პირველ ადგილს დედამიწაზე სიცოცხლის ხანგრძლივობის რეიტინგში, რადგან მისი სიცოცხლე უსასრულოდ გრძელდება. მეღუზა წრეზე ბრუნავს, როდესაც განვითარების ბოლო ეტაპზე მივს, ანუ ადამიანურ ენაზე რომ ვთქვათ, დაბერდება, უკუპროცესი იწყება და ახლიდან იწყებს ცხოვრებას, ანუ სიბერეს მოსდევს ახალგაზრდობა და ეს ასე გრძელდება მუდამ.

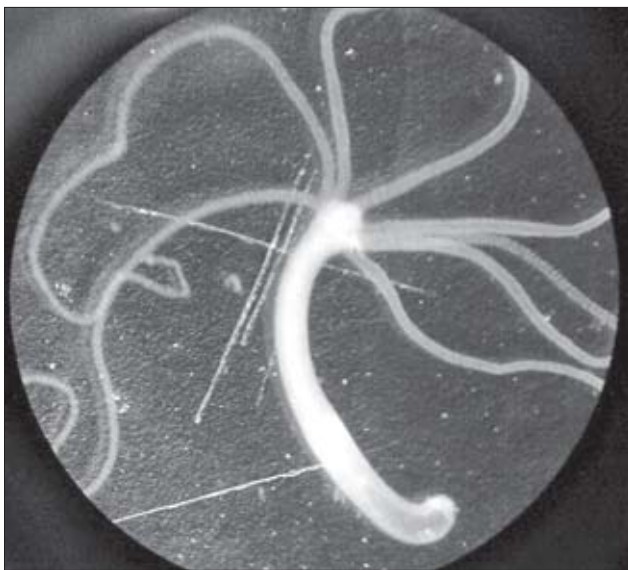
ლანგი

ეს თევზი ბინადრობს ისეთ ადგილებში, სადაც წყალი ხშირად შრება, მაგრამ მისთვის ეს სიცოცხლის დასასრულს სულაც არ ნიშნავს. თევზი ნებისმიერ კლიმატურ პირობებს უძლებს და შეუძლია მთელი წელიც კი გაძლოს უწყლოდ. თევზი ტალახში ჩაფლვობა და ასე დარჩება გაუძირველად, საკვებისა და წყლის გარეშე, უკეთესი დროის დადგომამდე. ერთხელ ექსპერიმენტისას აკვარიუმი, რომელშიც ტალახში ჩაფლული ლანგი „ინახებოდა“, დაიკარგა. ის მხოლოდ 6 თვის შემდეგ იპოვეს. ტალახი მთლად გამხმარიყო. როდესაც გამოშრალ მინას წყალი დაასხეს, მასში ლანგიც გაცოცხლდა.

ხისტობა

ეს არსება ახალ ზელანდიაში ბინადრობს და საკმაოდ დიდი ზომის არის. იგი უფრო მწერთა ოჯახს მიეკუთვნება. ხისტობას უჩვეულო თავისებურება აქვს, რომლის წყალობითაც ფაქტობრივად უკვდავია. მას ნებისმიერი ტემპერატურის გაძლება შეუძლია. მისი ორგანიზმი ისეა მოწყობილი, რომ სისხლი არ დედება, ყველაზე დაბალ ტემპერატურაზეც კი ის განაგრძობს მოძრაობას და ხელსაყრელი პირობების დადგომისთანავე აცოცხლებს ორგანიზმს, რომლებმაც „უამინდობისას“ მიიძინეს.

ჰიდრა

მეცნიერებს ჰიდრა ამ დრომდეც არ ჰყავთ ბოლომდე შესწავლილი, მაგრამ ის კი იციან, რომ ჰიდრა დაახლოებით იმავე პრინციპით ცოცხლობს, როგორც ზემოხსენებული მეღუზა. ჰიდრას აქვს სპეციალური კამერები, რომლის დახმარებითაც „მოძველებული“ და მწყობრიდან გამოსული ორგანიზმისგან თავისუფლდება, მათ სანაცვლოდ კი ახლებს ქმნის. ამის წყალობით იგი უკვდავია.

ჩუაქი მავალი

ამ არსებას მეცნიერები წყლის დათვის უწოდებენ, თუმცა დათვები მასავით ამტანნი რომ იყვნენ, გადაშენების პირას აღარ იქნებოდნენ. ეს მიკროსკოპული ზომის არსება, რომლის ზომაც სულ ერთ-ნახევარი მილიმეტრია, წყალში ბინადრობს და მისი ნახვა მსოფლიოს სხვადასხვა კუთხეშია შესაძლებელი. რატომაც არა, ის ხომ აბსოლუტურად ყველანაირ ბუნებრივ პირობას ეგუება. -273-დან +151 გრადუსამდე ტემპერატურა მისთვის რაიმე პრობლემას არ წარმოადგენს. გარდა ამისა, ჩუაქი მავალი უძლებს იმაზე ათასჯერ მეტ რადიაციას, ვიდრე დედამიწის სხვა ყველაზე რადიაციამდიდრ არსებებს.

სიხინათელაგის ფესტივალი

იაპონიაში ტრადიციული ფესტივალი „ჰოტარუ“ გაიმართა, რაც ქართულად ციციანთელას ნიშნავს. ორგანიზატორებმა მდინარე სუიდუში, რომელიც ტოკიოს ცენტრში მიედინება, 100 000 კამკაშა ბუშტი გაუშვეს.

ბუშტები დღის განმავლობაში მზის ენერგიით იმუხტებიან, ხოლო ღამით წყალთან კონტაქტის დროს ანათებენ. ამ ულამაზეს პერფორმანსს იაპონელებმა „ვარსკვლავების ლოცვა“ უწოდეს. მოგვიანებით წყლის ციციანთელეები მდინარის დინებაში ნაილო და ერთ ადგილას მოაგროვებენ, რამაც კიდევ უფრო ლამაზი სანახაობა შექმნა. არსებობს უამრავი ისტორიული მტკიცებულება იმის შესახებ, რომ ადრე სუიდუში ნამდვილი ციციანთელები ბინადრობდნენ. მწერები გამჭვირვალე წყალში ცხოვრობდნენ და ღამით ანათებდნენ. XVIII საუკუნეში მდინარის ნაპირზე ციციანთელების შეგროვება პოპულარულ იაპონურ გასართობად მიიჩნეოდა.

ეკვიპაჟი მისვალაგული გასოხლდა

28 წლის ეგვიპტელი ჰამდი ჰაფეზა აღწერა საკუთარი გასვენების დროს გაცოცხლდა და, ცხადია, ეგვიპტეში ეს ფაქტი ნამდვილ სასწაულად მიიჩნეოს.

ექიმების თქმით მამაკაცი ინფარქტით იმ დროს გარდაიცვალა, როდესაც ვენახში საქმიანობდა. ძალიან ცხელ ამინდში, როდესაც მან თავი ცუდად იგრძნო და გული წაუვიდა, ექიმებმა დაღუპულად გამოაცხადეს. როდესაც ჰამდი ჰაფეზა აღწერა აცმევდინენ, რათა კუბოში ჩაენვინათ, ერთ-ერთმა იქ მყოფთაგანმა დაინახა, რომ „მიცვალეული“ სუნთქავდა და ვენები უმოძრავებდა.

მთელ მსოფლიოში ქვეყნების თავდაცვითი სტრუქტურები სულ უფრო ხშირად იყენებენ უპილოტო დაკვირვების აპარატებს. ეს აპარატები სხვადასხვა ტექნოლოგიით მზადდება, თუმცა ახალი უპილოტოს მსგავსი შედეგები, რომლებიც აშშ-ის სამხედრო-საჰაერო ძალების ლაბორატორიის ინჟინრებმა შექმნეს, ჯერჯერობით იშვიათად გვხვდება.

ლაბორატორია Micro-Aviation-ის მეცნიერებმა რაიტ-პატერსონის ავიაბაზაზე ულტრა-მინიატურული საფრენი აპარატი შექმნეს, რომელიც ჩვეულებრივი ნემსიყლაპიის ანალოგია. მანქანის ძირითადი ნაწილის ზომები ციფრული ჩიპის ზომისაა. ამ პატარა კორპუსში მათ მოათავსეს ფრთა დაამაგრეს. პერსპექტივაში ინჟინრები მიკროსკოპული უპილოტო საფრენი აპარატის კორპუსში კიდევ გეგმვენ პატარა კამერის მოთავსებას, რომელიც რეალურ დროში ვიდეო ტრანსლირებას მოახდენს. ინჟინრებმა სხვა მიღწეებიც აღნიშნეს. კერძოდ, მათ შექმნეს ზემგრძობიარე მოძრაობის სენსორი, რომელიც უპილოტოს პოზიციას მაღალი სიზუსტით განსაზღვრავს. ლაბორატორია უფრო დიდ აპარატებზეც მუშაობს, რომლებიც ჩიტების მსგავსად იქნევენ ფრთებს, რათა ჰაერში გადაადგილდნენ. ამისთვის მეცნიერები ნამდვილი ჩიტების ქცევასა და მოძრაობის მანერას სწავლობენ.

